

**THE BOOK WAS
DRENCHED
TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY
TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200073

UNIVERSAL
LIBRARY

సంజీవిని ప్రకాశస్తు.

(తృతీ మానవ)
(శాధంబం)

పురుదవరు:

శ్రీ ల. కేరూర, చి. ఎ.

సంజీవిని ప్రకాశన హెబ్బల్.

ಸಂಚೀವನ್ ಪ್ರಕಾಶನ ಮುಖ್ಯಾತ್ಮೆ.

ಸಂಪಾದಕರು:- ಕೆಲವುಧಾನಿ ಗುರುತಾಯಂದು.

ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ೨ ಗ್ರಂಥಗಳು.

ಚಂದ್ರಾ ೫—೦—೦ ಮಾತ್ರ (೪೦ ಚೇತ್ತೆ ವೆಚ್ಚು ಸೇರಿ)

ಸಂಚೀವನ್ ಪ್ರಕಾಶನದ ಪ್ರಕಟಿಸೆಂಬು.

೧ ಗ್ರಂತ ಪಂಚಾನನ (ಕಾದಂಬಿ)

೫—೦--

ಬರೆದವರು:- ಜಾ. ಶ್ರೀ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಶ್ವತ್ಥ

೨ ವಿಧಿ ತಂದ ವರ್ಧು (ಕಾದಂಬಿ)

೮—೭—೧

ಬರೆದವರು:- ಪಿ. ವೆಂಕೋಜಾಜಾಹಾಯ್ದು

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಮುದ್ರಕರು:

ಕೆಲವುಧಾನಿ ಬ್ರಹ್ಮ

ಎ. ಎಸ್. ಡಂಡೀರಿ

ಷುರ್ಗದಬ್ಜೀಲ

ಮುದ್ರಣಾಳಯ

ಪುಷ್ಟಿ.

ವಾಗ್ವಾಂಶ ಹಾಸ್ತರ ಸ್ವಿಂಗ ವರ್ಣ ರಾಖ್ಯ.

ಮುನ್ಮಡಿ

ಈ ‘ಅತಿ ಮಾನವ’ ಅಂಗ್ಲ ಶಾಸಂಚರಿಯೋಂದರೆ ಆಷಾದ
ಮೂಲ ಲೇಖಕರಾದ ಜೀನೆ ಬನಾರಿಕರು ದ್ವಿತೀಯ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳಾಗಿದ್ದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಥವಿಂದ ಜಡ್ಪುಸೆಖು
ವಿಜ್ಞಾನಿ ವರ್ಗದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ದೇಹಿಸುತ್ತು.
ಜರ್ಮನರು ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂಥ ಅತಿ ಮಾನವ ಕುಲಪ್ರೌಢನನ್ನು ನಿರ್
ಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದೇ ಆವಾ
ಂಥ ಪ್ರಯೋಗದ ರೀಗ್ಸ್‌ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾನವ ಸಹಜವಾದ
ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಂಥ ಉಪತ್ತಮ ಗುಣಗಳ ಗಂಥವೇ ಇಲ್ಲದ ಕ್ರೊಗ್ ಇಲ್ಲ
ವೀಯತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಆತಿ ಮಾನವ ಕುಲಪ್ರೌಢನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ
ದೇಕೆಂದು ಹೋಗಿದರು.

ಪುರುಷನ ಸಮಾಮಗವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯು
ದೇಕೆಂದು ನಡೆಸಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಥವಾ ಆಕಾರವಾದುದು ಆದರೆ
ಇದರ ತರಣಾಮವೇನಾದಿತ್ತ. ಎಬಿಯು ಉಳಿತೇಗೆ ನೀಲುಕಡ ವಿವರ.
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆದ್ದರಿಂತ ಆಸಂಧಾವ್ಯವೇಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಈ ಸಂಗತಿ ಬಡವ
ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಮಾತಡಿತ್ತ.

ಆದರೆ ಈ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮುರಾವ ಸಂಯೋಗವಜ್ಞಾನವಾದ
ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾತ್ರತ್ವವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಗೊಳಿಸಿ
ರುವಾಗ ಈ ಅಂಗ್ಲ ಶಾಸಂಚರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಷಯ ಪಳ್ಳಿಯೇ ನಡೆದ ಒಂದು
ಫೋಟನೇ ಎಂದು ಆಭಾಸವನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯು
ಕೆಲವರಿಗೆ “ಇದೆಂಥ ಆಶ್ಲೇಷತ್ವ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳುದಂತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.
ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೊಜಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲ್ಪತ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಮದಾಸಿ ಸುರುಜಾಯು ನನ್ನ ದೇನ್ನ ಹ್ಯಾತ್ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತಿ
ಬರೆಸಿ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ
ಮುಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೇ ಆವರು ನನ್ನ ದೇನ್ನ ಹತ್ತು ದಿನ್ನರೆ ನಾನೇ ಮಹ್ತ್ವಕ ಬಂ
ಯುತ್ತಿದ್ದೇನೇ ಇಲ್ಲವ್ಯಾಹರೇಳಿಲಾರೆ.

సంపూదకన మాత్ర

సంజీవిన బ్రాహ్మణుడు అనే గ్రంథవేందు “ అతి మానవ ” వన్నె ఓదుగరిగి కొడలు ననగి బఱఁ సంతోషవాగుత్తది. ఇదన్ను బట్టెడ శ్రీ ద. ల. కేరిలురు నన్న హరియ గేలియరల్స్ బ్యారు. ఈన్నడద విషయక్కెద్ద ఇవర ఆదర ప్రీతి, ఇవేళ్లదరక్కింతలూ మోహ, బము గాధవాయిదు. ఇవరు మాతుగారరభ్య. క్షేలాదమ్మ కేలస మాయు వవరు. మనక్కే బారద వివరు బ్రస్తాపిసిదరి మన్మహినీ నక్క మత్తొందు వివరు ఎక్కువరు. యారాదరూ ఏనాదరూ మాదఱు ఒక్కాయికడిసిదరి “ ఆయికు ” ఆన్నవరు. ఈ రేతి యారిగూ కాణి చెపరాగిద్దు ఈన్నడనాదిన బగ్గె సేవేగ్గెదిద్దారే. స్వతః ఓదికొందు జ్ఞానాజ్ఞనే మాదికొందు “ సంయుక్త రఘ్వాంపక ” దల్లిద్దు జీవన సాగిద్దారే.

ఆవరేతమ్మ మున్ను డియల్లి హేరిదంకే నాను ఒక్కాయి పది సిదె, ఆయికు ’ ఆందరు. John Bernarde ను బరిద The New Race of Devils ఎంబ కాదంబరియన్న వేళిగి సరియాగి ఖాళ్లాంతరిసి కొట్టిరు. ఇవరు ననగాగి పట్ట క్రమక్కే నాను యావా గలు మణి.

కాదంబరియ బగ్గె జేఎబీకాదుదు ఆవరు హేరిబట్టిద్దారే. ఖాళ్లాంతర హేగాగిదెంచుదన్న హేళువద్దు విమర్శకర కేలస.

ఈ వేషదలే, కేల దిన వేషదలే ఈ పుస్తకవన్ను ఓదుగరిగి కొడదికాగిత్తు. ఆదరి, ముద్రణద ఆసానుకూలకిగాగి ఆజ్ఞా గువదు ముండి బిట్టు. ఆదుదరింద ఓదుగరు నన్నన్న క్షుమిస చేశు. బఱఁ జాగ్రత్త వషిసి ఈ పుస్తకవన్ను ఆచ్చు మాది కొట్టి శ్రీ. వాగ్నిలాస పాపర ప్రింటింగ్ వాస్తవాద ఒడియర ఉపతార స్క్రీనునేము.

శాలమండలి గురుతులు

ಅತಿ ಮಾನವ

ಮೊದಲ ಮಾತು

(೧೯೦೫)

ತನ್ನ ಕೆಂದನನ್ನು ಈಂದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಡೆದಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಅಪರಾಧವ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಕೆಯನ್ನು ನಿಖಾರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಅನಹೇಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಲು ನೇರಿದಿದ್ದ ಜನಕವೂಹವನ್ನು ಎವೆಯಿತ್ತುದೆ ನಿರ್ಣಯ ತ್ವರಿತ ಇವಣು. ಆ ತರುಣಿಯ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾದ ಸಾಂಧರ್ಯವು ಮೇಮೇಲಿನ ಅಸ್ತ್ರವ್ಯವಸ್ತುವಾದಕರಿವುದೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಶ್ರೀಯತ್ವದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಲನಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಸುದೃಢಬಾಲಕನನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹಾನೆನ ಕುಲದ ವೈಭವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಲ್ಲವಣಾಗಿದ್ದಳು. ತಾಯ್ತು ನವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು, ಬಂದಂತಿತ್ತು, ಅವಳ ಆಕಾರ. ಅದರೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಈಂದ ಆದೋಪಕ್ಕಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಇದೊಂದು ಪರಿಶ್ರ ಸಮ್ಮೀಗೆ !

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರನು ಅಪರಾಧಿನಿಯತ್ತ ಹೊರಳಿ ಹೇಳಿದ.

“ಎಲ್ಲಾ ಹೀಂಗ, ಒಟ್ಟು ಹೇಣ್ಣು ಮಗಳು ಮಾಡಬಹುದಾದತ್ತಂತಹಿನ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂಡ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಸನದೆಂದು

ಎಂತಿರುವೆ ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೀನು ಅಪರಾಧಿಯೆ ನಿರಂತರಾಧಿಯೇ, ಎಂದು ಕ್ರಿಂತ್ತೇನೇ. ”

ಆ ಹೆಚ್ಚು ಮಗಳು ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಇಮ್ಮೆ ನಿರುಕ್ಷಿಸಿ ನೇರೀ ದಿ ನಿರ್ಧಾರಿದ ಕೆಳದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತು ನುಡಿದಳು.

“ಆ ಪರಂಬಿಡಿನಿ? ಹೌದು ನೀವು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ಅಪರಾಧಿಯೇ. ಆವರೆ ಯಾರ ಅಪರಾಧ ಹೆಚ್ಚಿನದು? ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅವನು ಮಾನವನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಈ ವಿಶಾಲ ಪ್ರದ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಿಕ್ರಿ ಜಗತ್ತಿ, ಹಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಸುಖ ಸವಿಯುವ ವೊದಲೇ ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಕೊಂಡ ನನ್ನ ಅಪರಾಧ ಹೆಚ್ಚಿನದೇ? ಇಲ್ಲವೇ ಅವನು ತಡುಣಿನಾಗುವ ಹರಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ನೆತ್ತುರಿನ ಶಾಲವೇ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ತೋವುಗಳ ಗುಂಡಿಗೆ ಅಡುತ್ತಿಯಾಗಲು ಕೇಳಿ ಹಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧ ಹೆಚ್ಚಿನದೇ? ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆ ಹಾತಕಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಆದರೆ ದೇವರಿದುರಿನಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಕತ್ತಾದಿಗಳು ನಾನೆಂಳಿ! ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಷುವೆನೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುವ ರಿಲ್ಲವೇ? ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಣಿಂದ ನಾನವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ಮಗುವಿನ ಜ್ಯೂತಾಗಿ ನಾನು ಹಾತೋಡೆಯಾತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನು ಜನಿಸಿದ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಗಂಡನು ವರ್ಣನದ ಭೀಕರಕಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಕಡಿದನೆಂಬ ಸುವಿಧಿ ಬಂತು ದೇಕಾಗು ಅವನು ಪ್ರಾಣತಾಙ್ಗ ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗಾಗಿ ನಾನು ಹೀಮ್ಮೆಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರು.

“ಹೀಮ್ಮೆ! ತಲೆತಿರಕನೊಬ್ಬನ ಗಾರವರಕ್ಕೆಗಾಗಿ ಘಾಸ್ಸದಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗೊ ತಿಗ್ಡಾಗಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತ ಬಿದ್ದರುವ ಸಾಮಿರಾರು ಜನರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗುವಿನ ತಂಡೆಯೂ ಒಬ್ಬವನಾವನೆಂಬ ಹೀಮ್ಮೆ! ನಾನು ಆ ಸುವಿಧಿಷ್ಟನು ಕೇಳಿದ ಶೂಡಲೇ ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಮೂಕಣೀಯಂತೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡ ಶಾರವೆಂಮ ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಅಂದು ಸಂಜೆಗೆ ನಾನವನನ್ನು ಅಸ್ತಿ ಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಆವನ ಪುಟ್ಟಬಾಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿ. ನಾವಿಷ್ಟಂಥ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದನ್ನು

ಅಂದರೆ ಅವನೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೀರಿದೆ. ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡುಹುಬ್ಬಿ ಅಥರಾಧನೆ ಎಂಬುಡನ್ನು ದೇವನೇಂಬಿನೆ ನಿಷ್ಕಾರ್ಫಸೆಬಲ್ಲನು. ದೇವರು ಸನಗೆ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿನು. ಇನ್ನು ನುಂಡಿ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ನಾನು ಅವನನ್ನು ತಿರುಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ.

ಉತ್ತಾಹಶ್ರಾಂತಿತನ್ನ ವರಾತು ಮುಗಿಷುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜನರೆಲ್ಲ ಗೊಂಬಿಗಳಂತಾಗಿದ್ದರು. ಅವಳ ವರಾತು ಮುಗಿದೊದನೆ ಗುಜು ಗುಜು ಜಾರ್ವರಂಭವಾಯಿತು.

“ ಈಕೆ ಹುಟ್ಟಿಯಿದ್ದಾಗಿ. ಮಾತಾಡಲು ಈಕೆ ಆಸ್ತಿದ ಕೊಡಬಾರೆ ದಾಗಿತ್ತು ” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

“ ಅವಳ ಹೇಳಿಕೆ ಸಂಯಾಗಿದೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಬ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದರೂ ಏಕೆ ಹೇಬೇಕು. ” ಎಂದು ಹೊಣ್ಣುದನಿಚೊಂಡು ಜನಸಾಗರದಿಂದ ಗಜೀಸಿತು

“ ಇದೇ ಸೇರಿ ” ಎಂದು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಿ ಗುಣಾರ್ಥಿತೋಡೀತು. ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವ ರೋಷಸೊಚಕವಾದ ಈ ದನಿಯು ಬರಬರ, ತ್ವಾ ಅರಹತ್ವವಾಯಿತು.

“ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಷಠೀಬೇಕು. ನಾಯಾಲಾರದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಬಿಡಿ. ಇನ್ನೊಂದು ನಿರ್ವಿಷದಲ್ಲಿ ಜನರ, ಕೈವಿಃಂ ಹೇಂಗುತ್ತು. ” ಎಂದು ನಾಯಾಧಿಕನ ಸವಿರೋಹಣ್ಣಿ ವಾಂಡಿಸಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲಿ ವಾನ ಹೀನೆ ಮನನು ಸ್ವಾರ್ಥಾಧಿಕನ ಕೀರ್ತನ್ನಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ನಾಯಾಧಿಕನು ಒಂದು ಸಂಕೇತ ಮಾಡಿದೆ.

“ ಶದ್ವ, ಸದ್ವ, ಇಲ್ಲವಿನ್ನರೆ ನಾಯಾಲಾರದ ಕುಶ ಕೂಡಲೇ ಏನೆ ಜೀವಿಸಬೇಕಾದೀತು. ” ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಿ ಶರ್ವಾಂಗ.

ಸಮ್ಮಾನದಿನೆಯಾಯಿತ್ತು. ಅಸ್ತಿಸ್ತರಾದ ಗಡಿಗುಜು ಕೇರಳದ್ದು ತ್ವಾತ್ತು ತುಸು ಸಮಯದ ನಂತರ ಇದೂ ಇಡೀತ್ತು ನಂತರ ಬಂದು ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಅಂದೇ ಕರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

“ಮಾನ್ಯರೇ, ನೀವು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಹೇಳಕೆಯನ್ನು ತೇಳಿದಿರಿ. ಆದೋಂಷಿಯಂತೂ ತನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ” ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾದೀಶರು ನಿರ್ಣಯ ಕರಿಸ್ತು ತೇಳಿದರು.

ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ವಾತಾವರಕತೆ ಸಂಡಿಸಿದರು. ನಂತರ ಅವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನು ನಿಂತು “ ಇವಳು ಶಾಯಿದೆ ಭಂಗ ಮಾಡಿರುವ ಈಪ್ರೇಣಿಲ್ಲ ಅದರಿ ಪಿತ್ತೆಭೂಮಿಗೂ ಅಪರಾಧಿಸಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಿ, ಇವಳಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಖಿಸ್ತಾರ್ಥಿಯಾಗಿದೆ ” ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾದೀಶನಿಗೆ ಅರುಹಿದನು.

ಇಡೀ ಜನತೆಯೇ ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟಿತು.

“ನೀವು ಕೊಲೆಸಾತಕರು! ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರಿ. ಅವರನ್ನು ನಾವು ನಿವ್ಯಾಕ್ಯೇಯಿಂದ ಉಳಿಸಿದರೆ ಕೊಲೆಪಾತ್ರಕರೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ದಂಡಿಸುತ್ತೀರು ” ಎಂದು ಹೆಂಗಸಿನ ದ್ವಿಯೊಂದು ಕೇಳಬಂತು.

“ಸದ್ಗು” ಎಂದು ಸೇವಕನು ಗದ್ದರಿಖಿದ್ದರೆ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇಡೀ ಜನತೆಯೇ ಕುಬ್ಬವಾಗಿತ್ತು ಅದರೆ ದಂಡಿತ ಶ್ರೀಯು ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞ ಇಂತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ತೇಜ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೀಕ ಪಚಾರಣೆ ದಂಡನೆಗಳಸ್ವೀಲಿ ಹಿಂದೆಬಿಟ್ಟು ಅವಳು ಈಗಲೇ ಮುನ್ನಡಿದಿರುವ ಚೀಂದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾದೀಶರು ಭೀಕರಪೂರ ಓದಂಡನೆಯನ್ನು ಸಾರಿವಾಗ ಈಡ ಅವಳು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಕಿಟಕಿಯಾಚೆಗೆ ಶಾಂತ ಸೂರ್ಯನ ಹೊಂಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಂದನೊಟಿವನ್ನು ಅವಳು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದ ಶಾವಲಿನವನು ಅವಳ ಭೂಜ ತಪ್ಪಿದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ. ಅವಳುಹೊರಳಿ ರಕ್ತಸ್ವಾನ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಬಟ್ಟಿಟ್ಟು ತೋಡಿ “ನೇತ್ತರ! ಎಲ್ಲಿಡಿಗೆ ನೇತ್ತರ! ! ಎಳ್ಳವೂ ನೇತ್ತೆಡಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಕಾಣಲಾರಿಂ? ” ಎಂದೇ.

ಕೂಡಲೇ ವಿಕಟಹಾಸಗ್ರಿಮು ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳದಳು.

ತಾಂತ್ರಿ

०

ಸೇನಾಪತಿಯು ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ಸೋಣಿ
ಬೀರಿದನು.

“ ಪರಿಸಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು
ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕೆಡಹೊತ್ತುಲು ತಜ
ವಾಗದು. ಜನರ ಆಕ್ರೋಶ ದಿನವಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಿವುದು ನಮಗೆ ಕೇಳಿ
ಬರುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಸೇನಾಪತಿಯು ಉದ್ದಿಗ್ನಿಸಾಗಿ ನುಡಿದನು.

“ ಮೃತ್ಯುವುಖಿ ” ಅಪ್ಪದಳದ ಸಮವಸ್ತುದಲ್ಲಿದ್ದ ದೀರ್ಘಕಾಯದ
ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕೆನು.

“ ನಿಜ, ಸೇನಾಪತಿಗಳೇ ಇದನ್ನು ತೆಡಿಯಲೇ ಬೇಕು. ನಾನಿಂದು
ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಷು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆವಾತಕನೆಂದು ಕರೆ
ದಳು. ಈ ಬೋಗಳಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ? ಒಕ್ಕಟ್ಟಿ
ನಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಬಲವಿದೆ. ಈ ಶ್ರೀಯರ ಕೂಗು ನಮ್ಮ ಜನಜಂಗಸಿಯ
ಎದೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ಹ್ಯಾಸವಾಗುವದು.” ಎಂದು ಆ
ದೀರ್ಘಕಾಯನು ನುಡಿದನು.

ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ಪೂರ್ವ, ನಂತರ ದೃಢದೇಹಿಯಾದ ಕುಳ್ಳನೊಬ್ಬನು
ಎದ್ದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

“ಒಕ್ಕಟ್ಟೀ ಬಲವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ. ನಾವು ಅತಿ
ಮಾನವರಂತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇದುವರಿಗೆ ತೊರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.
ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು ಸೋಮನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಬೆಲ್ಲಿಯಂ
ಸಬ್ರಿಯಾ, ಪೋಲಂಡ, ರುವೇನಿಯಾಗಳು ನಮ್ಮ ವಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನ
ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾರ್ಷಿಕಗಳಾಗಿವೆಯವೇ. ಶಸ್ತ್ರ ಬಲದಿಂದ ಜರ್ಣಿಯನ್ನು

జయసుష్టుదు సాధ్యవిల్లిందు నమ్మి కడు వైరయాద ఇంగ్లింధు అప్పిదే. ఆదరే ఈ నమ్మి ఖ్యాతయ బుడకై గెద్దలుహత్తిదే. ఆ గెద్దలు కుళు యారు ? కృతమ్మ పణిగళ ప్రాణవన్ను తిరుగి చేఱుత్తిరువ జడ్డనియ మహిళీయరే ఆ గెద్దలు. ఇదన్ను నిముఖలవాడబేకు. ఆవరల్లియ శాయ్యనద ఆలీయన్ను నిముఖలవాడబేకు. శాము భావనీయ లవలేకవు ఇల్లిద స్త్రీపురుషర ఆతిమానవ సమాజవను నివింసేచేకు. ద్వేషభావపోందన్నే! ఆఖవడిసికోండ నిద్రయరన్నొ క్షేజసబేకు. మానవ సహజవాద దౌషిల్యవు అవరల్లింకొడదు. పిత్తుభూమియ సేవీయ తోరతు ఆవరిగె బేరోందు థడ్డ తత్త్వవు విరచరదు. ”

”ఆద్యత విచారం, సరదారరే! ఆదరే ఆదన్ను సాధిశువదెంకు? ” ఎందు రాజకుమారను తన్న ఆసనదింద పుటిదెద్దు సంభ్రమదింద కేళదను.

ఆ సదేశారను కేప్పు గంటలసంపాదిసికోందు పునః ప్రారంభి సుదను.

“ జీనా విక్రవిద్యాలయదల్లి జీవ జంతుగళ స్తో. డా. ఫ్రెడరికా వెన్సరిచ హేసరన్ను తావు కేళరిపముదు. విచార ప్రస్తుతవాగి జీవాణుగళ ఆయ్యె నడిసి ఆద్యతవాద సస్యగళన్నొ, ఆతిమానవ రఘున్న నిర్మిసబముదెంట తత్వద ప్రయోగవన్ను సంపూర్ణ సాధిసు వుదశ్శగి ప్రేఫేసరదు కెలతింగళ క్రిందే రాజీనామేకోట్టు కోర బిద్దిద్దారి, ఆవర ఆయ్యెయ ఆ తత్వద ప్రకార సద్గుద మానవ కూటుంబదల్లి కండుబరువ దౌషిల్యగళన్ను తప్పిసబముదాద్దరింద మత్తు సర్వర పిఎలగెయ నీతిమత్తీయన్నే! కెడిసిబిడువ సౌమ్మి గుణగళన్నొ దూరిసబముదాద్దరింద ఈగ జగత్తినల్లియ యావదే జనాంగవన్నొ శక్తియల్లి మారిసబల్ల ఆతిమానవ జనాంగవన్నొ నిముషువుదు సాధ్యవిదెందు ఆ ప్రోఫెసరర నంబుగేయిదే, ప్రేరి, మోరి-

ಗಳಂದ ಶಿಪರವಕರಾಗಿದ್ದ ದಂಹಗಳ ಗಭ್ರಧಾರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಬಿತ್ತಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಗಭ್ರನ್ನೆ ಬೇಕಿದು ಕೂಸಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಣಲು ಕೆಣ್ಣು ತೆರಿಯುವಾಗಲೇ ಸ್ಥಾಯೀಭಾವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗಭ್ರಧಾರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಮೋದ್ರೀಕವಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆತಮಾನವನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವೇಂದು ತಾ ವರ್ಣರರ ಮತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಬಹುದು? ಲೈಂಗಿಕ ಸಮಾಗಿಮವಿಲ್ಲದೆ ಅಂದರೆ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗಭ್ರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರ್ಮ ಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ಆರಿಸುವದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಇದು ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕರಿಣವಾಗುವದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ತಾತ್ತ್ವಿಕೀಯಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಯಶದೇಖರೆಯಿದರು. ಇನ್ನು ಇಸ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಬಲ್ಲ ಆಶಿಕ್ಷಾನವ ಕುಲವೈಂದು ಜರ್ಣಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವದು! ಈ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಾಲಕರು ನರಪೀಠಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ನಮಿಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆಯು ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ನಾವು ಇಂಥ ಆತಮಾನವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದೇ ಕಾಡಣದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮರಿಂಗಿನವೇವೆಂಬುದನ್ನು ಮರಿಯಲಾಗದು; ರಾಜಕುಮಾರರಿ! ಈ ನಮ್ಮ ಜವಾನಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಾಯಃಕರು ದುರ್ಬಲ ಬಾಲಕರನ್ನೇ ಹೇರಬಲ್ಲರು. ಅವು ಕೂಡ ಎಂತನದಲ್ಲಿಯೇ ಮರಿತುಹೋಗುವಷ್ಟು. ಆದರೆ ಪ್ರೌಢಿಸರ ವರ್ಣರರ ಯತ್ನವು ಫಲಿಸಿದರೆ ನಾವೀ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನೇ ದುರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಷೆ ಸಾಮಾಧಿಗ್ಯದಿಂದ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಣಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ.

“ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಅತಿ ಗೌಪ್ಯದಿಂದ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಜನರಿಗೇನಾದರೂ ಇದರ ಸುಳಿನ್ನ ಹತ್ತಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು, ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಕರು ಎಲ್ಲಿಡಿಗೂ ಮುಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ನಾವು ನಾವು ನಡೆಸಲಿರುವ ಪ್ರಯೋಗದ ಗಾಳಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸೋಂಕಬಾರದು. ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಸೂಚಿಸಿದನು.

“ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಅತಿ ಗೌಪ್ಯದಿಂದ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಜನರಿಗೇನಾದರೂ ಇದರ ಸುಳಿನ್ನ ಹತ್ತಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು, ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಕರು ಎಲ್ಲಿಡಿಗೂ ಮುಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ನಾವು ನಾವು ನಡೆಸಲಿರುವ ಪ್ರಯೋಗದ ಗಾಳಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸೋಂಕಬಾರದು. ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಸೂಚಿಸಿದನು.

“ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಜನ್ಮ ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಏಷಾಡು ಚೇಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಾಳಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.” ಎಂದು ಸಮನ್ವಯದಲ್ಲಿಯಾಗಿನ್ನೊಬ್ಬ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯು ಹೇಳಿದನು. “ಆ ಬಾಲಕರನ್ನು ಅವರ ತಾಯ್ಯಂಚೇಗೆಗೆ ಒಮ್ಮಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಈಗ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪರಿಣಾಮವೇ ಉಂಟಾಗುವದು.”

“ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಲಕರನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ವರದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟಿಬಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವದು. ತಮ್ಮ ಕ್ಯಾರೀಂಡಾಗಿದ್ದು ಎಂದು ಜನರು ಕೂಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯು ಕೆಲವು ಬಾಲಕರನ್ನು ಶೋಷಿಸುವ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಹೊಸೆಯನ್ನು ಸರಕಾರವು ಹೊತ್ತಿರೆ ಜನರಿಗೆ ಆಗೋಂದು ಓದಾರ್ಥದಕ್ಕಾಗಿಯಾಗಿಯೇ ಕಾಡಿತು. ಅದರೆ ಪ್ರಯೋಗ ಜನ್ಮ ಬಾಲಕರನ್ನೇ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದ್ವಾರೆ ನಹಿಸಬೇತು. ” ಎಂದು ಸರದಾರನು ಹೇಳಿದನು.

ಸಮನ್ವಯಾರ್ಥಿಯಾದ ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ವಾನ ಹಾಟ ವೆಗನು ಸರದಾರನನ್ನು ಸಾತಂಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು.

“ ಇಂಥಿದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ನನಗೆನಿಸುವುದಿಭ್ರ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ಪಸ್ವದಿಂದ ನೇರವಾಗುವೇನು.” ಎಂದು ಹಂಟ್ವಿವೆಗನೀಂದನು.

“ ಉಪಕೃತನಾದೆ ಮೇಜರ ಹಾಟವೇನು” ಎಂದು ಸರದಾರನು ಅವನ ಕ್ಯಾರ್ಲುಕಿಷುತ್ತಾ ಹೋದ. “ಪ್ರೌ. ವರ್ನರನು ನಿನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರ ಬಳಿನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀವು ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳುವಿರಂತೆ. ರಾಜಕುಮಾರರೇ! ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲು ತಮ್ಮ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ” ಎಂದು ಸರದಾರನು ಕೇಳಿದನು.

“ ಖ್ರಿಯ ಸರದಾರ, ಇದೆಲ್ಲ ಅದ್ವಿತ್ವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗವು ಸಿದ್ಧಿಸಿದರೆ ಅದೆಂದುಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಹೋನ್ನೆಂಜಾರಿಯಾಗುವವು. ಈ ವಿಚಾರ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ನೀನು ಬೇಕಾ

ದ್ವಾನ್ಮ ಮಾಡಬಹುದೇಂದು ನಾನು ಬರೆದುಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವೇಷಲ್ಲ. ಜರ್ಕನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉತ್ಸಾಹಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಅಭಯಹಕ್ತು ಸ್ಥಿರಿಸಿದನು.

೭

ಮರುದಿನ ಸಂಜಿಗೆ ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಸರದಾರನೊಡನೆ ಗ್ರಾಂಡ್ ಹಾಟ್‌ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಸ್ತೇನು. ವರ್ಷರನನ್ನು ಭೇಟ್ಟಿಯಿಡನು. ಪ್ರೌಢಿನ ರನು ಆವರಣ್ಣ ಆದರದಿಂದ ಬರವಾಡಿಕೊಂಡು ಆವರಿಗೆ ಭೋಜನಾದಿ ಸತ್ಯಾರಗಳನ್ನು ಸೀಡಿದನು. ನಂತರ ಆವರಣ್ಣ ತನ್ನ ಏಕಾಂತ ನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಆವರು ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

“ನಿಮ್ಮ ತತ್ವಗಳ ವ್ಯಾವಹಾರಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗಂಗೆ ಹೋರಿದ್ದಿಂದ ಆವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಬಯಸಿದರು. ನೀವು ಆವರಿಗೆ ಮನ ಗಾಳಿ ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಆವರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಿರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸರದಾರನು ತಿಳಿಸಿದನು:

ಪ್ರೌಢಿನ ಹಾಟ್‌ವೆಗನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ವಿಚಾರಿಸ್ತೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗಿನೋಡಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿ.

“ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲಸಲ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮಂಥವಂಗೆ ವಿಚಿತ್ರವ್ಯಾ, ಆಸಂಬಧಿಸ್ತೂ ಆಗಿ ತೋರುವುದು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ತತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಆಸಾಧ್ಯವಿದುವುದಾವಾದ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಖರದಿರದು. ತರ್ಕ ಶುದ್ಧವಾದ ತೀರ ಉಚಿಕವಾದ ಸುಸ್ತುಜಾ ಜನನದ ತತ್ವವನ್ನೇ ಆಧಿಸಿ ಈ ಹೋಧ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ.”

“ಮನುವುನ ಸ್ವಭಾವವು ಅವನ ಜನನದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಂದ ವಚನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೇ ನೀವು ನಂಬುವಿರಾ? ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಹೇಳಿದೆ.

“ ನಿಜ. ಮಂಗುವು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಶಂಕ್ವದೇ ಆದ ಕೆಲವು ಗುಣ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಣಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಈ ಗುಣಗಳ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಆ ಮಂಗುವಿನ ಯಾವನೋಽಂಭ್ರಾತ್ರೀ ಒಟ್ಟು ಶೂರ್ಪುಜನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜನನಾದ ಶೂರ್ಪದಲ್ಲಿ ಆ ಮಂಗುಷಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಲಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಆದರ ಶೀಲವು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗಭ್ರಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವ ಸಹಜವಾದ ನಿರ್ಬಲ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯೋಗದ ಪ್ರಾರಂಭ, ನಾನೆಂಬಿದಂತೆ ಪ್ರಯೋಗವು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಅರಂಷಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದ ಮಾನವನನ್ನು ನಿರ್ದ್ವಾಸಿಬಲ್ಲಿನು. ನನ್ನ ಶ್ರೀಶೂರುವರಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಸ್ವೇತಿಕದೌಷಳ್ಯ ಕಾಣಲಾರದು.”

“ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಲಕರಣಿಗಳನ್ನು ದೊರೆಕಿಸಿದ್ದಾಯಿತೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಹಾರ್ಡ್‌ವೇಗ.

“ ನನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗ ಬಳಿ ರೈತವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನಿನೇನು ಸಂತೋಧನೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀತ್ವದ ಅವೃಂಧ ಮಾದರಿಯೋಂದನ್ನು ನಾನಿನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ನಿರವದ್ವಾಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವಂಭಾವನೆಯ ಸುಳವೇ ಇರಬೊಡುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಅದೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ,

ಸರದಾರನು ಹುಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿದ.

“ ಇಂಂದು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞಾಯಾಯು. ಪಿರಿಯವನರ್”

“ ನೀನೆಂಬಿದವ್ಯಾ ಕರಿಣವಿಲ್ಲ. ಸರದಾರ ” ಎಂದು ಪ್ರೇರಿಷಿಸರನು ಹೇಳಿದ ನನ್ನಂತೆ ನೀನು ಶ್ರೀಶೂರುವರನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರೆ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕಾವಂಭಾವನೆಯು ಬಹುಶಃ ಇರುವದೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿನಗೂ ತಿಳಿಯಿತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಮಂಗಿಯರು ಪ್ರೇಮವನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ರಸಿಕತೆಯಿಂದ್ದು ಬಹುದು. ಆವರ ಮನವೂಲಿಸಬಳಿ ಶೂರುವನಿಗೆ ಆ ಲಲನೆಯರ ಆದರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು, ಆಗ ಕಾಮವು ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೆ ಹೇಳಬಹುದು. ‘ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು

ಮುಗ್ಗೆಯರು ತಳುವಳಿಕೆಗಂತೆ ಈಕೂಡಲದಿಂದಲೇ ಶುದುವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿಯಾದ್ದುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕುಶಾಹಲಪ್ರೋಮ್ಯ ಶಾಂತವಾದ ನಂತರ ಅವಳು ಮದುನೆಯಾದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಮಜೀವವವನ್ನು ತಿರಕ್ಕುರಿಸುವದು ಆಸಾಧ್ಯ ನಾದರೂ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಅತನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಕಾಮುಕ ನಾರಿಯರ ಇಸ್ತೇಂದು ವರ್ಗವಿದೆ, ಇವರು ಪ್ರಿಯಾರು ಕಾಗುತ್ತೇ ಹೋದಂತೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಕಾಮುಕವ್ಯತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕಾಮಭಾವನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ಕೇವಲ ಹೆಚ್ಚು ಧನ ನಿಃಧುವವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೈತಿರುವ ಪಣ್ಣಾಂಗನೆಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಹೆಣ್ಣೆ ಬೇಕು. ಅವಳು ರಹಿಸಮಾನಳೂ, ನಿರವಣಾಂಗಿಯೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಯಾವ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಹಾರ್ಡ್‌ಕೆ ”

“ ನೀವು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಇಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಪಣ್ಣಾಂಗನೆಯರೇನೊಂದೇ ಹೇರೆಪಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆದ ಮಹಿಳೆಯು ದೊರೆಯುವುದು ಕಿಂಡಿ. ಎಂದು ಸರದಾರನು ತನ್ನ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅರುಹಿದನು.

“ ನಾನು ಈ ನಿಷ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆದರೆ ಕಾಯಿಯಾಗಲು ಹೋಗ್ಗು ಕಾದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೀವು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದಲ್ಲವೇ ? ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ನೆಗನು ನಡುವೆ ಬಾಂಬು ಹಾಕಿದನು.

“ಹೋದು, ಆದೇ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಂದರಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರು ದುರ್ಬಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ಯಂತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದರಷ್ಟೆ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದವಳು ಗಂಡುಳ್ಳಬಾಲಿ. ಮಾತ್ರಕ್ಕೆತ್ತನೇ ಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಧಿ. ಅವಳು ಒಲ್ಲೆಂದರೂ ಅದು ಅವಳ ಬೆನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಜೀವನದ ಬೇರೆ ರಾಗ ಶಾಗಣನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಕವನ್ನೂ ಮಾಟ್ಟುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಯ್ತುನವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಸುವ ಅವರು ಪ್ರಕ್ಷತಿಯ ಪಿರುದ್ದವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ” ಎಂದು ವರ್ದುರನು ಹೋಳಿದ್ದು. ಈಲ

ನಿಮಿಷಗಳ ಮಾನದ ನಂತರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಪ್ರೀರ್ಥಿಸಿದರಿಗೆ ಹೇಳ

“ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನ ಸೆಳೆದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗವು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪಿತೃಭೂಮಿಗೆ ಅಪಾರ ಲಾಭವಿದೆ.. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯೋಗದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಯೋಗವು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ತಜ್ಜಂಖ ಬಾಲಕನನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನೆಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದಂತೆಯೇ ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉತ್ಸರ್ವಕಾರ್ಯಾಗಿ ಜೀಣಗುವವರ ಮುಖಂಡ ಕಾನ್ವಾಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅತಿ ಮಾನವರ ಸೇನೆಯೇ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿತ್ವಾದರಿಗೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾಸಂದ ವಾಗುವದು. ”

“ನಿಮ್ಮ ನೇರವು ಅತ್ಯುದಾರವಾದುದು ಹಾಟ್‌ವೇಗ. ಪಿತೃಭೂಮಿಗೆ ಸೇವನಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದಿರಲಾಗೆ. ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗಿಸಲು ನಾನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ” ಎಂದು ಪ್ರೀರ್ಥಿಸರನು ತೇಳಿದ.

“ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಹುದಾದ ಬಾಲಿಕೆಯಾರ ಗಳ ಯೀನು? ” ಎಂದು ಸರದಾರನು ತೇಳಿದನು.

“ಈ ಬಾಲಕರಿಗಿಂತ ಬಾಲಿಯರೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವಡೆಯುವರು ಆವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಸ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟಿ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶನೇ ಇತಿ ಮಾನವರ ಉತ್ಸಾಹನೇಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಉದಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು ಇಂಥಿ ಬಾಲಿಕೆಯಾರಿಂದಬೇಕೆ ಆತಿಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಣಿಸುವ ಮುಹ್ಯನೇವದೆ. ನನಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾರುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಬಾಲಕರು ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರತಿ ಕಾವಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಲಿಸುವಾಗುವದು ”

“ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ‘ಬೇಕಾಗುವ ‘ಪುರುಷ’! ನೀವು ಅವನನ್ನು ಸಂಘಾದಿಸಿರುವಿರಾ? ” ಹಾಟ್‌ವೆಗನೆಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಪ್ರೀರ್ಥಿಸಿ

ಸರನು ಹೇಳುವಾಗ ಆವನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮ ತುಕುಳಾಡಿತು. ” ಬಾಲ್ಯಿಕ್ ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮೀನಾರ ನಿದ್ರಾನೆ. ಜೀವನವನ್ನೇಲ್ಲ ಕಡಲಮೇಲೆ ಕಳೆದಿದ್ದಾನೆ. ಉಕ್ಕಿನ ಮೈಶಟ್ಟು ಅವನದು. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರೋಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗಂಧಪೂ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಕೂಡ ಬರಿಯಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ. ”

“ಇಂಥ ಜನರ ಬಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹ. ಈ ಮೀನಾರನು ಅಸಂಸ್ಕೃತದ್ದರೂ ಇಡಲಾಗಾನ ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಾಣದ್ದನ್ನು ಅವರು ಕಾಣಬಲ್ಲದು.” ಎಂದು ಹಾಟ್ಟಿವೇಗನು ತನ್ನ ಸಂದೇಹವನ್ನು ತೋರಿದ.

ಸೈರ್ಫೆಸರನು ಗಾಹಗಿಸಿ ನಕ್ಕಿನು.

ನೀವು ಹೇಳುವ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿವಯಗಳಲ್ಲಿಯಾ ಆವನು ಪರುವೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಅವಿಧೀಯ ಶ್ರುತಿಗಳಾಗಿ ಆವನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣೀಕರಿಸಿದ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಣ್ಣರತೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪ ಸೇರಿವಾಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಥೆರಿಕನೆಂಬ ಇಲ್ಲಿಯ ತಲ್ಲಿಯ ತನ್ನ ಮಾರಂಗಾಗಿ ಆವನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಆವನೆ ನನಗೆ ಮೀನಾರನ ವಿನಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಆದರೆ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನನಗೆ ಆವನನ್ನು ಭೀಟ್ಟಿಯಾಗಿಸಿದಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾರ್ಪಿಣ ಆಜ್ಞಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಒಯ್ದಿನಂತರ ಎಲ್ಲಷ್ಟು ಸುಸೂತ್ರವಾಯಿತು. ಆವನ ಹತ್ತರ ಸಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಆವನನ್ನು ಒಂಧು ಮತ್ತು ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಆವನನ್ನು ಯುದ್ಧ ಭಾವಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗುವದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆವನು ಹೀಂತರಿಗುವದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಈ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆವನು ತಿಳಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುವದು.

“ ಸೈರ್ಫೆಸರರೆ ಸಿಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುದೆ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಈ ಕಡಲಿನ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವನೆಂಬುನನ್ನು ದರೂ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬಾಡಿ? ” ಎಂದು ಹಾಟ್ಟಿವೇಗನು. ಕೇಳಿದ. ಎಂದು ಹಾಟ್ಟಿವೇಗನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಆವನ್ನು ಸರ್ವವಿಧಿದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಇಂಥ ಅದಕ್ಕೆ ಶೈರುಹನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾನು ಶುನಿ: ಅನೇಕವರ್ಷ ತಪಶ್ಚಯ ಮಾಡ ಜೀಕಾವೀಕು ಅವನಲ್ಲಿ ಹೃದಯವೇನಾದರೂ ಇದಿದ್ದುರಿ ಅವೆಂದಿಗೂ ಬಾಲ್ಯ ಕಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೊಗಿದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅವನೇ ಅದನ್ನು ಸುಕಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಕಳೆದ ಸಲ ಇವನು ಶೀಕ್ಕೇಗೋಳಗಾಡಾ ಈಡಿದು ಉಸ್ಕು ನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಒಂಧಿಸಲು ಆರು ಜನರು ಸಾಲದೆ ಹೊಡಿದರ. ಸೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಪ್ರತಿಪುಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ವಾರ ದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಒಂದೇಸೆನನೆ ಶುರುಸಾನ ನಡೆಸಿಗ್ನುನು. ಬೇರಿಂಗಾರಾ ದರೂ ಆವು ಕುಡಿದಿದ್ದರೆ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು ಅದರೆ ಕರಿಣ ಕಾಯಿನಾದ ಅವನಿಗೆ ನೀರುಕುಡಿದುತ್ತಿತ್ತತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪಯುತ್ತುವಾದ ಅಷ್ಟು ತ ಪತ್ರವಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಎಂದು ಆರಳು ಸಿಡಿದುತ್ತೆ ಹಣರನು ಮಾತಾಡಿದನು.

“ಹೀಗೋ, ನಿಮಗೆ ಸರ್ವಾಧಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನೇನೂ ಹೇಳುವವಿಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮ ನೇನಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಲನೇ ನಿರ್ವರ್ಷಿಸಿಬ್ಲ್ಯಾಬ್. ಎಂದು ಮೇಂಚಂ ಹಾಟ್‌ವೇಗನು ಕ್ಯಾಬ್‌ಲ್ಯಾಬ್. ಸಿರೆಟ್‌ನ್ನು ಎನ್ನು ಹೊರಡಲು ಏದ್ದನಿಂತನು.

ಇ

ಉವಕಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ವಿಧಿ ವಿನೋದಾವಳಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕ್ರಾಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಗಿರಬೇಕುದು. ಉವಕಾರ ಗೃಹದ ಕೂನೆಯ ಒಂದು ಮಾಲೆಯ ತ್ವಾಜನ್ ಗಂಪುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹರಟಿ ಕೊಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಮಂಗಿದ್ದ ವೇಂಟುಗಳ ಮೇಲೆ “ಬೀರ್” ದ ಗಾಳಿ ಮಾಳಿದ್ದವು. ಆಚೆ ತುದಿಯಲ್ಲಿಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ತೆಳುವಾದ ತೆರಿಯು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕಷಿಸಿದ್ದವು. “ತಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ದೃಢಕಾಯದ ಸ್ರೀಯು ಹಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತ್ತುಳು.”

ಇ ಹಾಡೂ ಗಾಯಕಿಯೂ ಜನರಿಗೆ ಮೇಚ್ಚು ಗೆಗ್ಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹಾರೊಕ್ಕೂನಿಯನು ಸುದಿಸುವವನಿಗೆ ಅವಳು ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸಹಾಡನ್ನು ನುಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಉಪಹಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನಿರುಕ್ತಿಸಿದಳು. “ ಸುರಾವಾಸ ” ದತ್ತು: ಈಡ ಅವಳ ನೇರೀಟ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಳ್ಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸುರೀಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಅಗ್ಗಿದ ವೇಯವನ್ನೂ. ಒಬ್ಬ ಗಿಂತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸುರಾವಾಸ ವೆಂಬ ಹೇಳು ಬಿನ್ನಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ ವೃಟ್ಟಿಮೇಜಿಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕುಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಭಕ್ತಿಪಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಕಲಾವಿದೆಯರು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಉಪಾಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳತು ಬಿಸ್ತುತ್ತೊಂದನ್ನು ತಿಂದು ವ್ಯಾರ್ಯೇಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ಕಾಜಿನ ಗಾಳಿಸಿನಲ್ಲಿಯ ಆರಕ್ತ ಮದಿರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು..ಆಕಲ್ಪಿತದೆಯಂತೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಂಂದಲೂ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯುತ್ತತ್ತು.

ಗಾಯಕಿಯು ತನ್ನ ಹಾಡನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದುಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಿರೂ ಅವಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಹಕ್ತಿದರು, ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯಳಾಗಿದ್ದಳು ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ನಾಗ ಎಕ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದು ಇಬ್ಬರು ಅಧಿರಾರಿಗಳು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ಮಾಸೂದಲಿನ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳೂ ಇದ್ದಳು.

“ಬೆಷ್ಟು, ಈಗ ಜಗತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ” ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾಂಬು ಅವಳಿದುರಿಗಿನ ಗಾಳಿಸಿಗೆ ಸುರೀಯನ್ನು ಸುರಿದು ಕೇಳಿತ್ತ ಅವನು ತನ್ನ ಗಾಳಿಸನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಮುಖವರನ್ನೂ ಅಳುಪೂರಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ-

“ ಚೆನ್ನು ” ಎಂದು ಅವನು ಗಾಳಿಸನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ, ಉಳಿದ

ಸರೂ ಹಂತ ಮಾಡಿದರು, ವಂತರ್ ಬೆಟ್ಟೆಯು ಅವನನ್ನು ಆವಲೋಕಿಸಿದ್ದು,

“ ಏನು, ಜಗತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಿರಲ್ಪವೇ ? ಈಪಜೀವಷವೆ ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಕಾಣುವಾಗ ಇದೆಂಥಷ್ಟು ಕೇಳುವದು ? ವೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳ ಅಹಮಹಿ ಮಿಕ್ಕಿಯಿಂದ ಏರುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮು ನಿದೇಶ ಕಡು ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ದಿನಕೊಂಡು ರೀತಿ ಇಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಗೇನೂ ಕೆಲಸವೇ ಈಳಿಯಲ್ಕುಲ್ಲಿಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಕೆಲವು ಖತ್ತಮಾ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿಯ ವಿನ್ಯಾಸದಾಷಠ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರಮ ಗಳಿಂದಿಗೂ ಈಗ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಲೋಟ್‌ಪ್ರವೇಂದ್ರಳವು ಸುದ್ದೆವಿಗಳಲ್ಲ. ಆವಳ ಬೀಡಿಕೆಗಳೇ ಕಡಿಮೆ ” ಎಂದು ಚಿಟ್ಟೆಯು ತನ್ನ ಅಂದವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಕಷ್ಟಚಿ ತಿರಸ್ತಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದು.

“ಲೋಟ್‌ಪ್ರವೇಂದ್ರಳು, ಈರಾತ್ರಿಕ್ಷೋಷದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಹಾಡುವವಣೇಷಿಲ್ಲವೇ ? ಎಂದು ಅ ನಾಲ್ಕುರಲ್ಲಿಯ ಹಿರಿಯನು ಕೇಳಿದ.

ಹೌದು, ಎನ್ನತ್ತೆ ಚಿಟ್ಟೆಯು ಎದುರಿದ್ದ ಬೇಂದುಡಿ ತಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಯಾಕೆದಳು “ಸ್ವೀಕ್ಷಣು ಅವಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಟ್‌ಪ್ರಾ ಎಲ್ಲಿಯ ವಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದನೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ವಾಟಿ ಎನ್ನ ದಿನ ಸ್ವೀಕ್ಷಣೆನ್ನ ಸೆರೀಹಿಡಿಯಬಲ್ಲದೂ ನೇರೇಡಬೇಕು. ಅದೇನ್ನ ಶಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕ್ಷಣ ಬಂದನ್ನ ಲೋಟ್‌ಪ್ರಾ ಕೂಡಬಂದಿರಬೇಕು. ಅವನೆಂದಿಗೂ ಅವಳ ಬೆನ್ನು ಬೆದುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಚಿಟ್ಟೆಯು ನುಡಿದು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದರೆಂದು ಒಷ್ಣಹೋದಳು.

“ ಎಚಿತ್ರವೃಕ್ಷ, ದಸ್ಯಿಲ್ಲ, ಸಂಗೀತವಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಎಲ್ಲರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಓಮನಿ ಲೋಟ್‌ಪ್ರಾವೇಂದ್ರಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೇನಾ ದರೂ ಗ್ರಾಹಿಸಿದ್ದೀರೆಯೇ ? ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಯು ಆ ಕವ್ವಿಗೂಡಲಿನ ಸ್ತ್ರೀಯನು ವಚಾರಿಸಿದ.

ಅವಳು ತನಗೇನೂ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲಿಂಬಿ ಆವಿಭಾಗ ನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು,

‘ ಬೆಟ್ಟಿ ಈಗ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಿ:
ಆರಂಭ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿತ ಕ್ಷಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ರಂಗ ಭೂಮಿಗೆ ಉದಿತ ಅವಳ ಚಲುವಿಕೆಯೇ ಅವಳನ್ನು ಉಸಿತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜನಪು ಅವಳನ್ನು ಒಡಿ: ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಯಾದ್ದು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜ್ವಲಿಯ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಿಂಬ ವಾರ್ತೆಯೂ ಇದೆ. ಈಗ ಸ್ವೀನನು ಅವಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿಂದ ಅವಳ ದೈವ ಕೆರಿಯತ್ತೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದರೆ ಸ್ವೀನಾಂಥ ಪಶುವನ್ನು ಅವಳಿಂತು ತಾಳಕೊಳ್ಳುವಳೂ ನೋಡಬೇಕು. ’ ಎಂದು ಓರ್ವೆನಿಯ ಹೇಳಿದಳು.

ಬಳಿಕ ಈಗ ಮೂವರೂ ಬೆಟ್ಟಿಯ ಸ್ವೀಹಿತರತ್ತು ನೋಟಿ ಹೊರಳಿಸಿದರು. ಸ್ವೀನನು ಬೆಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಷಯ ಲೋಲು ಪತೆಯ ಮಾರ್ತಿರುಂತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಏಳಿದ್ದರೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಓರ್ವೆನಿಯು ಹೇಳಿದೆಂತೆ ಅವನೇನೂ ಕಾಮಿನಿಂಚಿತ್ತಾರುಹಾರಕನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದರೆ ಹಿನ್ನೆಲ್ಲಿಟ್ಟಿರ್ಕೊದ ಸ್ವರೂಪ ಆವನದು. ಈ ಮೂವರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿತ್ತಿದ್ದ್ವಾಗ ಅವನು ಬೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಡಿದ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮ್ಯವಿನೋಡ ಭಾವೇಯನ್ನೇ ಸೇನೆದು ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆಚೆಯ ಮೇಚಿನ ಹತ್ತುರ ಕುಳಿದು ತನ್ನ ಸ್ವೀಹಿತರಿಗೆ ಬಿಕ್ಕತ್ತಗಳನ್ನು ತಂಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿರುವಾಗೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಂದು ಸ್ವೀಜನ ರಾಲಿಗೆ ತಾಕಿತು.

‘ ಹ.ಡುಗನನ್ನು ಪೀಡಿಸುವದೇಕೆ, ಸುಮೃದ್ಧಿರಲಾರೆಯಾ ?’ ಎಂದು ಬಲ್ರಿನರ ಬ್ಲಾನ್ ಕಣ್ಣಿಕೆಸಿದು ಬೆದರಿಸಿದನು. ಬಲ್ರಿನರಬ್ಲಾನ್ ನು ಬೆಟ್ಟಿಯ ಸ್ವೀಹಿತ. ಅವನಿಗೆ ನಯ ವಿನಯಗಳೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದವನೆನೇ ಶ್ರವಣ ಬೆಳ್ಳಿನ ಹುಡುಗ ಸ್ವೀಜ. ಈ ಸ್ವೀಜನು ಅಶ್ವದಳ ಜ್ಞಾನ ಅಭಿಕ್ಷಣ ಯಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಬಲ್ರಿನರಬ್ಲಾ—ಪ್ಲೀಜರನ್ನು ಜತೆಯಾಗಿ ಕಂ. ರೋಮಿಯೋ—ಜ್ಯುಲಿಯೆಟ್ ರೆಂದು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬಲ್ರಿನರ ಬ್ಲಾನ್ ನು ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸ್ವೀನನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಹಿಂಸಾರದವನ್ನು ನಗು. ಅ, ನಕ್ಕು ಬಟ್ಟ.

“ಅವನು ತನ್ನ ನ್ನು ಕಾನೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರನೇ ? ಅವನಿಗೊಬ್ಬಿ ದಾಯಿ ನಾನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ”ಎಂದು ಸ್ವೀನನು ಹೇಳಿದ.

ಆಂತರಿಕ ಕೇಳಿ ಪ್ರೀಜನ ಮು. ಲಿ ಕೆಂಪೇರಿತು. ಕ್ಷೇತ್ರ ಮುಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿಸಿ. ನಿಷಿಧು ಜಿಗಳು ಅವನ ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕರಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟು ಖಯ ಯಾರುತ್ತಾಗುತ್ತಿರುವ ಅರಶುತ್ತಿರುವ ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳು ಸೋನಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಶಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದಾಗಿದ್ದ ವಾಗ್ಯದಫು ತಪ್ಪಿತ.

ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಅವಳು ಮನು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದ ಹೀಳಬೇಕು. ದೇವ್ಯಾಂಗ ಸರ್ವಪಾದ ಉದುಪಿನೊಳಗಿಂದ ಅವಳ ಲಾಂಬಾವು ಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ರವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಲಿದ ಚಿಪ್ಪಿಗನ ಜಾಣ್ಣಿಯಿಂದ ಅವಳ ಭುಜಸ್ತನ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮನೋಹಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊರಳ ಸದಕ ದಿಂ ಹಂಪ್ಪಿದ ಹುಟೆಯಾರವು ಅವಳ ಶುಂಖದಂಥ ಕೊರಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕ್ಕು. ಅಂತ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಟ ಮುದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಳ್ಳಿದ್ದ ಕಾಡಿಗಿಯಿಂದ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೈಗಾಗಿ ಏಪ್ಪಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕೇಶಪಾಶವು ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದ ದೂ ಅಳ್ಳಲ್ಲಿ ಓಂಗಳಿದಲಂಗಳು ಇಂತಿತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ವೇಂಡುಗ ಇನ್ನು ಈಕ್ಕಿಸಬೇ ರೂಪಗವಿತೆಯಾದ ಅವಳು ಬರುತ್ತಿರುವ ನಡಿಗಿಯು ಅವಳ ಲಾವಣ್ಣಕ್ಕೆ ಕುಂದುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವೀನನು ಕುಳಿತ ಮೇಜಿನ ಸಮೀರಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಉಪಹಾಸದ ನಗಿ ಬೀರಿ ಅವನ ಕಡಿಗಿ ಸಾಗಿದರು.

‘ಲೋಟ್ಟಾವೆಂಟ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗುಣ ಗುಣ ನಾದವು ಉಪಹಾರ ಗೃಹವನ್ನು ತುಂಬಿತು

“ನಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯಾ ಇವಳೇ”ಎಂದು ಟೊನಿಯ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಅಭಿಕಾರಿಯು ನುಡಿದನು. “ವೆಂಟಳು ಅಸಾಮಾನ್ಯಾಳಂತೆ ತೋರುತ್ತಾಳೆ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಸಾಧನೆ ಕೊಡುವಿಯಾ” ಎಂದು ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟು.

ಳಿ

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಯ ಮೂರು ತಾಷುಗಳ ನಂತರ ಉತ್ತರಾರ ಗೃಹ ವೆಂದ ಜನಪೆಲ್ಲ ಚೊರಬಿಡ್ಡಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ವಿವಿಧ ವಿನೋದಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಂಸಿದ್ವ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಮಾತುಗಳ ಸೆವಿ ಸವಿಯಲೆಂದು, ಅವರೆಂದನೆ ಕೆಲನಿಮಿಷವನ್ನಾದರೂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಹಿಂದುಳಿದ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಸ್ವಫ್ರಯಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನ್ನರಾಗಿದ್ದರು.

ಉತ್ತರಾರಗೃಹದ ಮೇಲಿಟ್ಟುದ ಕರ್ಟಾಂಜನಕ್ಕೆ ಆಶುನಿಂತು ಲೊಟ್‌ಪ್ರೆ ವೆಂಟಿಕು ಟೊರ್ನಿಯೊಂದಿಗಿದ್ದ ಆ ಸುಂದರ ಆಧಿಕಾರಿಯೊಡನೆ-ಮೇಜೆಕಾರ್ಪ್ ವೆಗನೊಡನೆ-ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ತೆಂಡಿಗಿದ್ದಳು. ಸೆರೆದಿದ್ದ ಜನರು ಅವಳ ಶಾಯ್‌ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಆರಕ್ತೆ ಪುಳಿವಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಲ್‌ ಅ ಸರೂಪಾನವೂ ಒಡಿದುಕಾಣತ್ತಿದ್ದವು.

“ಜನರು ಹಂಡಿಂದ ನನ್ನನ್ನ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುಡು” ಎಂದು ಲೊಟ್‌ಪ್ರೆವೆಂಟಿಕು ತನ್ನ ನಯವಾದ ರೇಖೆಯು ಉಡುಕನ್ನೂ ಕೊರಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರದೀಪ್ತವಾನ ಮಣಿಹಾರನನ್ನೂ ಮೇ. ಹಾಟ್‌ವೆನನಿಗೆ ತೆಂಡಿಸಿದಳು.

“ಇವು ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೆ ನ ತ್ತು ಈ ನರ ನನ್ನ ಬೆನು ಕ್ರಿತಾವ ಸೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿತಿರದಿಗೆರೆ ರನ್ನನ್ನು ಖಾಕ್‌ಪ್ರೆ ಕೊಟ್ಟಿ ರಂಗೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಓಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ನನ್ನ ಶಾರೀರ ಸಾಧಾರಣವನ್ನೇ ಮುನ್ನಂಗಡಿದೆ. ಈ ನನ್ನ ಲಾಕ್ಷ್ಯನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನಾನು ವಾರಾಗೆ ಬೇಕು ಇದೂ ನನ್ನಿಂದ ಕಳೆಯು ಹೇಳಿದ ದಿನ....” ವೆಂಟಿಕು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು ಅಂಗಭಂಗಿಯಿಂದಲೇ ತನ್ನ ನುನ್ನೆಗೆಕನ್ನು ನ್ನಳಿಕೆಂತ ವಾಗಿ ನೀರಿಕ್ಕಿಸಿದನೆ.

“ಸ್ವೀನ್‌ಗಿಂತ ಉತ್ತರಾನವ್ಯು ಸೀರು ತೆಯ ಬಕ್ಕಾದಾಗಿತ್ತು..” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆನು ಕೇಂದನಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿನ

ಅವಳು ನಕ್ಕಿಳಷ್ಟೆ.

“ ಸ್ವೀನನು ಇತರರಪೇ ನನ್ನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೀರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಿಗಿಂತ ಅವನು ಉತ್ತಮನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಥವಾನೂ ಅಲ್ಲ ” ಎಂದು ವೆಂಟಿಳು ಆಡಿದಳು.

“ಆದರೆ ಚೆನ್ನಿ, ನೀವು ಮೋಹನಾಂಗಿಯಾಗಿರುವ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಾರುಣ್ಯದ ದುರ್ದರ್ಶನ್ಯ ಆಕರ್ಷಕತೆಯು ನಿನ್ನ ರೋಮರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. ನಿನ್ನ ಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಮುಗಿಬಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪ್ರೇಮಕಾವೃಗಿ ಸ್ವೀನನ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಸಿದ್ಧವಾದವನ್ನೊಬ್ಬಿನಿದ್ದಾನೆ ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನು.

ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಯಾರ, ಬೇಸರಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾಡಿದವು.

“ ಪ್ರೇಮ, ನನ್ನೆಡುಪು ಪ್ರೇಮಂದ ವಾತಿತ್ತುದಿರಿ. ಮಂಬುಷ್ಯನನ್ನು ಮೋಹಿಸುವ ವಯಸ್ಸು ನೆನಗೆ ಪಾರ್ವತಿವಾದಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಬ್ಲೆದ್ದೇನೆ. ಪ್ರೇಮ ” ಎಂದು ಅವರು ಆಹಾಸ್ಯದ ನಗೆಬಿರ್ “ ಆದು ಪುರುಷರ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಗಳಿಗಳಂತೆ ನೀವಿದನ್ನು ಉಚ್ಚುಇಸಿದೆ. ‘ನಾನು ನಿಷ್ಣನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ’ ಎಂದು ಬಾಯಿದ ನೀವು ಇಟ್ಟಿಸಿ ಯೇಳಬ್ಲೆದಂತಹಳ್ಳಿ ‘ ಈ ಕಾಮಿನಿ ಸುಂದರಿ ಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ಗಂಟಿಯ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅವಳು ನನ್ನ ಪಳಾಗಬೇಕು. ನುಂತರ ಅವಳು ನಷ್ಟನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಹೈಣಿಕ್ಕೆ ನಾನವಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ರೆಚ್ಚು ಉತ್ತರಿತೆಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ.’ ಎಂಬ ಇಚ್ಛಾರ್ಥಿ ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡಿತ್ತಿನೆ. ಈ ವಾಸನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮೆಡುರು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ಹೇಳಲು ನೀವು ಸಂಕೇರ್ತನಾ ಚಗೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಡಗಿಸಲು ಸುಂದರವಾಗಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮದ ಹೊದಿಕೆ ಹೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ತಿಳಗಟ್ಟೆ ಹೆಣ್ಣಿಗಳು ನಿವಾಕ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುತ್ತವೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಮಾನವಜನಾಂಗವನ್ನು ಇಳಿಸುವ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಸುವದಕಾವೃಗಿ ಸ್ವರ್ಕು

ತಿಯು ಮಾತ್ರನಿಯರನ್ನು ವಂಚಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ! ” ಎಂದು ಆವೇಶದಿಂದ ಅಡಿದಳು.

ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೇಗನು ಹೆಲ್ಲಿಕಿರಿದ್.

“ನೀನು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರದವಳಿದ್ದೀ ನೆಂಟಿ, ಆದರೆ ಪುರುಷವರ್ಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರೊರತೆಯಿಂದ ಕಾಳಿತ್ತಿರುವಿ. ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈಂದಕೊಳ್ಳುವ್ಯೇ ನೀನು ಯಾರನ್ನೊಂದು ಆತ್ಮತ್ವಾರ್ಥಿವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಪ್ರೇಮಭಂಗ ಹೊಂದಿರಬೇಕು.” ಎಂದಾಡಿದ ಹಾಟ್‌ವೇಗ.

“ ಈ ವಿನಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಶ್ವಾಸ್ತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸಿತು ಹಾಟ್‌ವೇಗ ” ಎಂದು ನುಡಿದು ನೆಂಟಿಳು ಮೇಜರನನ್ನು ಮೂಡಲಿಕೆಯ ನೋಟಿ ದಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು.

“ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಲಿಂಬಿದ ಈ ಸುಕುಮಾರ ‘ಭಾವನನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕಸಲ ಕಂಡಿದ್ದೀನೆ. ಆದರಿಂದೂ ವಂಚಿತಳಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ನನ್ನ ಕಾಯಿಯನ್ನು ತನ್ನೆರಡು ಪುಟ್ಟಬಾಲಕರೂಡನೆ ಪ್ರಾರಿಸದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಕೆಯಂತೆ ತಿರುಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು ಮುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್. ಜನರು ನನ್ನ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸೀತು ಹೊಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂಗಿಯು ನನಗಿಂತ ಚಲುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಮೃಗಿನಿಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಕಳೆದತೀಂಗಳು ಅವಳು ವಿಯನ್ನಾದ ಅಸ್ವತ್ವೀಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಾದಿಯರು ಕೂಡ ಹೇಸಿಗೊಂಡು ಧೂರ ಶುಡಿಹೊಗುವಷ್ಟು ಅವಳ ದೇಹ ಕೆಟ್ಟು ಹೊಗಿತ್ತು. ಹಾಟ್‌ವೇಗ, ಸೂನೆಂದಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಸಿಲ್ಲ. ಸದಾ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೀನೆ.” ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಸಿ ಅವಳು ಹೊರಳಿದಳು. ಅದೇ ಒಂದ ಸ್ವೀನನು ಅವಳನ್ನು ಹರಟಿಗೆ ಎಕೆಯುತ್ತಿದ್ದು.

“ ಬಲ್ಲಿನರಬಳ್ಳ ಮತ್ತು ಭೀಜರು ನನ್ನನ್ನು ಈಗ ಉಟ್ಟಕ್ಕೆ ಶರೀರ ಪ್ರಾರೆ. ಬೈತಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ? ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೇಗನೂ ನವೆಯಿದನೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರದು.” ಎಂದು ಸ್ವೀನನು ನೆಂಟಿಳನ್ನು ಮುಗುಳ್ಳಿಗಿಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅವಳನ್ನು ಕಡೆಗೆಜ್ಞೈಂದ ಸೇರಿದಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿ ವದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದ ತಿರಸ್ಕಾರದ ತಿಳಿ ಅನೇಕದ ಗುರುತ್ವ ಇಲ್ಲಿರಲ್ಲ. ಆವಳು ಶಾಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಿಂಥಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವಾದ ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಸತ್ತಲಿನ ಸೋಣಿವನ್ನು ನಿರುಕ್ತಿನು ತ್ವರಿದ್ದಿಳ್ಳ.

“ ಉಪಕೃತನಾಗಿದ್ದೀನೆ. ನಾನು ನಿಪ್ಪೊಡನೆ ಭೇದಾಜನಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಸುಳಿದು ಅವಳ ಆವಲಂಬನಗಾಗಿ ತನ್ನ ತೊಳೆಳು ಚಾಚಿದನು.

೫೫

ವಾನ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಮೂರು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಲೋಟ್‌ಪೂರ್ವಾವೆಂಟಿಳಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿಂಗರಿಸಿದ ದಿವಾಣಿ ಹಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಸಿದ ಧಾಸಿಯು ಅವನ ಆಗಮನವನ್ನು ತನ್ನ ಉಡತಿಗೆ ತಿಳಿಸಹೋಗಿದ್ದಿಂಥಿಲ್ಲ. ದಿವಾನಹಾನೆಯನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸುವಾಗ ಸ್ವೀನನ ಹಣ ಕ್ಕೆಮ್ಮು ಚಕ್ರ ಬಿತ್ತಿಂಬುದನ್ನು ಉಂಟಿಸುವುದು ಕಂಡಿ. ಅದರೂ ಈ ದಿವಾನ ಹಾನೆಯನ್ನು ಭಿನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಸೇರಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದಂತಹ ಸುವಿಶ್ವಾತ ಕಲಾವಿದರ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಟಗಳ ಮಗ್ಗು ಲಲ್ಲಿಯೇ ಹೀನಾಂಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕು ಜಿಕ್ಕು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೂಗಹಾಕಿದ್ದರು. ಸ್ವಭಾವ ಸುಂದರವಾದ ಸ್ನೇಹಿರ್ವಾದ ದೃಶ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಭಾತಿಕ ಕಾರ್ತಿಕಾನೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಶಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರೆಹಿಡಿದ ಮೂರು ಚಿತ್ರಗಳು ಪೂರ್ವ ದೇಶಗಳ್ಳಿಗಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಆ ಚಿತ್ರವಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಹೀಸೆಯ ಭೀಕರತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಾಟ್‌ವೆಗನೂ ನಡುಗಿದ ಸುಂತ ಕುಂಚದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಾಗಿದ್ದವು ಅವು. ಮೊಡಲನೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಯಿಂದುಂಟು ಮಾಡಿ

ಬಹುಷಾದ ಸೀಡಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಎರಡನೇಯ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಶೋಗಲನ್ನು ಕತ್ತಿನವರೆಗೆ ಸುಲಿದು ಇದನ್ನು ಆವನೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡಿಯುವಂತೆ ಹಿಂಸಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೂರನೇಯದರಲ್ಲಿ ಸುಖಪೀಡಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಚಿತ್ರಪೀಂಸಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವನ್ನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಾರನು ಕಾಮುಕತೆಯನ್ನೂ ನೋವನ್ನೂ ತೀರ ಚಾತುರ್ಯ ದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಚಿತ್ರತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ನರನರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಮುಕತೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮಾಂಬರಧಾರಣಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಪರಸೀಡನೆಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಆನಂದವನ್ನು ತೋರ್ಫಡಿಸುತ್ತು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಎಣಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದು.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಇನ್ನು ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಲೋಟ್‌ಪ್ರೈ ವೆಂಟಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸದ ಹಾಟ್‌ವೆಗನ ಕಡೆಗೆ ಉಂಟಾಗಿ ಸದನಗೆ ಬೀರಿ “ನನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದಿರಾ ? ” ಎಂದು.

“ಮೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನ್ನಾಯಾವಾದಿತಲ್ಲವೇ ? ನಾನು ಆವುಗಳಿಂದ ವೋಹಿತನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಂಥ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯು ಇಂಥ ಚಿತ್ರಪೀಂಸಿಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಆನಂದವೇನೊತ್ತಿಯಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅವಳ ಕ್ಷಯನ್ನು ಅಮುಕದನು

“ನಿಮಗದು ಗೊತ್ತುಗಳಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮೂರೇ ವಾರಗಳ ಪರಿಚಯ ಪಡೆದ ನೀವು ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಿರಿಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಶ್ಯಾಮಾಂಬರಧಾರಣಿಯಾಗಜೀಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುರುಷರು ಪಡೆಯಲು ಹಾರ್ಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಖವನ್ನೇ ಅವರಿಗೂದಿಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸಂಕಾರ ಮಾಡುವದೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪುರುಷರು ಸ್ತ್ರೀ ಸರ್ವಾಜಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಅನ್ನಾಯದ ಕೆಲವು ಭಾಗದ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಕೊಂಡಂತಾದಿತ್ತಾ?”

“ನಿನ್ನ ತಾರುಣ್ಯ ಲಾಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೇಡಿದರೆ ಇನ್ನು ವಿಚಾರಗಳು ವಿಕರಿತವಾಗಿವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದು ದೇನೋ ಇದೆ.” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅವಳನ್ನು ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ದಿಟ್ಟಿ ಸುತ್ತು ಹೇಳಿದನು.

“ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಹಜ ಭಾವನೆಯೇನು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದಿಯೇ?” ಎಂದವಳು ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಸೂಸಿದಳು. “ತಾರುಣ್ಯನವೆ ಅವಳ ಸಹಜವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ನನ್ನಂಥವಳ ಸಹಜವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ನನ್ನಂಥವಳ ಬಾಯಿಂದ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಿಮಗಳ್ಳಿರಿಯಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಜಗತ್ತಿನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಿಂತ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆಂಬು ನಿಮಗೆ ಗೊಚರಿವಾಗಿದರದು. ನನ್ನ ಮಾತು ಸರಿಯೆಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುವದು. ತನ್ನ ಗಂಡನು ಆಹತನಾಗಿ ಚಿದ್ರಾಗಿವನಿಗಾಗಿ ಹೊರಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೇ? ಆದರೆ ಆದೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಕಂದಪುನ್ನು ಸಲುವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಾಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಹೊರಾಡುವಳು. ಈ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಅಪ್ಪು ಸೇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ. ಹೊಸ ವಿಚಾರವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಇಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಲೂ ಸಮಯ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಫಿ ಬರುವದು.” ಎಂದು ಅವಳು ಕೊಣಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕರೆಗಂಟಿಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿದ್ದು.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಆರಾಮಾಸನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದನು. ವೆಂಟಳು ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ದಿಂಬಿಗೆ ಆತು ಒರಗಿಕೊಂಡಳು. ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ತನ್ನ ಆರಾಮಾಸನವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅವಳ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಎಳೆದನು.

“ನಾನಿಗ ಒಂದದ್ದು ಏಕೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೊರಳು ಕೊಂಕಿಸಿದಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಆಗಮನದ ಶಾರಣ ಕೇಳಲು ನನಗೆ ಇದುವರಿಗೂ ಆವಕಾಶವೇ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತಿ ಸುವ ಧಾರ್ಷ್ಯದಿಂದ ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿಯೆಂದು ನನಗೆ ಅವಸುವೆದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಘಣ್ಣಳು.

“ ಈಗ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಬೇಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ.....” ಎಂದು ಅವನು ನಡುವೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪುನಃ ಅಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ.

“ ಯಾರಾದರೂ ನಿನಗೆ ಇವು ಅದೇಕೆ ಇದಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೇ ಹಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪುರುಷ ಸಹಜವಾದ ಚೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಸ್ಪೀನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಗೊಡಬಲ್ಲೆಯಾ ? ”

“ ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೀನನ್ನಾದರೂ ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಬಹುದು ? ಏನನ್ನೂ ಬಯಸದೆ ದಾನ ಮಾಡುವವನ್ನು ಮಾರ್ಪಿರಲ್ಲ ಪುರುಷರು. ನಾನು ಏನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಿಡಬಾರದೆ ? ” ಎಂದವಳು ಧೂತರ್ಥನದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ಮೂನವಾಗಿದ್ದನು.

“ ತಾಯ್ತನವೇ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಹಜ ಭಾವನೆಯೆಂದು ನೀನು ಇದೀಗ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸುಗಮವಾಗಿದೆ. ನೀನು ತಾಯಿಯಾಗ ಲೆಂದೇ ಜುಟ್ಟಿದವಳು ಎಂಬ ವಿಚಾರನೆನಾದರೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಳಿದೆಯೇ ? ”

“ ಇಂಥ ವಿಚಾರವೇ ? ಈ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವದೆಂದು ನೀವೇ ಕೇಳುವಿರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಸಾಕು. ನಾನು ಸ್ಪೀನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಾರೆ ” ಎಂದು ನಗೆಯಿಂದಲೇ ಶಿರಷಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಳು.

“ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಸಂ. ನೀನು ನನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಯಾರ ಭೋಗಿನಿಯು ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಬಲ್ಲೆ ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ದಿಂಟಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲೊಟ್ಟಾವೆಂಟಳು ಎದ್ದು ಕುಳತು ಅವನನ್ನು ನಿರುಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಹೆಡಿದಳು.

“ ಅಯ್ಯೋ ಮೇಜರರೇ ಯುದ್ಧದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಶರೀರದಿಯೋ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿಮಗೆ ಹುಣ್ಣಿ ಹಿಡಿಯಿತೆ ” ?

ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಸಗುತ್ತು ಲುಕ್ಕಿರಿಸಿದ. “ನಾನು ಹುಚ್ಚು ನೆಲ್ಲಿ. ನಾನು ರೇಕುವುದನ್ನು ಕೇಳು.” ಎಂದು ಅವನು ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ವೆಂಟಳ ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳದನಿಯಲ್ಲಿ ಆತುರದಿಂದ ಏನನೊ೦೯ ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದ.

ವೆಂಟಳು ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆಗಾಗ ಆವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆ ಅವಶ್ಯಾಸಗಳ ಭಾವನೆ ವೈಕ್ಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನೊಬ್ಬ ಹೇಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಅವಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೀಂದೆ ಸರಿದು ಕೊಂಡಕು. ಅವನ ಮಾತು ಮುಗಿದಕೂಡಲೆ ಅವಳು ಪುಟ್ಟಿದ್ದೆ “ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಚನೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು” ಎಂದಳು.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಸಿಗರೇಟ್‌ ಹೊತ್ತಿಸಿದ.

“ತುಗಲೇ ನಿನ್ನ ನಿಧಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬೇಡುವದಿಲ್ಲ! ವಿಚಾರಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ—ಪ್ರಯೋಗವು ಶೂರ್ಯಸಿತೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರದಂತೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು. ಆಗ ನಿನ್ನ ಯಾರ ಹಂಗಿಗೂ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ಉಳಿದ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯಬಹುದು.”

“ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಕೃಣಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

“ವೆಂಟ ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಒಂದು ವಾರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅವುದೂ ಗಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ ನಿಧಾರವಾದರೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಸು, ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನಿನಗೆ ದೊರಿಯಬಹುದಾದ ಮುಖಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳು. ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಾರುಣ್ಯದ ಅಭ್ಯರವಿರುವವರಿಗೆ ಜಲಾಳಿಟ್ ನಡೆಸಬಹುದು, ನಂತರ ಪುನಃ ಬೀದಿ ಪಾಲಾಗುವುದು ತಪ್ಪಿದ್ದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಅವನೂ ಎದ್ದುನಿಂತನು.

ಅವನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ವೆಂಟಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಜೀತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಇ.

“ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ-ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರಾರನ್ನು ಪೂರ್ಯೇಸುವಿಲೆಂದು ಹೇಗೆ ಸುಂಬಬೇಕು. ? ” ಎಂದು ಅವಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ನಕ್ಕನು. ತನಗೇ ಜಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆಂದು ಅವನು ಕಂಡುಕೊಂಡ.

“ ಪ್ರಯೋಗವು ನಡೆಯುವ ದಿನವೇ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಂಕಿ ನೆಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಇಡಲಾಗುವುದು. ನಿನ್ನ ವೇಳೆಯನ್ನು ನಾನಿನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಳು ಮಾಡಲಾರೆ, ” ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರೈಜಾಚಿದ, ವೆಂಟಳು ಅವನ ಕ್ರೈ ಕುಲುಕಿಸಿದಳು.

“ ಒಕ್ಕೇರು ಇನ್ನು ಒಂದು ವಾರದ ಆವಧಿ ನಿನಗಿದೆ. ನಾವು ಚೇಗನೇ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆ ನನಗಿದೆ ” ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ ಆವನು ಹೊರಟುಹೊಡನು. ಇವನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತು ವೆಂಟಳು ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಳು.

ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಮನಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಅವನ ಸೇವಕನೊಬ್ಬನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಕೀಟನ್ನು ತಂದಿತ್ತನು,

“ ಒಬ್ಬ ದಾಸಿಯು ಇದನ್ನು ಒಂದು ತಾಸಿನ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊಡಿಳು. ನಿಮಗೆ ಕೂಡಲೇ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಈಸಿದ್ದಾಳಿ ” ಎಂದ ಆಳು ತಿಳಿಸಿದ.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಪಾಕೀಟನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ನ್ನುಡು ಮಧುರ ಸುಗಂಧ ವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರ ಮೇಲಿನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಅವನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾದು ದಿತ್ತ. ಆದೆ ಆದರ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವೆಂಟಳ ನೆನಪು ಬಂತು, ಉತ್ತರಂತೆಯೆಂದ ಅನನ್ನು ಒಡೆದು ನೋಡಿದ. ಒಳಗಿದ್ದ ಶಾಗದದ ತುಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಎರಡೇ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಗೀಚಲಾಗಿತ್ತು.

“ ನಾನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೀನೇ. ”

ತ್ವ

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಫಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಎರಡು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಹಾರ್ಷ
ವೆಗನು ಹಾರಬರ್ದು ದಲ್ಲಿ ಲೊಟ್‌ಪ್ರಾವೆಂಟ್‌ಎಗಾಗಿ ಕೊಂಡಿಟ್‌ದ ಪಾರ್ಸಾದ್‌ನೈ
ಅವಳು ಆಗಮಿಸಿದಳು. ಸ್ವೀನನೋಡನೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ವಾಗ್ಯದ್ಭವನು
ಹೂಡಿ ಅವಳು ಅನನ ಸಂಬಂಧನನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಯಾವ್ವು
ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು, ಇಷ್ಟೋಂದು ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಹೊರಟ ವೆಂಟಕ ದುರಾಸೆಯ ಇಲ್ಲವೆ ವಂಚನೆಯ ಅಥವೇ
ಅವನಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ, ಬಲ್ಲಿನದ ಜೀವನ ತನಗೆ ಅಷ್ಟುವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಂತಿ
ಬೇಕು ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾ
ಲಿಸಬಹುದೆ ಎಂದು ಸ್ವೀನನು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವಳು ಅನು
ಮತಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ವೆಂಟಕು
ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನ ಬಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಅವನಲ್ಲಿ
ಮತ್ತು ಅಂತಹಿತು. ಆದರೆ ವೆಂಟಕಂಥವಳು ತಾನೋದಗಿಸಿದ ಸಂಖತು,
ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಕೇವಲ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಕ್ಯಾಜಿಸುವಂಥವಳಲ್ಲವೆಂದು ಅವ
ನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನಂಥ ಸಿರಿವಂತರು ಆಗಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ದುರ್ಭಾಗಿ
ದ್ವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಆರಿತದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಹೇಳುವಂತೆ
ಅವಳ ಆರೋಗ್ಯವೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯ
ಲಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಸ್ವೀನನು ಕೊನೆಗೆ ನಂಬಿ “ಉಗಾವಳನ್ನು ಅವಳವಾಡಿಗೆ
ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು, ನಂತರ ಹೊಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡರಾಯಿತು? ಎಂದು
ಅಲೊಚಿಸಿದ.

ವೆಂಟಕು ಸ್ವೀನನ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದಂತೆ ತೋರಿತು ಅವನಿಗೆ.
ಲಾಸಾನದಲ್ಲಿಯ ತನ್ನ ವಿಳಾಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕ್ಕು.

ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅವಳ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನೂ
ಇತರ ಅವಶ್ಯಕ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಜನರೆದುರಿಗೆ
ಅವಳು ಹೇಳಿಟ್ಟು ಅವನಾನಕ್ಕೆ ತರಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದಿನ ಮುಂಜಾನೆ

ಭಾಸ್ತೀಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿದಳು. ಅವಳು ಮೃಗಿತಕ್ಕ ಬಂದೊಡನೆ ಇಳಿದು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಷಿದು ಮರುದಿನ ಮುಂಚಾನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಾರಬಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದಳು. ಅವಳು ಬಳಿನ ಬಿಟ್ಟೆಂದಿನಿಂದ ಸೈನನಿಗೂ ಬಳಿನದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಇತರ ವಿತ್ರಿಗೂ ಆ ಸುಂದರ ವೆಂಟಳ ಸುದ್ದಿಯೇ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ.

ಹಾರಬಗ್ರಹ ಆ ಅಂದವಾದ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಇವಳಿದಾರ ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ನರಿಗೂಧಲಿನ ಹಿರಿಯ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಇದ್ದನು. ಆ ಹಿರಿಯನು ಪ್ರೌಫೇಸರ ವರ್ಣನೆಂದು ವೆಂಟಳಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯಿತು.

ವೆಂಟಳು ಆ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ತಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಬೆಸ್ಟ್ ಹಿಂದೆ ಕಾರಾಗ್ ಈದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು, ತನಗೆ ಆಪಾರ ದ್ರವ್ಯದೊರೆಯುವುದು. ಮತ್ತೆ ತಾನು ಬಲ್ರಿನಕ್ಕೆ ಹೀಂದಿರುಗಬಹುದು. ಪುನ್ನ ಸಗರವಾಸದ ಹೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯುಬಹುದು. ಸೈನನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ ಬಿಂಬಿಮೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ವರ್ಣನ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ ಅರಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಳು. ಈ ಬಂಗಲೆಯಿಂದ, ಇವರಿಬ್ಬಿರಿಂದ ತನ್ನ ಬಿಡು ಗಡೆಯಾಡರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತಾ. ಭೋಜನವು ನಡೆದಾಗ ಈ ಹೆದರಿಕೆ ಕ್ರಮಶಃ ಕಡಿಪುಱಾಗಹತ್ತಿತ್ತು. ಆಹಾರ ಸಮಾಚಿಸಿದಾಗಿ ಸುರೆಯು ರುಚಿಕರವಾಗಿತ್ತು. ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ವೆಂಟಳ ಬೇಸರವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರೌಫೇಸರನ ಭಾವಶಾಸ್ಯವಾದ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಾಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಅವಳಿಗೆ ಪುನಃ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಮಿತಭಾಷಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಭೋಜನವೂ ಅಪ್ಪಕ್ಕಷ್ಟೆ ಇತ್ತು. ತನ್ನನ್ನೇ ಅವನು ಆವಾದ ಮತ್ತು ಕವಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವೆಂಟಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ತಾನು ಅವನನ್ನು

ನೀಡಿದ್ದರೂ ಅವನ ಭಾವಶಾಸ್ಯನೊಟಿವು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸೆಟ್ಟಿಂತೆ ಅವ ಲಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಸೈವಕರು ಇನ್ನು ಷಟ್ಟ ಸುರೆಯನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟು ಆಲ್ಲಿಂದ ಹೊಡಿಹೋದರು.

ಪ್ರೌಢಿನೆ ಸರನು ಸವಳಾಧಾನದಿಂದ ತನ್ನ ಕುಚ್ಚಿಯನ್ನು ಹಿಂದೂಡಿ ಒಂದು ಸಿಗರೀಟನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ಹಾಟ್‌ವೆಗನೂ ಒಂದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಸಿಗರೀಟನ್ನು ವೆಂಟಳಿಗೆ ಸ್ಥಿರಿಸಿದ. ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಕೊಟ್ಟಿ, ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಕೈ ಚಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಪ್ರೌಢಿನೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ನಗುವನ್ನು ಬೀರಿ “ ವೆಂಟ ನೀನು ಖಾಡಿತವಾಗಿ ಹೆದರಿಕೊಂಡಿರುವಿ. ಅದರ ಈ ಪರಿತ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಧ್ಯ ನಮ್ಮಲ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ನೀನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇ ಹೆವಿಲ್ಲ. ನಾವಿಗ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರುವೆವು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡೊಣ. ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಲಾಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವನ ? ” ಎಂದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

ವೆಂಟಿಕ್ಕಾ ಹೊಡಿಂದು ಗೋಣಾ ಹಾಕಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನನ್ನು ಭೀಟ್‌ಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದನು ಬಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ” ಎಂದಳು.

ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಗಳ ಕೊಲ್ಲಾಹಲನೆದ್ದವನಂತೆ ಪ್ರೌಢಿನೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಹತ್ತಿದನು.

“ ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳಿಂತಿರೆ. ನಮ್ಮ ಉಭಯತರ ಕರುಂನಂತೆ ನಾಳನ ದಿನ ನಾವು ಹಾಟ್‌ವೆಗನೊಡನೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿಯ ದುಷಿಬ್ಬಾಂಕಿ ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲತೆಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಇಡಗಂಟಾಗಿ ಇಡೊಣ. ತೀರ ನೋವಾಗದ ಚಿಕ್ಕ ತಸ್ತಕ್ಕಿಯೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಅದರೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರದಪ್ಪಿಸುವದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಅದರೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ನುತರ ವುನಃ ಈ ನಂತಿಯೆ ಆಗುವಿ ”

“ ಆನಂತರ ನಾನು ಬೀಕಾದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸ್ವತಂತ್ರಕಲ್ಲನೇ ? ”
ಎಂದವಳು ಪ್ರತ್ಯೇಸಿದಳು.

“ ಆ ವಚನವನ್ನು ಕೊಡಬ್ಬಿನೆಂದು ನಾನು ಜೀಳಿಲಾರೆ ” ಎಂದು
ಪ್ರತ್ಯೇ ವರ್ಣರಹು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಪುರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ.
“ಸುಪ್ರಜಾ ಜನನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತೀರ ಪ್ರಗತಿವಾಗಿದ್ದ ತಕ್ಷವನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ಈ
ಪ್ರಯೋಗವು ನಡೆಯಲಿರುವದರಿಂದ ಏಶಿಪ್ಪು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು
ವಾಸಿಸಬೀಕಾಗುವದು. ನಿಜವನ್ನು ಉಂಟಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನೀನಿನ್ನ ಹಾರಂಬಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ಒಂದುವರ್ಷ ನಮ್ಮು ಆತಿಧ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೀಕಾಗುವದು. ”

“ ಅಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಬಾಳಾಗಿಡುವಿರೇನು ? ” ಎಂದು ಉದ್ದೇಶ
ನೀಡಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಸೇರಿಯಾಳಿ ? ಇದೇತೆ ಮಾತು ಸ್ತ್ರಿಯ ವೆಂಟ. ನೀನಿಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾ
ಸ್ವೇಚ್ಛಿಯಂತೆ ವಿಹರಿಸ ಬಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಸೆದ್ದುಕ್ಕೆ ಸೀನು ಹಾರಂಬಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರ
ಬೇಕಿಂದೇ ನಮ್ಮು ಕರಾರು. ನಿನಗಾಗಿ ನಾನು ಉತ್ತಮ ಸಂಗಾತಿಯಾನ್ನು
ಡುಡುಕಿ ತೆಂದಿದ್ದೇನೇ. ಸುತ್ತು ಮೂರ್ಕುಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ನಿನ್ನ
ವಿಹಾರಕ್ಕೆನುಂಬಾಲವಾಗಿದೆ. ನಿನಗಂಡೆ ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ
ಬೀಕಾದರೆ ಆಗಾಗ ಬ್ರಹ್ಮವಿಕ ಹ್ಯಾಸ್ತೋವರಂಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಹಿದು.
ನೀನಿಲ್ಲಿರುವ ವರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕಿಂಂಬೇ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ. ನೀನು.
ನಮ್ಮು ಆತಿಥಿ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೇಗಿ.. ಹೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯೇ ವರ್ಣರನನ್ನು ನೀಡಿದ.

ವೆಂಟಿಳು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಡೆಯಂತೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೈ
ಕ್ವೆಟ್‌ಕ್ವೆಟ್ ಏನೋ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೇದರಿಕೆಯ, ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ
ಜನೆ ನಿರಾಶಿಯ ಪ್ರಭಾವವೂ ಕಂಪ್ಯಾಕ್ತಿತ್ತು. ಅವಕು ಬಹು ಪ್ರಯು
ತ್ವದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

“ ಇದು ನನಗೆ ಒಗ್ಗಿತೋ ಹೇಳಿಲಾರೆ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿ ಈ ವಾರಿಗ
ಇನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿತು. ಹಾಟ್‌
ವೆಗನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾಗೂ ಆಷ್ಟು ಭೀಕರವಾಗಿ ತೋರಿತಿಲ್ಲ.

ನೀವು ನಾಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬರ್ಲಿನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸಬೇಕು. ನಾಳನ ದಿನವೇ ಎಂದವಲು ಹಾಟಿವೇಗನಿಗೆ ಕೃಜೋಡಿಸಿದಳು. ಪ್ರೊಫೆಸರನು ಎದ್ದು ಬಂದು ಅವಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು.

“ ವೆಂಟ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ೧೯೬೫ ತೊಂದರೆ ಕೂಡಬೇಂ ಪ್ರವಾಶದಿಂದ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ದಣಿವಾಗಿದೆ. ನಾಳಿ ಮುಂಜಾನೆ ಹಾಗೆ ರಾಮವೇನಿಸಬ ಹುದು. ನಾಳಿ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಡೋಣವಂತೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಚೋಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ದಾಸಿಯನ್ನು ಕರೆಯುವೆ” ನೀಂದು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹಾಟಮಾರಿ ಮಾನವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಹೇಳುವ ೧೯೬೫ಲ್ಲಿ ನುಡಿದು ವೇಜನ ಮೂಲಿನ ಕರಿಗಂಟಿ ಯನ್ನು ಸುಡಿಸಿದೆ:

ವೆಂಟಕು ಎದ್ದಳು ಇವರಿಬ್ಬರ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಹೋಟ, ಹೋಡರೆ ಹಾಯಿನಿಸಿತೆಂದು ಅವಳು ಬಗೆದಳು. ಅವ್ಯಾಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಬಂದಳು.

“ ವೆಂಟಳನ್ನು ಅವಳ ಕೋಣಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೇಂಗ ” ಎಂದು ಪ್ರೊಫೆಸರನು ಆ ಶ್ರೀಗೆ ಹೇಳಿ ವೆಂಟಳ ಕೃಯ್ಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಮಣಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿ “ ಒಕ್ಕೇದು ವೆಂಟ, ಸಾಖಿ ಪ್ರಾಗ್ರಾಗಳನ್ನು ಕಾಣಿ. ” ಎಂದು ನುಡಿದನು.

ಶವಸ್ವಶರ್ವಾದಂತೆ ಅವಳು ಬೆಚ್ಚಿ ಪ್ರೊಫೆಸರನಿಂದ ತಷ್ಣ ಕೃಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಟಿವೆಗನು ಕಡಿಗೆ ತಿರುಗಿ “ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದರಿಯುವದು ನನ್ನ ಇಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲಿಂಬುದು ನಿನಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಯಿತೆ. ನಾಳಿಗ ನಾನು ಬರ್ಲಿನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ” ಎಂದವಳೇ ರಭಸದಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಟಿಕು.

ಅವಳು ಹೊರಟು ಹೋಡಿಕೊಡನೆ ಬಾಗಿಲು ಪುನಃ ಮುಚ್ಚಿತು. ಪ್ರೊಫೆಸರನು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಕ್ಕೆ. ಮೇಜರ ಹಾಟಿವೆಗನು ಚಿಂತಾಕಾರ್ಯಾಂತ ನಾಗಿ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ.

“ ಎಲಾ ಇವಳ ಹಾಳಾಗ ! ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಿಕರಳಾದ ಬೇರೊಬ್ಬಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಸಮಯಬೇಕ ಲ್ಲವೇ ? ” ಎಂದ ಹಾಟಿವೆಗ.

ಸ್ವೇಂದ್ರಪ್ರಭೇಶರನ ಸಗು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಏನೋ ಎಣಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತು ಒಂದರೆನಿಮಿವ ಕಳೆದ. ಕೂಡಲೇ,

“ಹಾಟ್‌ವೆಗ, ಪುನಃ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ವೇಳಿಗಳಿಯಲ ನನಗಿಷ್ಟುವಿಲ್ಲ. ವೆಂಟಿಳು ಶ್ರೀತ್ವದ ಅತ್ಯಾತ್ಮವು ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಿ. ನಾನುಧನಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಚೂಂಜಲ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ: ನಮ್ಮ ಮಹತ್ವಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕೇ ಅವಶ್ಯಕವಶ್ವ. ” ಎಂದು ವರ್ಣರನು ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ಆದರೆ ಅವಳು ನಮ್ಮ ಕರೂರುಗಳನ್ನು ಒಷ್ಣುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಾಳಿಗೆ ಅವಳು ಬರ್ಲಿನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಳು. ಆದಿದಂತೆ ನಾಡುವವಳು ಅವಳು. ”

“ವೆಂಟಿಳು ನಾಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುವಕ್ಕು. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳ ಪರೆಗೆ ಅವಳ ವಾಸ ಇಲ್ಲಿಯೇ ” ಎಂದು ಸ್ವೇಂದ್ರಪ್ರಭೇಶರನು ನಿಧಾರಿದಿಂದ ನುಡಿದ.

“ಆದರೆ, ನೀವು ಅವಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಯಬಲ್ಲಿರಿ. ಬಲಪ್ರಯೋಗ ವಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದು ಗಂಡಾಂತರದ್ದು. ”

ಸ್ವೇಂದ್ರಪ್ರಭೇಶರನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಿಗರೀಟನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೊತ್ತಿಸಿ ರೂಡಕೆ ಎಳಿದು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ವಾನವಾಗಿದ್ದು.

“ತೀರ ಸೆಲಭ ಉಪಾಯದಿಂದ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ತಡೆಯ ಹಿಡಿಯ ಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನಕ್ರಯೋಗವು ಇಂದೇ ರಾತ್ರಿ ನಡೆಯುವದು. ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ವಾದ್ವಿನಿಂದ ನಾಳಿನ ದಿನ ಅವಳು ಇನ್ನೂ ಅದರ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಳು. ನಂತರ ಏನಾಗುವದೂ ನೋಡಿಕೊಂಡರಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಅವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರದಪ್ಪಿಸಿದಬೇಕಾದೀತು. ” ಎಂದು ಸ್ವೇಂದ್ರಪ್ರಭೇಶರನು ಆಷ್ಟು ಲಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಅಂದರೆ ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸುವಿರಾ? ” ಎಂದು ಹಂಟ್‌ವೆಗನು ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ಸಿಸು ವಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು. ಈ ಪ್ರಯೋಗವು ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಲೋಚಿಸಿದ್ದೆ. ಅದರೆ ಇಂದಿನ ಫುಟನೆಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧ ವಿದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ತಡವೇಕೆ? ಪ್ರಯೋಗದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದಲು ನಾನು ನನ್ನ ಕೃಕೆಳಗನ ಮುಲ್ಲರನಿಗೆ ಹೇಳಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಶೈರ್ಪಥೆಸರನು ಪುನಃ ಕರಿಗಂಟಿಯನ್ನು ನುಡಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ದಾಸಿಯು ಬಂದಳು. ಮುಲ್ಲರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೂ ಯಿತು.

ಒಂದೆರಡು ನಿರ್ವಿಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇವು ತಾರು ವರ್ಷದ ತರಣ ಮುಲ್ಲರನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಶೈರ್ಪಥೆಸರ ವರ್ಷದ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಂತಹ,

“ಈಗ ಗಂಟಿ ಹನ್ನೊಂದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೇರಡು ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನಗಾಗಿ ಮೇಲಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ದಾರಿ ಶಾಯುತ್ತಿರು” ಒಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಮುಲ್ಲರನು ಅವನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತೆರಳಿದನು.

“ಒಂದು ಗಂಟಿಯ ವರಿಗೆ ನನಗೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಮೇಜರ, ಹಿಡಿಹೊತ್ತಿನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಿಗಾರೀಟು. ಇಸ್ವೇಟಿನ ಆಟದಿಂದ ಮನಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮಡಿ ತಂದು ಕೊಳ್ಳೊಣ. ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಶೈರ್ಪಥೆಸರನು ಸವೀಪದ ಇನ್ನೊಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ಇಸ್ವೇಟು ಪ್ರಾಕೆನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು.

೨

ವೆಂಟಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದದ್ದು ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿಯೇ. ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಅವಳ ಕೋಣಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದವು. ಮೊನಲಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲಿರು ವೆನೆಂಬುದೆ ವೆಂಟಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ದೇಹಾಧ್ಯಂತವೆಲ್ಲ ಸೀಸದಂತೆ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು. ಮನಸಿಗೂ ಮಂಕು ಕವಿದಿತ್ತು. ವೈಯಲ್ಲಿಯ ಚೀತನವೆಲ್ಲ ಉಡುಗಿ ಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ಸುಮೃದ್ಧಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒರಗಿ ಪುನಃ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೆ ಅವಳಿಗೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋಣಯೋಳಗಿನ ಹವೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಏನೋ ಅಸಹ್ಯ ದಂಗಂಧವು ಬೆರಿತು ಕೊಂಡಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸವೀಪದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನಿಂತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಕೇವ. ವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ

ತೋರಿತು ಅವಳಿಗೆ, ನಿನ್ನ ತನ್ನ ನನ್ನ ಕೊಣಗೆ ಕರಿದೊಯ್ದು ಹೇಗೆಸೇ ಅವಳಿಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿಂದು ಕಪ್ಪು ಇತ್ತು.

“ ಇದನ್ನು ಕುಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಷಾರಿ ತೋರಬಹುದು. ” ಎಂದೆ ಅ ದಾಸಿ.

ವೆಂಟಿಳು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಆ ಕಪ್ಪಿನಲ್ಲಿಯು ಹೇಯವನ್ನು ಅವಳು ಕುಡಿದ್ದಳು. ಆ ಹೇಯ ಹಾಲೆಂದೇ ತೋರಿತವಳಿಗೆ. ಅದನ್ನು ಕುಡಿದವಲ್ಲಿ ವೆಂಟಿಳು ಪುನಃ ನಿದ್ದೆಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾರಿಬಿಟ್ಟುಳು. ಮತ್ತೆ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ರಾಶ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊಣಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಜಾಡ್ಯವು ಹರಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ತಾನೆಲ್ಲಿರುವೆನು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಅವಳಿಗುಂಟಾಯಿತಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ರಾಶ್ರಿಯ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ಚಲಚಿತ್ತದಂತೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಮಾಯ ವಾದುವು. ಈ ನೆನಪಿನೊಂದಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಾನೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೇ? ಇನ್ನೂ ವರೆಗೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿ ರುವುದೇಕೆ? ನಿನ್ನ ರಾಶ್ರಿ ನಡೆಮೆಚೇನು? ಕೊನೆಯು ವಿಚಾರ ಅವಳಿಲ್ಲಿ ಸುಳಿದೊಡನೆ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ನೆಗಿದೆವ್ವಳು. ಈ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ದಾಸಿಯು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು,

“ತಮಗೇನಾದರೂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ” ಎಂದೆಂ್ಬು.

“ ಏನು ನಡೆಯಿತು ಹೇಳು. ನನಗೆ ಕಾಯಲೆಯಾಗಿತ್ತು? ನನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅನ್ನಿಷಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ನನಗೆ ಏನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಹೇಳು? ” ಎಂದು ವೆಂಟಿಳು ಅವಳ ತೋಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೇಳಿದೆಂ್ಬು.

ಆ ದಾಸಿಯು ಇವಳಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ, “ ನಿನ್ನ ರಾಶ್ರಿ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸವಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೌಢಿಕರರು ವಾದಕದ್ರವನವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆ ವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆಂ್ಬು.

“ ನನ್ನ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಾ. ನಾನಿಗಲೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರೌಢಿಕರನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ ” ಎಂದು ಆ ದಾಸಿಯನ್ನು ದಬ್ಬಿದಂತೆ ಮಾಡಿದೆಂ್ಬು. ಅವಳೆ

ದನಿ ತೋರವಾಗಿತ್ತು, ಎಚ್ಚೆತ್ತೆಡನೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸುಳಿದ ವಿಚಾರವು ಈಗ ದೃಢವಾಗಹತ್ತಿತು. ತನಗೆ ಸತ್ಯಂಗತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು !

ದಾಸಿಯು ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಂಡುಕೊಟ್ಟಿಳ್ಳಬು.

“ನಿಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿನ್ನೂ ಹುಷಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲಗಂಟಿ ವಶಮಿಸಿದ ನಂತರ.....”

ವೆಂಟಿಳು ಬಿಧುನೋಟದಿಂದಲೇ ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಭಯುಂಕರ ಶಲೀಸಿಡಿತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಕೊಣೆಯಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಉರುಳುಂಟಿ ಬೀಳುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ತನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಡ್ಯಾ ವನ್ನು ಅವಳು ಹೇಗೋ ತೋರಿದಳು. ಪ್ರೌಢಸರನನ್ನು ಕಂಡು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನ್ನರಿತುಕೊಂಡು ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದುಬಡಬೇಕಂಬ ವಿಚಾರವೇ ಅವಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಉದುಪು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಿತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಸಿದ್ಧಾಳಾಗಿ ಹೊರಟಿಳು;

“ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಕಡೆಗೆ ಕಡೆದು ಕೊಂಡು ನಡೆ ” ಎಂದು ಇದೂವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ದಾಸಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ದಾಸಿಯು ನೊದಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮೇಲಟ್ಟಿದಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ದಿವಾಣಿಕೂನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂಡಿ ಲೆರಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ಒಂದು ಬಾಗಿ ಲಿನೆದುರು ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಮೊರ್ಫಸರಪು ಒಳಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ವೆಂಟಿಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲನುಕೂಲವಂತೆ ಬಾಗಿಲಿನ ಆ ತೆರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು.

ವೆಂಟಿಳು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿ ತಾನು ಬಂದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನೂಕಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಲ್ಲ. ಮೇಜಿನ ಎದುರು ಕುಳಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಏನನೆನ್ನು ಬರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೌಢಸರನು ವೆಂಟಿಳು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕೊಂಡು ಆ ಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಅವಳ ಇಡೆಗೆ ಬಂದನು.

“ನೀನು ಇಷ್ಟೆಂದು ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ವೆಂಟಿ ! ವಶಾರ್ಥಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಹಿತವಾಗಿದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಪ್ರೌಢಸನು ಅವಳನ್ನು ಸಾಪ್ತಗತಿಸಲು ಕೈ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದನು.

“ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದುದೇನು? ನೀನು ಬೈಷಣ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮೈಮ
ಕೆಸಿದ್ದೇಕೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲಿಯಾ? ”ಎಂದು ವೆಂಟಳು ಅವನ ಸಾಪ್ತಗ
ತವನ್ನ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದಳು.

ಪ್ರೌಢಿವರನು ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಸಹಿಸಿದ.

“ನಿನ್ನಂಥ ಚಾಣಾಕ್ಷರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಾರದಿತ್ತು, ವೆಂಟಿ, ನಿನಗೆ
ಬಳಲಿಕೆ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದ ರಿಂದ.....”

“ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇದ. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ನೇರವಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡು ” ಎಂದು ಅವಳು ನಡುವೇ ಅವನನ್ನು ತಡೆದಳು

“ಹಾಗಾದರೆ, ಅರಿತುಕೊಳ್ಳು. ವಿಜಾಲ್ಲಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ
ನನ್ನ ಪ್ರಯೋಗವು ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿಯೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆ ”
ಎಂದು ನಿರ್ವಿಕಾರದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

೫

ವೆಂಟಳು ತನಗೆ ಇವು ವರಿಗೆ ದೊರಿತಿದ್ದ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ಅನುಭವ
ಗಳಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದುದನ್ನು ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪಂಚಾನೃತವೇದ
ಒಂದು ವಿವಿಧ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದ ಳುಂ
ಇಬ್ಬರು ಪುರುಷರು ಸೇರಿ ತನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವಳಲ್ಲಿ
ಕಡಿಮೆಯಾದೊಡನೆ ದ್ವೇವದ ವಿರುದ್ಧ ಹೆಣಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೇಂದು
ಅವಳು ಭಾವಿಷಿದಳು. ಪ್ರಯೋಗವಂತೂ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಆಮು
ಯಿಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಒಂಬತ್ತು ಓಂಗಳ ನಂತರ ತನಗೊಂದು ಮುಗು ಹೊಟ್ಟು
ವದು. ಈ ಹೆಂಗಿಯ ವಣಯಸೇನೋ ತೊಂದರಿಯದು. ಆದರೆ ಅನಂತರ
ತನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ ಈ ಇಬ್ಬರು ಧೂರ್ತರ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯ
ಅವಕಾಶ ತನಗೆ ದೊರಿಯುವದು. ತನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಸಾಧಿ
ಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರಪ್ಪೇ ತಾನೂ ಚಾಣಾಕ್ಷೇಳಾಗಿರಬೇಕು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು
ತನ್ನ ಧಿನದಲ್ಲಿಡುವಂತೆ ದ್ವೇವವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದು ಅವಳ
ಭಾವಿಸಿದಳು. ಆದರಿಂದು ಅವಳು ಹಾರಬಗ್ರದಲ್ಲಿಯ ಒತ್ತಾಯದ ವಾಕ್ಯ
ವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ನೆಮ್ಮೆದಿಯದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಳು.

ಅಲ್ಲಿಯ ಹವೆಯು ಅವಳಿಗೆ ತ್ರಾಣಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿಸಿತು. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೌಢಿಕರಿಗೆ ಹಷಟವಾಯಿತು. ಈಗ ಅವಳು ಸ್ತೀತ್ವದ ಅಪೂರ್ವ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ದ್ವಾರ್ಜಿಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧದ ಆಸಂದವನ್ನು ಕಾಣತೊಡಿದ್ದಳು. ಪ್ರೌಢಿಕರನ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ವೇಷವು ಕಂಡಿಮೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಅವನೋಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಸಂಗಾತಿಯೆಂದು ಅವಳಿಗೆನೀ ಸಿತು ಅವರಿಬ್ಬರ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಂಡು ಬಂತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಸುಮುಖವಾಗಿದ್ದ ತ್ರಾಂತ್ಯಭಾವವನ್ನು ಅವನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅವಳಿರಿಯದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೌತ್ತರಣೆಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸುತ್ತಿದುವದನ್ನು ಇವಳು ನೋಡುತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದು, ಆ ಮೂರುಕೆಪ್ಪಾಣಿಗಳು ಇವನೆ ಚೂರಿಗಾಹುತಿಯಾಗುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ನೀವು ಅವರಾಧಿಗಳನ್ನೇ ಈ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದ್ವಿಲ್ಲವೆಂದು ವೆಂಟಳು ಕೇಳಿದ್ದಾರು. ಪ್ರಯೋಗವಸ್ತುವಾಗಿ ಆಲ್ಲಿ ಏಲಿ ಏಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಯಿಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಿಕರನೇ ಆ ಯವನುಯಾತನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೆ ಕಾಣಬಹುದಾದ ದೃಕ್ಯವನ್ನು ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರು. ಅವನು ಆಗಾಗ ವೆಂಟಳಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳುವದಾದರೂ ತವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಅವನು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕತೆಗಳೆಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವೇಷವು ಓಟ ಪೊತ್ತವಾಗಿ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪಾಶವೇ ಕೃತ್ಯಾಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಂಡುರಿಗೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ವೆಂಟಳು ಅವನ ಈ ಕತೆಗಳನ್ನು ದಿನಾಲು ಕೇಳಿ, ಅವನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿಇಡೀ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ ದ್ವೇಷವು ಮನೆನಾಡಹತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಂದಿನ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಅದೇನೆಂಬುದು ಪ್ರೌಢಿಕರನಿಗೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಲ್ಲಿಯು

ಉದ್ದಾಮ ಕ್ರಾಯವು ಒಮ್ಮೆದೊಮ್ಮೆಲೆ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಚರಾದ್ದು ವಾರ್ಡವನ್ನು ತಲೆದೊರಿತು. ಅವಳ ಆ ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆಯ ಆಳವನು ಪ್ರೋಫೆಸರನು ಅಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋದನು.

ಅಂದು ಸಂಚಿಗೆ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಬರ್ಲಿನದಿಂದ ಬಂದನು. ಪ್ರೋಫೆಸರನು ತಾವಿಬ್ಬರೆ ಇರುವ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ವೆಂಟಿಳಿ ಆದ ಬದಲಾವಣಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಹಾಟ್‌ವೆಗನಿಗೂ ಏನು ವಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತೋಚೆ ಲಿಲ್. ಆದರೆ ವೆಂಟಿಳನ್ನು ಕೆಲ ದಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಸುವದಾಗಿ ವಚನವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಳಿಯಿತ್ತು.

ಮೊದಮೊದಲು ಹಾಟ್‌ವೆಗನಿಗೂ ಏನೂ ಹೊಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದಿನ ಅಕ್ಸಾತ್ತಾತ್ಮಗಿ ವೆಂಟಿಳ ಬದಲಾವಣಿಯ ಕಾರಣವು ಅವನಿಗೆ ಅಳಿಯಿತ್ತು.

ಆಗ ಜನೆವರಿ ೩೦ಗಳು. ಹಾರಬರ್‌ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಲವಿನೂ ಕೊನೆಗಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹವೆಯು ಬಹಳೇ ಉತ್ಸಾಹದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ವೆಂಟಿಳು ತನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ ದಿನಾಲೂ ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದ ಕಾಡಿದ ವಾಗ್ರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಒಂದಿನ ಅವಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು. ಅವರು ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲಿನ ಮುಂದೆ ಹಾಯ್ಯಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಳಗಿನ ಹೆಣ್ಣುವಾಗಳು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಹಾರವೆಗನು ವೆಂಟಿಳಿಗೆ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರೆ ಅತ್ತುಕಡಿಗೆ ಅವಳ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೊಳಿಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಆಕಣಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಅವನು ತಿರುಗಿದಾಗುತ್ತಾಯ್ತು ನವೇ ಹೆಂಗಳಿಯರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಯೆಂದು ಅವಳು ವಟಿಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದೇ ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಕೀಲಿಸಿತ್ತು; ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತಾನದ ಕಳಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು.

“ನಾವು ಸೋತೆವು, ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಅವೇ ಸ್ತ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗ ವ್ಯಾಸನಪಟ್ಟಿನು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ವರ್ತುರ ಪ್ರೇರಣೆಯನು ವಿಚಾರ ಮಗ್ನಿಯಾದವನಂತೆ ತನ್ನ ಗದ್ದ ತುರಿಸಿದ.

“ಇದೇನು ಅನೀಕ್ಕೀತದ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲ. ವೆಂಟಿಳಂಥವಳಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾವು ತಿದ್ದಬಹುದು.”

“ನನಗಿಂತ ನೀವು ಪಂಡಿತರಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ತಾಯ್ಯನದ ಪ್ರೇಮವು ಒಡಮೂಡಿತೆಂದರೆ ಆದನ್ನು ನಷ್ಟಗೊಳಿಸುವದು ಅನಾಧ್ಯೆ” ವೆಂದು ನುಡಿದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಗಹಗಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

ಪ್ರೇರಣೆಯನು ಅವನನ್ನು ಒರಿ ಸೋಡಿದನಷ್ಟೇ. ಪುನಃ ತನ್ನ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿಯೆ ಮಗ್ನಿಯಾದನು. ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪುಟಿದೆದ್ದ,

“ನನಗೆ ಉಪಾಯ ಹೊಳೆದಿದೆ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಇವ್ವತ್ತಾಲ್ಕು ತಾಸು ಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಬಗೆ ಇವ್ವೊಂದು ತಿರಸ್ತಾರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಡುವೆನಲ್ಲ, ನಂತರ ತನ್ನ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಆ ಮಗುವಿನ ಫಾತ ನಾಡದಂತೆ ನಾವು ಆವಶ್ಯಕ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗುವದು” ಎಂದ.

೯

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ವೆಂಟಿಳು ಆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ವಾಚನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಂಖತಿದ್ದಳು. ಕೈಯಾಲ್ಕಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಜಂಜಿದ್ದ ಎಷ್ಟುರವಿಲಿಲ್ಲ ಆವಳಿಗೆ. ಈ ಏರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಲಾಳದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಆವಳು ನೇನೆಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿಷ್ಪರ್ಶಣೆಯೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ವೇಂತರಿಗೆ ಪರಿಚಿತಿಯಾದ ಆವಳು ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗುವಿಗಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇವ್ವೊಂದೇಕೆ ಪ್ರೇಮವು ಉಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆಂಬುದನ್ನು ತಾನೇ ಅರಿಯದವಳಾಗಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ಮಗು! ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಆವಳಲ್ಲಿ ರೋವಾಂಚವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದವು. ಆವಳು ಪುನಃ ಆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪುಟಪುಟಿಸಿದಳು. ತಾನಿಗೆ ಪ್ರೇಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ದ್ವೇಷವನ್ನೇ ತಿಳಿದಿದೆಂದು ಆವಳು ಹಾಟ್‌ವೆಗನಿಗೆ ಬರ್ತಿನಡಲ್ಲಿ

ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ಯಂತ್ರಗಳು ಎಂದು ಕಿಂಚಿತ್ತಾರ್ಥಿದಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ಈಗ ತಾನೇ ತಾಯಿಯಾಗತಕ್ಕವಲಿದ್ದಳು. ತನಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೋಫೆಸರನನ್ನು ಹಾಡಿ ಹರಿಸಿದಳು. ಆವನ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ದ್ವೇಷವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ವಾಗುವನ್ನು ತೊಣಿತಲ್ಲಿ ಆಡಿಸುವೆನೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು ಹೊಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಕಂದ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸಾದರೆ ತನ್ನಂತೆ ಸುಂದರಿಯಾಗುವದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಗಂಡುಮಗುವಾದರೆ?—ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆವಳು ಪುಟ್ಟಿದೆದ್ದು ಕಳಿತಳು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಫೆಸರನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

“ ಪ್ರೋಫೆಸರರೆ, ನಾನಿದುವರೆಗೂ ಕೇಳಲ್ಲ. ಈ ಮಗುವಿನ ತಂಡ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಚಿ ಸುತ್ತೇನೇ. ”

ಪ್ರೋಫೆಸರನು ದೀಘಾವಾಗಿ ಉಗಿರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದ್ವೇವವು ಆವನ ಕರತಲಾ ಮಲಕವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಆವನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ನಗುವನ್ನು ಬಿರಿ,

“ ಆ ವಿವರದ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕ್ಷಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಕರಾರಿನ ನಿನ್ನ ಭಾಗವನ್ನು ನಿನು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಪೂರ್ಣಿಸಿರುವಿ, ನಾವೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಈ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನಿನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವದೆ ಒಳ್ಳಿಯದು” ಎಂದ.

“ ಆದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹಟ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೇ. ನಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೊಂದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿರುವ ಪ್ರಯೋಗವಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತೀರ ಜೀವಾಳದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮಗುವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಆದರ ತಂಡ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಚಿ ಸುತ್ತೇನೇ. ” ಎಂದ ಗದ್ದರಿಸಿದಳು.

ಆವಳ ಈ ಆವೇಶದಿಂದ ಪ್ರೋಫೆಸರನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಮಗ್ಗಳಾಗಿದ್ದ ನೆಂಟಿಳು ಆದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ ಆದನ್ನು ರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗದು; ಆದರೂ

ಹಟ್ಟವಿದ್ದರೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಾ ” ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸದ ಕೋಣಿಗೆ ಈರೆದೊಯ್ದನು. ಅವಳು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಭದ್ರ ವಾಗಿ ಇಕ್ಕೆದನು. ನಂತರ ಮೇಚಿನ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟಿಷ್ಟಂದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯ ಬಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

“ಇದೂ, ನಿನ್ನ ಮಂಗುವಿನ ತಂದೆ ” ಪ್ರೌಢಿಸರ ಪರಿಸರನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ವೆಂಟಿಳ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು. ಅನ್ನಾಟ ಅಕ್ರಂದನವೊಂದು ಅವಳ ತುಟಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಪ್ರೌಢಿಸರನು ಜಾಗರೂ ಕೊನಾಗುವ ಮೊಡಲೆ ಅವಳು ಮೇಚಿನ ಮೇಲೆ ಚೂರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟಿಳು. ಅವನೂ ಚಪಲತೆಯಿಂದ ಕೈಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಚೂರಿಯು ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಭುಜದಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಹಾರದ ಆಫಾತದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ. ಅವನು ಸಾವರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಎದ್ದುನಿಂತು ಅವಳ ಮುಂಗೈಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು.

“ ಎಲೆ ಶನ್ನಿ ! ” ಎಂದು ಗಜೀಸಿದ. ಅವಳು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೆಣಿದಳು. ಅವಳ ಕೂರ ನೋಟವನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೌಢಿಸರನು ಹೆದರಿದಂತಾದ. ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಹೃಸವಾದಂತೆ ಅವಳಿಗೆನಿಸಿತು ; ತತ್ತುರಿಸಿದಳು. ಅವನು ಹಿಡಿಯದೆ ಹೊಗಿದ್ದರೆ ಅವಳು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಎಚ್ಚರದಪ್ಪಿದ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೌಢಿಸರನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ತನ್ನ ಬೆವರನ್ನೊರಿಸಿಕೊಂಡ. ಈ ಹೋರಾಟದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಭುಜಕ್ಕೆ ಆದ ಗಾಯದಿಂದ ವೇದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ವೆಂಟಿಳು ಮಾಣಿಕ್ಯ ತಿಳಿದೇಳುವ ವೆಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಪ್ರೌಢಿಸರನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಹೋಗಿ ಮೇಚಿನ ಮೇಲಿನ ಕರೆಗಂಟಿಯನ್ನು ನುಡಿಸಿದ.

“ ವೆಂಟಿಳನ್ನು ಅವಳ ಕೋಣಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಮುಲ್ಲರ ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡು ” ಎಂದು ಅವನು ಬಂದ ದಾಸಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಎರಡು ತಾಸುಗಳ ನಂತರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಬಂದು ಭುಜಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿ
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪ್ರೌಢಿಸರವನ್ನು ಕಂಡನು. ವರ್ಷಾರನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ಅಶ್ಚತ್ತತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅನನ್ಯ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಿದ್ದ. ವೆಂಟಳು ತನ್ನ
ಪ್ರಾಣಾಪಹರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ,

“ ಅವಳಿಗೆ ನೀನು ಯಾರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌
ವೆಗ ಸ್ತುತಿಸಿದ.

ಪ್ರೌಢಿಸರನು ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಎದುರಿನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಂದ ಎತ್ತಿ
ಮೇಜರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ.

“ ಎಂಥ ದೈತ್ಯನು ನೀನು ವರ್ಷಾರ ! ” ಎಂದು ಉದ್ದಾರ ಹೊರಡಿಸಿ
ದಾನು ಹಾಟ್‌ವೆಗ.

ಹಾಟ್‌ವೆಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಹ್ಯಾಂಬಗ್ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ
ದಲ್ಲಿಯ ಭೀಕರ ಗೋರಿಲಾನ ಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

೧೦

ಆ ಸಲದ ವಸಂತಾಗಮವು ಮಂದಗತಿಯಿಂದಲೇ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದೀಪ್ರೇ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಚ್ಚುತ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ರಮಣಿಯ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಫು
ಲ್ಲತೆಯು ಕೂಡ ಹಾರಬಗ್ ದಲ್ಲಿಯ ಆ ಮಾನಿನಿಗೆ ನವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು
ತಂದುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಒಳನಟಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿಗಳ ಈ ಕೃಶಾಂಗಿಂದು ವೆಂಟಳಿಂದ
ಯಾದು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲರು ? ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಈ ವಿಕಾರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ಕಂಡ ಶ್ರೀತರು ಹೆದರಿ ದೂರಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿದ ಘಟನೆಯಾ ಸಂಭವಿಸಿದ ನಂತರ ವೆಂಟಳು ತಾಸುಗಟ್ಟಿ ಗೋಡೆ
ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಹಾಯ್ದ ತನ್ನ ಆಕ್ರೋಶವನ್ನೂ, ಆವೇಶವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ
ಸಮೀಕ್ಷೆ ಬಂದವರ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹರಿಹಾಯ್ದಳು. ಅನ್ನ ನೀರು
ಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಭೂಗತ್ತಳಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಸಾವನ್ನು ಪ್ರತೀಕ್ಷೇಸುತ್ತಿ
ದ್ದಳು. ಆ ದುಃಖದ ಆವೇಗದಿಂದ ಕೊನೆಗೊವೆ ಒಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ನಿದ್ದಿ
ಹೋದಳು. ಆ ನಿದ್ದೆ ಶಳಿದೇಶವಾಗ ಅವಳು ಅರಿಜೀವವಾಗಿದ್ದಳು.
ಅಂದಿನಿಂದ ಮೈ ಹಿಡಿಯಾದೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದ್ದಾಗೆ.

ಪ್ರೇರಣೆಸರನ ದರ್ಶನವೋಂದೆ ಅವಳನ್ನು ಕೆರಳಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ನಾಗಿಣಿಯಂತೆ ಪೂತ್ತರಿಸುತ್ತ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ತಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರು ದಾಸಿಯಿರಿಗೂ ಅವಳು ಅನುಗೋಳ್ಳತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇರಣೆಸರನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ತೀರ ಸಂತೋಷ ಸಮಾಧಾನ ದಿಂದ ಹಾಟ್‌ವೆಗನಿಗೆ ವೆಂಟಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರುಹುತ್ತಿದ್ದ.

“ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಪ್ರಕೀರ್ತಾರಗಳೇ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವು. ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ ವಿಾರಿ ಪ್ರಯೋಗವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿದೆ ” ಎಂದು ಪ್ರೇರಣೆಸರನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಸುಯ್ಯೆಂದು ಬೀಸುತ್ತಿಲ್ಲಣ್ಣತ ಪರ್ವತಗಳ ಹಿಮಚಣಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಮೋಡಗಳನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಉತ್ತೇಂತೆಯಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೋಣಿಗೆ ಪ್ರೇರು, ವರ್ಣರನು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದನು.

“ ಏನಾಯಿತು ? ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ,

“ ರತ್ನದಂಧ ಗಂಡು ಮಗು. ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾದ ಅವಯವಗಳು ಸಿತ್ತಭಾವಿಯ ಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಚಿರಕಾಲ ಜಾಳಲಿ. ” ಎಂದ ವರ್ಣಿಸಿ.

“ ಆ ಕೂಸಿನ ತಾಯಿ ”

“ ತಾಯಿ ? ಓ ಅವಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಿಡಿಸಲಾರಳು. ಅವಳು ಇನ್ನಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ವರದು ಗಾಲಿಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸುರೆಯನ್ನು ಸುರಂದಿ.

ಮಗು

— : ಇಂತಿ : —

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸೂರ್ಯನು ಶಾಲೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಳಗೆ ಡೆಸ್ಪುಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಶಬ್ದ ನೀಲಿಮಾಕಾಶವನ್ನೆನ್ನು ಮೊನ್ಹೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೆನ್ನು ಮೈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಿಂದಿನ ಗೋಡೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗನ್ನು ಮೂರೂ ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಕ್ಕಾಲು ತಾಸು ತುಂಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಕಳಿದ ನಂತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ !

ಶಿಕ್ಷಕನು ಚಕ್ರಬಂಡಿಯ ಗಣಿತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಉರಿಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಬೊಡುಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಡೆಸ್ಪುನ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿನರಣೆಯನ್ನು ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು: ಇತರರು ಶಿಕ್ಷಕನ ವಾರಕೆ, ಚಿತ್ತವೀಯದೆ ಬರಿ ಶಾಸ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನನ್ನೇ ಆಲೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ವರ್ಗದ ತೀರ ಹಿಂದಿನ ಮಾರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮಲೊಳ್ಳಬ್ಬನು ಡೆಸ್ಪುನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಗಣಿತದ ರೀತಯನ್ನು ವಿನರಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕನು ಕರಿ ಹಲಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ತಿರಿಗಿಸಿದೊಡನೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಡೆಸ್ಪುನ್ನು ಸದ್ವಾಗದಂತೆ ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆತುರದಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಂದಿನ ವಿಷಯವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕರಿಣವಾಗಿತ್ತು.

“ ನೊದಲಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಸಲಿನ ರಾಸನ್ನು ಮನದಂದು ಒಂದು ಅಸಲಿಗಷ್ಟು ರಾಸಾಗುವುದು. ಎಂಬುದನ್ನು ತೈರಾಪಿಕಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಿಬೇಕು. ನಂತರ ಒಂದು ಅಸಲಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಒಂದು ರಾಸಿನ ಅಂಶ

ಚ್ಯಾಡಗಳ ವರ್ಗಮೂಲ ತೆಗಿಯಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕನು ಕರಿಹಲಗಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸಂಶ್ಯೇಗಳನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆ ಸಂಶ್ಯೇಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಅಂದಿನ ಬಿಂಳಿನ ಬೇಗಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಙ್ಕಾರಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕರಿಹಲಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಗಣಿತವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಬಿಡಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ ಕಳ್ಳರೆ, ಇಂದೇನು ನೀವೆಲ್ಲ ನಿದ್ದೆ ಹೊಗಿದ್ದೀರಾ ? ಎಲ್ಲಿ, ಓವೆನ್ ಹೀಮು, ನೀನು ಉತ್ತರ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ ” ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕನು ಆರಜಿದ.

ಜಾಣತನದ ಕಳೆಯುಳ್ಳ ಆ ಯಹೂದಿ ಹುಡುಗನು ಹುಬ್ಬಿಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವು ಗುಣಾಕಾರ ಭಾಗಾಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪುಟಿದೆದ್ದು ನಿಂತು

“ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಬಂತು ಸರಾ, ಕರಿ ಪಲಿಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿ ತೋರಿ ಸಲೋ ? ” ಎಂದನ್ನು.

“ಆಗಲಿ, ಬಾ ” ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕನು ಉತ್ತೀರ್ಜನವಿತ್ತು.

“ ಇಪ್ಪುಕೈ ಇಪ್ಪು ರಾಸಾಗಬೀಕಾದರೆ ಒಂದು.... ” ಎಂದು ಓಷನ್ ಹೀಮುನು ಇನ್ನೂ ಕರಿಹಲಿಗಿಗೆ ಖಡುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಮೊದಲೆ ಭಯಂ ಕರ ಸಪ್ಪಳವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಶಿಕ್ಷಕನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೆಂಗಣಿಸಿ ನಿಂದ ನೋಡಿ “ ಇದೇನು ? ಸದ್ಗು ಮಾಡಿದವರಾರು ? ” ಎಂದು ಗೃಹಿಸಿದ.

ಒಂದೆರಡು ನಿನಿಷದ ಮಾನದ ನಂತರ ಕೊನೆಯ ಡೆಸ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವನೋಬ್ಬಿನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ತನ್ನ ಕೈ ಬೆರಜು ಅನಾರ್ಲ್ಯ ಹಾಟ್ ವೆಗನ ಡೆಸ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಜಜ್ಜಿ ಹೊದವೆಂದು ನಡುಗುತ್ತ ಹೇಳಿದನು.

“ ಅವನಲ್ಲ ಸರಾ, ನಾನೇ ನನ್ನ ಡೆಸ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಅವನ ಕೈಯೇ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದೆ ” ಎಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಧುರ ದಸಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾರ್ಲ್ಯನು ಹೇಳಿದ ಇಡೀ ವರ್ಗವೇ ಅವರನ್ನು ನೋಡಹತ್ತಿತು. ಅನಾರ್ಲ್ಯನ ಸುಂದರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸಮಾಧಾನದ ಕಳೆಯಿತ್ತು.

“ ನಿನೇ ಅನಾರ್ಲ್ಯ, ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಂಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಪ್ಪು ಸಲ ಶಿಕ್ಷಿಸಲಿ. ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಹಾಗೆ ಹಿಂಸಿಸುವದೆಂದರೇನು ? ಪಾಠ

ನಡೆದಾಗ ಅವನ ಡೆಸ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀನೇನು ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಸ್ವಾರ್ಥ? ನಿನ್ನದೂ ಅದೇ ತಪ್ಪು ”

ಸ್ವಾರ್ಥನು ತಪ್ಪಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ.

“ ಅವನ್ನು ನನ್ನ ಡೆಸ್ಕ್‌ನನ್ನು ತೆರಿದು ನೋಡುವನೆಂದು ನಾನೇ ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದೆ. ” ಅನಾರ್ಥಿನ ಉತ್ತರ.

“ ಅಂಥದೇನನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವಿ ಡೆಸ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ? ”

ಈ ಸಲ ಅನಾರ್ಥಿನು ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವನ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತ್ತು. ಇವನು ಸುಮೃಸಿದ್ದದ್ದು ಕಂಡು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪುನಃ ಕಿರಜಿದ.

“ ಎಲ್ಲಿ, ತೆರಿ ನಿನ್ನ ಡೆಸ್ಕ್‌ನನ್ನು. ಈ ಕಂಡಿಗೇಡಿತನ ನಿಲ್ಲಲಿ. ”

“ ತೆರಿದರೆ ಅದು ಹಾರಿಹೋಗುವದು ” ಎಂದ ಅನಾರ್ಥಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗದೆ.

“ ಏನು ಹಾರಿಹೋಗುವದು? ನೀನಾಗಿಯೇ ತೆರೆಯುವೆಯೂ ಇಲ್ಲವೇ ನಾನೇ ಬರಬೇಕೋ? ” ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದನು.

ಅನಾರ್ಥಿನು ಒಂದೆರಡು ಸಿನಿಷ ವಿಂನ ಮೇನ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇನೊ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಹೊಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಇದುವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಕುತ್ತಾಹಲ ವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಡೆಸ್ಕ್‌ನನ್ನು ತೆರಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಲಿತ ಗಂಡುಗುಬಿ ಯೋಂದು ರೀಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಫಡಫಡಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುಖಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡಿದು ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ದಾಳಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತೂಕತಪ್ಪಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವದರಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಅನಾರ್ಥಿನನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನುವವರಂತೆ ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ಅನಾರ್ಥಿನು ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾರಿಹೋದ ಗಂಡು ಗುಬ್ಬಿಯನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

“ ಆ ಗುಬ್ಬಿಯನ್ನೇಕೆ ನಿನ್ನ ಡೆಸ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೆ? ಜೀವಂತ ಪರಿಣಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತರಬಾರದೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಶಿಳದಿಳಿನೆ? ಅದು ಡೆಸ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲದೆ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲ? ”

“ ಅದನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತಂದಿದ್ದೆ. ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದೆವ್ಯು ಹೊತ್ತು ಆ ಗುಬ್ಬಿ ಬದುಕುವದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮೂರ್ಚಣಿನು ಆಗಾಗ ಡೆಸ್ಟನ್ನು ತೆರೀದು ಆದಕ್ಕೆ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಾನು ಅವನ ಕೈನೋಲೇ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಅಪ್ಪು ಇಸಿದ್ದು ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಉತ್ತರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವನೆಂದೇ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಮೂಡಿತ್ತು.

“ ಇನ್ನು ರಜೆಯ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಜರ್, ಈ ವಾರದ ನಿನ್ನ ಸದ್ವರ್ತನೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪಾಠ ಸಾಗಿಸೋಣ ” ಎಂದನು.

ಶಿಕ್ಷಕನು ಮನಃ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯೇ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಅವನಿಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ತೋರಿದನು. ಪುರುಷವೇಷದ ರತ್ನಯಂತಿದ್ದ ಈ ಮುದು ಬಾಲಕನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಷ್ಟುಂದು ಕೌರ್ಯವೆಂತು ಇದೆಂಬುದರ ಗೂಡನೇ ಅವನಿಗೆ ಹೊಳಿಯಲಿಂಧ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅನಾರ್ಥಿಕಿಗೆ ತಾನು ಪ್ರಕೃತಿಮಯದ ನಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೌರ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದರ ಆರಿವೇ ಇರುವಂತೆ ತೋರಿಲಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಪೃಥಿಗಳಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಘರಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಒಟ್ಟಾರೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ಹೃದಯವೇ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಿಲಿಲ್ಲ.

ಅವನನ್ನು ಮೂರ್ಚಣಿನೆನ್ನು ಬೇಕೆ ? ಹಾಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಂದಾಗ ಅವನು ಶಾಸುಗಟ್ಟಿ ದುಡಿಯುದ ಓಪನಹಿಮರಂಧ ಜಾಣದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಲೀಲೆಯಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವೈದಲನೆಯನವಾಗಿ ವಾರೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಲಪ್ಪದಿಂದಲೇ ಮಾಡಬಂತೆ ತೋರಿತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕ್ರಿಯಾನೆಯಾಟವನ್ನು ನೋಡಲು ಆವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಮೇಲುಬಂಧಿ ಬಂಡೆದಲ್ಲಿ ಇಂಬಂಡ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಗಾಯ

ವಾಗಿ ಸೇತ್ತರು ಸುರಿಯತೊಡಗಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಇವನು ಪರವತ ನಾಗುತ್ತದ್ದು. ಅದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವನನ್ನಾ ಕಷಿಂಸುವ ಬೇರೆ ವಸ್ತುವೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೀಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿದ. ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ವರ್ಗವನ್ನು ವಿಷಜಿಂಸಿದ. ನೋಡನೋಡುವಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೇ ಅನಾರಳ್ಳನ್ನು ನೆಗೆದು ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಮುಂದಾಗಿ ವರ್ಗದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಪಾರಾಗಿದ್ದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವನನ್ನು ಕೂಗಿದ್ದೂ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಪ್ತಜ್ಞನು ಶಾಲೆಯ ಆವಾರದ ಹೊರಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಅನಾರಳ್ಳನ್ನು ಅವಶನ್ನು ತಡೆದು ಅವನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನುಹಿಂದೆ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒದೆತಗಳನ್ನು ಕೂಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಇವನು ಒದೆತಗಳನ್ನು ತಾಳಲಾದ ಸಾಪ್ತಜ್ಞನು ನೆಲಕ್ಕುಳಿಸಿದ.

“ನನ್ನ ಮೋಜು ಕೆಡಿಸಿದ ನಿನಗೆ ಇನೇ ಶಿಕ್ಷೆ” ಎಂದು ಅನಾರಳ್ಳ ಬಿರಬಿರನೆ ಹೊರಟು ಹೋದ. ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನನ ಗತಿಯೇನಾಗಿದೆಂಬ ದನ್ನು ಸಹ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಉಳದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಕಾತ್ರದಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

—೨—

ಚೇಸಿಗೆಯ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾರಳ್ಳನು ಗೋಸ್ಪಾರ ಹೆಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು. ಅನಾರಳ್ಳನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಗೋಸ್ಪಾರ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾರು ಅವನನ್ನು ಒಯ್ದು ಮನೆಯ ಮುಂದಿಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯು ನರಿಗೂದಲಿನ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನೋಡನೆ ಸಂಭಾವಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು ದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲ ಸ್ವೇಹಿತರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದರೂ ಈ ದೀರ್ಘಕಾಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನನ್ನು ಇದುವರಿಗೆ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಾರಳ್ಳನು ಹೋಗಿ ತಂದೆ ಹಾಟ್‌ವೇಗನ ಹಸ್ತಾಂದೋಲನ ಮಾಡಿದನಷ್ಟೇ! ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂಭರಣವನ್ನೂ ತೋಡು ದಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ ಇವನೊೇ ಅನಾರ್ಲ್ಯೂ. ಬೀಗನೆ ಇನ್ನಿನ್ನು ಪ್ರಾಧನಾಗಃವನು. ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ನಾಡಿದ್ದ, “ಅನಾರ್ಲ್ಯೂ ಇವರು ನನ್ನ ಜಳಿಯ ಗೆಳಿಯ ರಾದ ಪ್ರೇರು. ವನ್‌ರೆರು. ನೀನು ಚಿಕ್ಕವಸಿದ್ದಾಗ ಇವರನ್ನು ಈಂಡಿದ್ದಿ ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಯೂನಿಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯ ವಾಡಿಕೊಟ್ಟುನು.

“ ನನಗೇನೂ ನೇನೆಲ್ಲಿ. ನಾನು ಕೂಸಿದ್ದಾಗ ಹೋಡಿಬಹುದು. ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಯೂನು ಹಸ್ತಾಂದೋಲನಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಚಂಚಿನ.

ಅವನನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೌಢಸೆರನು ಗಂಭೀರ ವಾಗಿ ಮುಗ್ಗುಳ್ಳಗೆ ಸೂಸಿ “ ಹೋದು, ನೀನು ಕೂಸಿದ್ದಾಗಲೇ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು. ನಿನ್ನ ಬೆಕೆಂಬ ಸಿವೆಂಜಬ್ರಾಹ್ಮಿಯೇ ತೋರಿತ್ತು ” ಎಂದನು.

ಪ್ರೌಷ್ಟಿಕರನ ನೋಟಿವನ್ನು ಕಂಡ ಅನಾರ್ಲ್ಯೂನಿಗೆ ಅದೇಕೆ ಅವನ ಒಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ದ್ವೇಷವು ಒಡಮೂಡಿತೋ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೋತು ದ್ವೇಷ ಪಾತ್ರವಾದ ವಸ್ತುವು ತನಗೆ ಈ ಪ್ರೌಷ್ಟಿಸರನ್ನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಅವನಿಗನಿ ಸಿತು. ಇದನ್ನು ಅನಾರ್ಲ್ಯೂ ಮುಖಚಯ್ಯಾದಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ. ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ತನ್ನ ಅಳನ್ನು ಕರೆದು,

“ಅನಾರ್ಲ್ಯೂನ ಸಾರ್ಥಾಸುಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಒಯ್ದಿಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತರ ಅನಾರ್ಲ್ಯೂ ಪ್ರವಾಸನದಿಂದ ನಿನಗೂ ದಣುವಾಗಿದೆ ಹೋಗು. ಉಪಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ದಿವಾಳಿ ಶಾನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಒಳಹೊಕ್ಕು ಅನಾರ್ಲ್ಯೂನನ್ನು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ನೋಡಿ ಕೆಲನಿವಿನ ವಾಸರಾಗಿದ್ದರು.

“ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ನಿಮಗೆ ಸವಾರಾನವಾಯಿತೆ ? ” ಎಂದು ಹಾರ್ಯ ವೆಗನೇ ವಾನವನ್ನು ಭಾಗಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

“ಅವನ ಸ್ವಭಾವವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ ನಾನು ಎನ್ನ ಹೇಳಲಾರೆ ಅವನ ವ್ಯೇಕಣ್ಣ ಜಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕು. ” ಎಂದು ಪ್ರೌಷ್ಟಿಸರನು ಹೇಳಿದ.

“ ಇದುವರಿಗೆ ವಳಕ್ಕೆ ಅನ್ತರೆ ಹೊಸ್ತು ಬಹುಕೆಯಂತೆ ಬೆಳಿಯಾತ್ಮೀಯ ದ ಅವನಲ್ಲಿ ಇರಾವ ಭಾವನೆಗೂ ಇಲ್ಲ. ಈವದೂ ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದೀ ನಡಿಲ್ಲ ಇವನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಕ್ಕಕರ ದೂರಾಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೆನಗೇ ಬೇರೆರ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇವನು ಬಿದ್ಧಿರೂಲಿಯಾಗ್ನಿಗೂ ಏಕಗ್ರತೆ ಇವನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಕ್ಕ ಕರ ಇಭಿತಾರುಯವಾಗಿದೆ. ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ನಿಖಿಂತನಾದ ಅವನ ಪಾಸ್ಸೇದಾಧ್ಯಯ ಈ ವರ್ಷಾಸ್ವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಶಂಶನೀ ಯೋವೇ ಸೆರಿ ”

“ ಇರಬಹುದಿ ಅವನಿನ್ನು ನುಗುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಮಂತ್ರಕ್ಕೆದ ಭಾಷೆಯ ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರತಿಕರ್ಮ ಇತ್ಯೋ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.”

“ ದಿಪಾನಶ್ವಾಸೇಗಿ ತೆಂಳೋಣ, ಕೆಲವಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾವರೆಗಾ ಕದ್ದು ಕೇಳಬೇಕಾಗು ” ಎಂದು ಪ್ರೇರಣೆಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ದಿವಾನಶಾಸೇಗಿ ತೆರಳಿದನು.

ಮಾರುದಿನ ಪ್ರಾಂಜಳಿನೆ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಕ್ಷಾದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ನೇಹಿತಸೀಬಟ್ಟನ ಪಾಸೇಗಿ ಪೊರ್ಗೋಣವೆಂದು ವರ್ಣರನನ್ನು ಅನಾರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಶರೀರವನ್ನು, ಅದ್ವರಿಂದ ಅನಾರ್ಥಿ-ಹಾಟ್‌ವೆಗರಿಬ್ಬರೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇ ಸೀಬಟ್ಟಿಸಲ್ಪಿಯೇ ತೆರಳಿದರು. ನಿಖಿಂತನಾವ ಅನಾರ್ಥಿನು ಡಾಲಿ ನಿಂದ ಕುದುರೆಯ, ಸ್ನೇಹಿ ಸಂಗಿದಾಗ ಚಾರಿಗಳು ಬೆರಗುಬಟ್ಟು ಅವನನ್ನೇ ವಿವೆಯಿಕ್ಕಿದೆ. ಸೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಪ್ರೇರಣೆಯರು ಬರದಿದ್ದದ್ದು ಒಳತೀರ್ಣಿ ಆಯಿತ್ತು. ಅವರು ನವ್ಯನೆ ವೋಡ ಸ್ನೇಹಿ ಕೆಡಿಬಿಷುತ್ತಿದ್ದರು.” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿನು ಕೆಲಕುಲ ಮಾನವ ನಂತರ ಹೇಳಿದ.

“ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅದೇಕೆ ಅನಾದರ ? ದೇಶನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿತ ವಿಶ್ವಾತೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನನು. ”

“ಅದೇಕೋ ? ನಾನವನನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಸದಾ ನನ್ನನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನ ವನನುತ್ತಿ ನೊಡುತ್ತಿರುವನು.”

ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಬೆಚ್ಚಿದಂತಾದ. ಅವನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲ್ಪಿ. ಅವನು

ತನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಆಶ್ವಾಸೋಹಿಯಾಗಿದ್ದ ಅನಾರ್ಥಿಕನನ್ನು ಸೋಡಿದ್ದು. ಅವನು ನೆಂಟಿಳ ಪಡಿಯಚ್ಚಿನಂತಿದ್ದು, ಅವಳ ಸೊಂದರ್ಮಲಾವಣ್ಯಗಳು ಇವನಲ್ಲಿ ಇಲಿದಿದ್ದವು. ಅನಾರ್ಥಿಕನಿಗೆ ಹಾಟ್‌ವೇಗನಿಗೆ ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೀರು, ತಾಯಿ ಮಾಡಿದಿರುವಳು ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಅದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಚಾರಪಕ್ಷಿಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವ್ಯಾರಲ್ಲಿಯೇ ಶೀಭರಣ ಮನೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿಂದ ಅವನ ವಿಚಾರ ಜಕ್ಕುವು ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಇವಂಗಾಗಿ ದಾರಿಕಾಯುತ್ತು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದು. ಸೀಲಟ್ರೆನು ಇವರನ್ನು ಆದ್ದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು.

ಎಂಥ ಸುಂದರನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಬೇಗನೆ! ಇವನು ಕಾಮಿನೀ ಜನ ಚಿತ್ತಪರಾರ್ಥಕನಾಗಃವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಸೀಟಿಬರಣು ಅನಾರ್ಥಿಕನನ್ನು ಆಚ್ಚಿರಿಯಿಂದ ಸೋಡುತ್ತು ನುಡಿದನು.

ಹಾಟ್‌ವೇಗನು ಹುಬ್ಬಿಗಂಟಿಕ್ಕೆದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಗೆಚಾಟಿಗೆ ಎಂತಾದರೂ ಅನಾರ್ಥಿಕನೆಂದರು ಚಚ್ಚಿಸಲು ಅವನು ಸಿದ್ಧಸ್ವಿರಲಲ್ಲಿ ಇವನು ಈ ಮಾತು ಒದಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಮಾರು ಹತ್ತುವರ್ಷದ ಬಾಲೆಯೊಬ್ಬು ಈ ಶಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿಂದ ಹಾಟ್‌ವೇಗನು ಉದ್ದೇಶ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿತು.

“ ಇಗ್ನೋ, ಎಲ್ಲಾ ” ಎಂದು ಸೀಬಟ್ರೆನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡನು. ಹೋಸಬರನ್ನು ಉನಕು ಕಂಡು ನಾಳಿದಳು.

ಆ ಬಾಲೆಯು ಅನಾರ್ಥಿಕನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು. ಇಷ್ಟೋಂದು ಎತ್ತುದೆ ಈದುರೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹುಡಿತ್ತಾಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಇವನೊಬ್ಬು ಅಸಾಮಾನ್ಯ, ತ್ರೈನ್ಯಾರನೆ ರಣಿ ಹುಬ್ಬಿಕ್ಕೆಂದು ಬರುವೆಂಥವನಲ್ಲಿವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು ಸೀಬಟ್ರೆನ ಅಪ್ಪಣಿಯಂತೆ ಆಳಿಬಂದು ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಒಯ್ದಿನಂತರ “ ಬಾ, ಈ ಹಂಡಿಗರು ಇವ್ವಾವ್ಯಕ್ಕೇ ಆದಿಕೊಳ್ಳಲಿ ” ಎಂದು ಸೀಬಟ್ರೆನು ಹಾಟ್‌ವೇಗನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರಿದೊಯ್ದನು.

ಅವರು ಹೋಡ ನಂತರ ಈ ಎಳೆಯರಿಬ್ಬರು ಒಂದೆಡು ನಿರಿಷಿ

ವರ್ತನವಾಗಿದ್ದರು,

“ನಮ್ಮ ತೋರ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸೇಬು ಹಣ್ಣುಗಳಿವೆ,” ಎಂದು ಎಲಾ ವಾತ್ತ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಈ ಬಾಲೀಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ನಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟುಹೊಡ ಹಿರಿಯ ರಸ್ಸು ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೈದನು. ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಲಾಗದ ಈ ಬಾಲೀಯರ ಸಂಗವಿಂದ ತನಗೇನು ಎಂಬಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

“ ಎಲ್ಲಿವೆ ?” ಎಂದು ಸಾತಂಕಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ ಬಾ ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ವಿಲ್ಲಾಳು ನೇಗೆದಾಡುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡೇ ಹೊರಟಿಳು. ಅವರ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ತೋರ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೇಬು ಹಣ್ಣುಗಳೆಂದು ಬಾಗಿ ಜಗ್ಗಿತ್ತಿದ್ದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಯಾರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಾದರೂ ನೀರೂರದಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾಗಿದ ಈ ಸೇಬು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಅನಾರ್ ವೆಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಅನಾದರ ಭಾವವನ್ನು ಮರತೇ ಬಿಟ್ಟುನು.

“ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ್ಣು ಬೇಕು ನಿನಗೂ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಎಲ್ಲಾ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ಶರಸರನೆ ಗಡವನ್ನು ಹತ್ತಿಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ಎಸೆಯಹತ್ತಿದ ಹಣ್ಣುಗಳು ಕೆಳಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳದಂತೆ ಎಲ್ಲಾಳು ಉಡಿಯೊಡ್ಡಿ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಹಂಕಾರದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನಿಗೆ ಕ್ಷೇಮಮಾತ್ರವಾದರೂ ಸಂಗಾತಿಗೆ ಸಂತೋಷ ವಿನುವದರ ಆನಂದವೇನು ಎಂಬುವರ ಆನುಭವವಾಯಿತು. ಈ ಹೊಸ ಅನುಭವದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಫಾತವಾದಂತಾಯಿತು. ಪರಕೀಯ ರನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷ ಪಡುವದುಅವನಿಗೆ ಹೊಸವೇನಿಸಿತು.

ಇದು ವರೆಗೂ ಹೆಡರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾಳು ಆವನು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ಕೂಡಲೆ ಆವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದಳು. ತನಗೆ ಸ್ವಲುಕದಾಗದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪುಂಗನಂತೆ ಚಪಲತೆಯಿಂದ ಗಡವನ್ನೇರಿ ಹರಿದು ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಹೇಚ್ಚಿನ ಹಾಲಂಬೇಕೆಂದು ಹಟತೋಡದ ಇವನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾಳ

ಅದರ ತಾಳಿದಳು. ಈ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವಳು ಅನಾರ್ಥಿಕನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳಿಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೀಬಟ್ಟಿನ ಕರೆಕೇಳಿದ್ದ ೧೦ದ ಎಲ್ಲಾಳು ಉಳಿದ ಹೆಣ್ಣುಗ ಇನ್ನು ಬೇಲಿಯಾಚಿಗೆ ಸುರಿದು ಅನಾರ್ಥಿಕನೊಡನೆ ಧಾವಿಸಿತ್ತಾರು.

“ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲಿ ಬರುತ್ತಿರು. ನಿನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಡರೆ ಅನಾರ್ಥಿಕನನ್ನು ಕೆಳಸುತ್ತಿರು ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸದಾಸಾಮಾನಿಕಿದೆ” ಎಂದ ಸೀಬಟ್ಟಿನು ಕುದುರೆ ಏರಿನಿಂತಿದ್ದ ಹಾಟಿವೆಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಅವಾರದ ಗೋಡೆದಾಟಿ ರಾಜಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಳುವಾಗ ಅನಾರ್ಥಿಕನ್ನು ತ್ಯಾಗಿಸಿ ಸೋಧಾನದ ವೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಿ ಸಂದರಿಯನ್ನು ಬೀಳಿಕ್ಕುಂಡ.

ಅಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಅನಾರ್ಥಿಕನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಈ ಭಾವನೆಯಾಗಿ ಅವನ ಮುಂದಿನ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮವುಂಟು ಮಾಡಿರು. ಅವನ ಅಹಂಕರಕ್ಕೆ ನೊಡಲನೆಯ ಸಲ ಪ್ರತಿಬಂಧವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀರಘೇಶರನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿತದ್ದರೆ ಯಾವದೇ ಒಂದು ಗ್ರಂಥಿಯು ಕಾರ್ಯೋನ್ಯಾಸಿಪಿವಾಗಿದೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದ ಆದರೆ ಅನಾರ್ಥಿಕನಲ್ಲಿಯ ಮನಸು ಎಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಇತರರು ಹೇಳಬಂದಾಗಿತ್ತು.

ಆಯಿ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿಯೆಕೆಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನೆಂದು ಶ್ರೀರಘೇಶರನು ಭಾವಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ವೆಂಟಳು ಕೆಲವೇ ಶಿಂಗಳಾಗಲಿ ತನ್ನ ಬಸರಿಸಲ್ಪದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಾ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಲೊಂದು ದಿನ ಆದರ ಪ್ರಭಾವವುಕಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು.

—೫—

ಕೆಲದಿನಗಳ ಸಂತರ ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಉಟಿಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ವಿಷಾಂವು ಬುದು ಮನೆಯು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಂತೆ ಭಾಸಣಾಯಿತು. ಹಾಟಿವೆಗ ಮತ್ತು ವನರೆರು ಸಂಭರುವದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ವಿವೃಷಿದಿಂದ ಇಲಿಯಾತ್ತಿದ್ದ ಆಧಿಜಾರಿಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅನಾರ್ಥಿ

ನೋಡಿದನು. ಈ ಅಪರಿಚಿತ ಆಗಂತು ಕರು ಯಾರಿರಬಹುದು, ತನ್ನ ತಂಡೆ ನುತ್ತು ಪರಿಸರನು ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಂದೇಕೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇರಳದ ಅವನ ಈತ್ತಾಡಲ ಶಾಂತವಾಗಲು, ಬಹಳ ಸಮಯದಡಿಯಲ್ಲಿ.

“ ಇವನೇ ಆ ಮಗು ಘಾನತೆ ವೇತ್ತ ಪ್ರಭೂ ” ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ಭೂಜಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದನು. ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಒನ್ನೆ ಅವರನ್ನು ಕಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಸಿ ನೋಡಿದನು ಹೋರಿಸಿದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ದನವ ಸಂತೆಗೆ ಬಂದ ರ್ಯಾತರೆಂಬೇ ಆ ನಾಲ್ಕುರೂ ತನ್ನನೇ ಪರಿಕ್ರಾದ್ವಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಭಾನವಾಯಿತು. ವರ್ಣರೂನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವುಂಟಾದದ್ದೇ ಕೆಂಬುದು ಅವನಿಗೇ— ಹೊಳೆಯಿತ.. ವರ್ಣರನು ತನ್ನನ್ನು ವೊಡಲು, ಕಂಡ ದಿನ ಬೀರಿದ ನೋಟವೇ ಇಂದೂ ಆವನ ಕಣ್ಣಗಳಿಗೆತ್ತ.

“ ಅದ್ದುತ ಯಾಕನ್ನು ವರ್ಣರ ಆ ಎಲ್ಲರೂ ಇವನಂತೆಯೇ ಆದರೆ ಅದು ನಿಮಗೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಬಹಳ ವರ್ಣಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾವು ಈ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿದ್ದರೆ ಗಾಳಿ ರಲ್ಲಿ ಈ ಅತಿವಾಸವರು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕೆಂಬುದೂ ಕಾರ್ಯತ್ವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ” ಎಂದು ಆ ಘನತೆವೇತ್ತ ಪ್ರಭು ನುಡಿವ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಫರಿತ್ತು.

“ ನನ್ನ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಭುಗಳು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ತಾವೇ ಪರಾಂ ಬರಿಸಿಕೊಕು, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಪಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯ ವಿಶ್ಲಾಂಕಾರ ಅಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ” ಎಂದು ಸ್ನೇಹಫೇಸರನು ಪುನಃ ಆನತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ ಹಾಡುಗನಿಗೆ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು? ”

“ ಇನ್ನೆರಡು. ಈ ವಯಸ್ಸಿನ ಉಳಿದ ಹಾಡುಗರಿಗಿಂತ ಇವನು ಎತ್ತರ ವಾಗಿರುವದನ್ನು ಪ್ರಭುಗಳು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ” ಎಂದು ವೇಳಿಸರ ಹಾಟ್‌ನೇನು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ ಕಾನಿಷ್ಠವೇ ಇವನು ಪಾಟ್‌ತಾಮನಾಶೀಯ ಸ್ವೀಕಾರ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನೇರುಪಡಿಸಿದಾಯಿತು. ಇವರಿಗೆ ಆವಷ್ಯಕ ಬೇನ ಸ್ವೀನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಿ

ತಮ್ಮು ಒಳ್ಳೆಯರು. ಈಗಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಹದಿನಾರು ಹದಿ ನೇಣು ವರ್ವದವರಾಗುವನ್ನು ರಲ್ಲಿ ಇವರು ನಮ್ಮ ಹಳಬರಿಗಿಂತ ನುರಿತವ ರಾಗಬಲ್ಲರು. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಂತರ ವಿವರಸುವೇನು. ಈಗ ಭೋಜ ನಕ್ಕೆ ತೆಂಬಹುದಲ್ಲ! ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ನುಡಿದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಚಿನೆದರು ಮಂಡಿಸಿದರು ಅನಾರ್ಥಿನು ಗಾಬರಿಯಾ ದಂತವನಿನ್ನ. ತಾನಿನ್ನ ಸೈನಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ದೂರೀಗತಕ್ಕವನಾದ್ದರಿಂದ ಆವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇನಿಸಿತು. ರಾಜಕುಮಾರನೂ ಪ್ರೌ ವರ್ದುರನೂ ಆಗಾಗ ಉಲ್ಲೇಖಸುತ್ತಿರುವ ‘ಆವರು’ ಯಾರು? ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ವೊನ್ನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೇಕೆ? ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿ ಚಿಂತಿಗೆಡಾಗಿದ್ದ-ಉಂಟ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ತಾನು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಹಾರ್ಡ್ವೇಗನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಅನಾರ್ಥಿನು ಹೊರಟಿಹೊಂದಕೂಡಲೇ ಆ ನಾಲ್ಕುರೂ ಕುಟುಂಬ ಇನ್ನು ಸವಿಪಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಸಂಭಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು.

“ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೇಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಾನಿಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಪ್ರೌ ವರ್ವರಿದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ವಗಳ ಹಿಂದೆ ಸದಸಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಬಂದ ಈ ಹುಡುಗರನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ವರ್ವರಿದು ಉಳಿದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಅನಾರ್ಥಿನ್ನೆನ್ನೇ ದೃಢಕಾರ್ಯ ದವರಾಗಿದ್ದರೆ ಪಿಕ್ಕಾಭಾಜಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸೈನಿಕರು ದೂರೀತಂತಾಗುವದು. ಅದರೆ ಆವರಿಗೆ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಸೈನ್ಯಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವಾಗ “ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೇ ತಮ್ಮ ದೇವರು ದೇಶಸೇವೆಯೇ ನಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ, ಶತ್ರುಗಳ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ನಮ್ಮ ಮಹತ್ವಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆವರಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲುಮಾರೆಯಬಾದು” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಆವೇಶದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ ಈಗ ಈ ಹುಡುಗರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮಾವ್ಯಂದವ್ಯಾಗದ್ದಿರ್ಲಾಗುದು. ಸೇನ್ಸ್‌ಶಾಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು

ನಾವು ಮರೆಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀವೆ. ಈ ಹುಡುಗರ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಷ್ಯೇ ಗಮನಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಇವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಲಿ ಟಿಗ್‌ಡಲ್ಲಿಯ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕರು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು “ನಾನು ಫ್ರಂಚನಿದ್ದೀನೆ”. ಎಂಬ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಬೆಂಿನ್‌ಗೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ದಿನ ತಿರುಗಬೇಕು. ಆ ಮೂರು ದಿನ ಉಳಿದ ಹುಡುಗರಾರೂ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಿ ಮಾಡಿದರೆ ‘ನಾನು ಅಂಗ್ಲನಿದ್ದೀನೆ’ ಎಂಬ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ದಿನ ತಿರುಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ದಿನಾಲೂ ಎರಡು ತಾಸು ಕತ್ತಿಯ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬ್ರಿಟಿಷ್‌ಜವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಉಬ್ಬಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಇವನಿಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೇ ಬೆರೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಉಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಂಡ ಪ್ರಾಣಗಳ ಬುಗ್ಗೆ ಷ್ಯೇರ ತಳೆದಿರುವದೇನೂ ಅಜ್ಞರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರೌಢಿಸರನು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಉಳಿದ ಮೂವರೂ ಸಮಾಧಾನ ಷ್ಟ್ರೆಕ್ಟ್ ಪಡಿಸಿದರು.

“ಆದ್ದರಿಂದ ‘ಅದ್ಭುತ! ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು ಜಗತ್ತೀರ್ಥವಾಗಿವದು. ಗಣರಾಜ್ಯ ರ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಬಲವು ಇನ್ನೊಂದು ಶತಮಾನದ ವರೀಗಾದರೂ ತಲೆಯೆತ್ತಲಾರದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳ ಎಣಿಕೆ ತಪ್ಪಿಗುವದು. ಗಣರಾಜ್ಯ ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಎದುರೆಸಿದ್ದ ಸೈನ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಇವ್ವಡಿ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಲ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿವದು. ಇದುರಿಗೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಷಿ ಅನುಭವಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾವೆಂದಿಗೂ ತಪ್ಪಿದಾರಿ ತುಳಿಯಲಾರಿವು. ನಮ್ಮ ಷ್ಯೇಮಾನಿಕ ದಳ ವನ್ನು ವರುವರುಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀನೆ. ಸಮುದ್ರ ಮೇಲೆಯಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷ ದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಬಲ್ಲ ಹೊಸಬಗೆಯ ವಿಮಾನಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ

ನಮ್ಮ ಚಿರಶತ್ಕುಗಳನ್ನು ಎದರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಉಪಾಯಗಳಿವೆ ಅದರೆ ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವೀಕ್ಷಿ ಜರ್ನಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕಾರಣಿನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ವಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಾಲ ಶರನ್ನು ಸಹ್ಯವಿಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಒಡನುಡಿದನು.

“ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಿರಾ ” ? ಎಂದು ಇದೂವರೆಗೂ ವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರನೇಂದ್ರಿಯನ್ನು ಒಂದಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕೇಳಿದನು. ರಾಜಕುಮಾರನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು.

‘ ಸೂಕ್ತೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿನೆ, ಹೈಮೇಯಿಲಾಲಿ. ಈ ದುಷುಗರಿಗೆ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಜಗ್ಞನ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪದ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯದು ಪ್ರಜಾಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೆ.

ಕೆಲ ಸಿದ್ಧಿ ನಿಶ್ಚಯ ನೀರವ

“ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಚ್ಚು ತನದ್ದು. ವೇಜರ ಬಿಂಕೊಪ್ಪ ಪಿಠ್ಯಭಾವಿಯ ಅಕ್ಷರ ಸೇವೆಗೆಂದೇ ನಾವು ನಿಮಿಂಬಿಸಿದವಿಹೀನ ಪ್ರಣಿಗಳಿಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಮರಿತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗೋಚು ಏಕೆ ? ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನಾಡಿದ.

“ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ. ಈ ಹುಡುಗರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪರೀಗೆ ಯಾವ ತೆಂಜ್ಞರೆ ಇಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅವರನ್ನು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಗೆ ಹೊರಗಿನ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕ ಬರುವದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವರು ಶುದ್ಧ ಪಕ್ಷಿಗಳಾರಬಹುದು. ಅದರೆ ಅನಾರ್ಥಿಕರಂಥ ಕೆಲವರು ನಾವೆ ಷೈಲೀ ಅವರನ್ನು ಅತ್ಯಾರ್ಥಿನರಿಂದು ಭಾವಿಸಿದರೂ, ಸ್ವತಃ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಡೆಯುವವರಿಂದಬಹುದು. ಕಳೆದ ಕೂರಾತ್ಮಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರದವಸ್ತಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವಿಗೆ ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ

“ ಅನಾರ್ಥಿಕರನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನು ರಾಜಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಆ ಸಾಸ್ಥಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಇವನು ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಗಿಲಾದವರಿರುವದರಿಂದ ಆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿನ ಶರಿನಡಿ

ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ” ಎಂದು ಹೇಗೆ, ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಸದುವೇ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಪ್ರಭಾವಿ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಬಹೆಳ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ನರ್ವ ಸಾಮ್ಯವಾದಿಗಳು ಪ್ರಭಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೇನು ಸ್ವೀನವು ನಮ್ಮ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಯಾವ ಚೆಳವಳಿಯನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಬಹುದು. ಈ ಹುಡುಗರ ರಾಜಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ್ಯ ಪೂರ್ವೀಸುವದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಬ್ರಿಟಿ ಕೋಪ್ಯಃ ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಸ್ವೀನಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡನಂತರ ನನ್ನ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರಲಿ ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ನುಡಿದನು.

—೪—

ಮರಂದಿನ ರಾಜಕುಮಾರನು ಹಾಟ್‌ವೆಗನೆ ಮನೆಯಿಂದ ತೆರಳಿದನು. ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಅರಾಫಿಲ್ಲಿನನ್ನು ಕರೆದು ಪಾಟ್‌ಡಾಮು ಸ್ವೀನಿಕ ಶಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳಸುವದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಪುನಃ ಹಾಟ್‌ವೆಗನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿನಂತೆ ವೂನ ಹಬ್ಬಿತು.

ಪಾಟ್‌ಡಾಮು ಶಾಲೇಜು ಪಾರಂಭವಾಗಲು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಅವಧಿಯಿತ್ತು. ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಅಶ್ವರೋಹಕಣ, ಲಕ್ಷ್ಯವೇದ ನುಂತಾದವು ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಒವ್ವೊಮ್ಮೆ ಶ್ರೀರಂಭಗರ್ವನ ಮನಿಗೆ ಹೊಗಿ ಎಲ್ಲಾಂನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಶಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕೆರೆತೊರಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಬೆಳ್ಳಿ ವೀನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಎಳೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಶಾಡಿನ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಡಿಕೊಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಂಗಿನಾಯಿ ಟೊಮಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಟೊಮಿಯು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಒಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರೂ ಅನಾರ್ಥ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಡರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುತ್ತಾ ಅದು ಅವನ ಗೊಳಿಜಿಗೇ ಹೊಗುತ್ತಿಕಲಿಲ್ಲ ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲು ಹೊಡ ಈಡಲೆ ಗುತ್ತಿಂದು ಸಿಡಿದು ಧೂರಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಾರ್ಥ್ಯನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಚಲಾಟಿವಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾನ್ನದಲ್ಲಿ ಇವರು ವೀನುಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಶಾಸಕರದುತಾನು ಅಲೆದಾಡಿದನಂತರ ಎಲ್ಲಾಳು ಬಳಲಿದಂತಾಗಿ ತೊರೆಯು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಗಿಡದಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೇ ಹೋದಳು. ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಆಟದಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿದ್ದ ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಎರಡು ಸೋಲುಗಿಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾನಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿಯಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾಳ ವೀನುಗೋ ಲನ್ನು ಒಯ್ಯಲು ಬಂದು ಮಲಗಿದವಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕೆದ್ದ. ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದ್ದ ಟೋಮಿಯು ಇವನ ಈ ಸಾವಧಾನದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕಂಡ ತನ್ನ ಒಡತಿಯದೇನನ್ನೋ ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಒಡತಿಗೆ ಅವಾಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ಅದು ಒವೆಚ್ಚಲೇ ಅನಾರ್ಥ್ಯನ ವೈ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯಿತು ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಅಡರೆ ಗುರಿಯಾನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಯಾದ. ಹೋರಾಡುತ್ತ ಹೋರಾಡುತ್ತ ಇಬ್ಬರಾ ತೊರೆಯ ಸಮೀಕರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಟೋಮಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ತೂರಿಬಿಟ್ಟು. ಧುಕುಂ ಎಂದು ಸದ್ದಾದ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲಾಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಣ್ಟೆರೆದು ನೋಡಿತ್ತಾಳೆ, ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀತಿಯ ಟೋಮಿ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸೆಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

“ ಅನಾರ್ಥ್ಯ, ಟೋಮಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಎತ್ತಬಾರದೆ” ಎಂದು ಚಲ್ಲುಕರಗುವಂತೆ ಕಿರಜಿದಳು.

ಸೆಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಟೋಮಿಯು ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರು ವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅನಾರ್ಥ್ಯ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನ್.

“ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿರುವಿಯಾ ಕತ್ತಿ ! ಟೋಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಬಾರದೆ ?” ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾಳು ಗದ್ದರಿಸಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲ ನೋಡು, ನನ್ನ ಕೈ ಕಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾನೇ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ತನ್ನ ತೊಳಳನ್ನು ಆಕಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಕೈಮೇಲೆ ಜಿವುರಿದ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದವ್ಯಾಪ್ತಿ.

“ ನೀನು ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದೆಯಾ ? ನೀನು....” ಮುಂದೆ ಅವಳ

ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಓಡಿ ಹಳ್ಳದ ಕೆಳಗಡಿಗೆ ಹೊಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳದ ತಿರುವಿನ ಹತ್ತರ ನಿಂತಳು) ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಟೋಮಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದಗುಂಟು ಬರಲಿತ್ತು.

“ತಡೆ ಎಲ್ಲಾ ತಡೆ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನೂ ಅವಳ ಬೆನ್ನು ಹಿಂದಿಂದೆ ಓಡಿದ. ಒಂದು ಹೈಳ ಶಡಮಾಡಿದ್ದರೆ ಟೋಮಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲಾಳಗೂ ಜಲಸ್ಯ ಮಾಧಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾಹ ಪ್ರತಿತ ಟೋಮಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು ಲೇಂದು ಅವಳು ನೀಡಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಸೀರಲ್ಲಿ ಬಿಪ್ಪುಬಿಟ್ಟುಳು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಅವಳ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಮೆಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿವಾದರೆ ಅವಳೂ ಸೇಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ನೀಡಿವಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದೇಳು.

“ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ನನ್ನನ್ನು, ನಿನ್ನ ವೋರೆ ನೋಡಲಾರೆ.” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾಳು ಅವನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು ಶಾದು ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆಹವಣಿಸಿದಳು

“ಏನು ಸಾಯಬೇಕೆಂದಿರುವಿಯಾ ?”

“ಹೌದು. ಟೋಮಿಯಂತೆ ಸಾಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೇ. ಟೋಮಿ ನಿನ್ನ ಕ್ಯಾಯನ್ನು ಕಡಿದು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗೇನಾಯಿತು, ಆ ಕೆಲಸ ನಾನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೇ” ಎಂದು ಸಿದಿನೋರ್ಟು ಎಲ್ಲಾಳು ಬೇರೊಂದು ಮಾತ್ರಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಕ್ಯಾಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟುಳು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಅರಚಿಕೊಂಡ: ಎಲ್ಲಾಳು ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ವುನಃ ಹಳ್ಳದ ಕಡಿಗೆ ಹೊಡಾಗ ಕಾರ್ಯ ಮಿಂಚಿಹೊಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾಳು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹಿಂದು ರುಗಿ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನನ್ನು ನೋಡಿ,

“ನೀನು ನನ್ನ ಟೋಮಿಯನ್ನು ಕೊಂದಿರುವೆನೆ. ಸಾಯುವವರಿಗೂ ನಾನು ನಿಷ್ಟನ್ನು ದ್ವೇಸಿಸುವೆನು.” ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿಸಿಂದ ನುಡಿದವರೇ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಹತ್ತಿದಳು.

ಒಂದು ಬಡಕುಸ್ತಿ ಹೊಡದ್ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಅವಾಂತರ ನಡೆಸಿದಾದ್ದಿಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ತನ್ನ ಗಾಯವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ;

—೫—

ಈ ಬಿಂಬಿನಿಯ ದುರ್ಗಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿದನಂತರ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಸೀ ಬಟ್ಟಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೈಗೆ ಆದ ಗಾಯವು ಮಾಯಚೇ ಕಾದರೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹಿಡಿದನ್ನು ಎಲ್ಲಾಳ ಹಲ್ಲಾಗಳು ತೀರ ಹದನ ವಿದ್ದು ದರಿಂದ ಆವನ ಕೈಗೆ ಉಂಟಾದ ಗಾಯದ ಕಾಲೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಜ್ಞೀವ ಹೋಗುವಂತರಲ್ಲ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕಾಡಲೆ ಹಾಟ ವೆಗನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಟವೆಗನು ಹನ್ನೆನ್ನು ಚೈಯಾದೆ ಒಂದು ನಿಧಜಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸ್ತಾನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಈ ಶಂಟನಿಗೆ ಆನಂದವೇ ಆಯಿತು.

ಬಿಡುವಿನ ದಿನಗಳು ಮುಗಿದವು. ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಪಾಟ್ಟಿಡಾಮು ಸೈನಿಕ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ. ಮೊದಲಿನ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಸ್ತಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬಹು ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಯುರೋಪದ ಯುದ್ಧ ದಲ್ಲಿಯೂ ಆಳಿಯಾದೆ ಉಳಿದ ಜರ್ಕಿನ ಸೈನಿಕ ವೃತ್ತಿಗೆ ಜಯವಾಗಿ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಶ್ರೀಸ್ತಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ವರ್ಷ ತಿರಗಳ ವದರೋಳಗಾಗಿ ಸೈನಿಕನ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಅವನಲ್ಲಿ ಇದಳವು.

ಸೈನಿಕನಾದವನು ಜಕ್ಕುವಶಿಯೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಒಡಿಯಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಕಲಿಸಲಾಯಿತು ಕಾಲೇಜದಲ್ಲಿಯೂ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನುತನ್ನ ಸೈಹಿತ್ಯಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಯಸ್ಸಿನ ಸೈಹಿತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲಿಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲ ಇವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸೇರಿದಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಂದಾತ್ಮನವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನೂ ತನ್ನ ಈ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದು. ಪಿತ್ಯಭಾವಿ ಮತು ಕ್ಷೇಸರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಆರಾಧ್ಯದ್ವೈವತ್ವಿಲ್ಲದ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮಿ ಯುವಕರಿಂದ ಸದಾ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನಿಗೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿನಾರ್ಮ ಮಾಡುವ

ದಕ್ಷಾಗಿ ಇವೀರಸಲಂಗುತ್ತಿದ್ದ ಆದ್ಭುತ ಯಂತ್ರ ರಾಜ್ಯಾರಥ್ಯಾ ತಪನು ಆಕ್ರಮಿಯಿಂದ ಇರಿತುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡಿದೆ. ಈನೆನ್ ಈ ಆಸ್ತ್ರಿಯಿಂದ ಕಾಲೀಜಿ ನಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳದೇರ್ಜೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಬಳಿಕ ಇನ್ನಿಂದಾಯಿತು. ಜರ್ಮನ್ ವಿಜ್ಞಾನವು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಆದ್ಭುತ ರಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿನ್ನು. ವಿಜ್ಞಾನವು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಆದ್ಭುತ ರಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾದನ್ನು. ವಿವರಾನೀಯಾದ್ದುಇಂತಹ ಆವಿಗೆ ಅಕ್ಕಂತ ಸ್ವಿಂಕರಣಾದ ವಿವರಾಗಿತ್ತೇ ಎಡನೇ ವರ್ಷದ ತೀವ್ರಣೆ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನಿಗೆ ವೈಮಾನಿಕನ ಲಾಯಸೆಸ್ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಅವನು ಅಕ್ಕಂತ ಸಾಹಸಿಗಣಿದ ವೈಮಾನಿಕನಾದಸ್.. ಶಾಶ್ವತ ಜನರ ದ್ವೈಷಕ್ಕೆ ಇತ್ತೀವ್ಯಂದು ಕಾರಣವಾದ ಇಂಗ್ಲಂಡವನ್ನೊಮ್ಮೆ ವಿವಾನದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಒದೊಂದು ಆವಾ ಆಳಂಕ್ರೇಯಾಗಿತು.

ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಯಾಧ್ಯವರ್ಷ್ಯ ನೋಡಬೇಕು, ಬಂಂಬಂಗಳ ಭಯಂಕರ ಸ್ವಿಂಟಿಗಳ ದಾರುಣ ವರಣಾಶೆವನ್ನು ಈಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಂದ ಚಳಣಬೇಕು ಎಂಬ ಹವಾ ಪಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಎಂದು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರೆ ಕಳಿಸಲಾಗುವದು ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು. ಆದರೆ ಇನ್ನಿಂದು ಆಸಮು ಬಂಡಿಲ್ಲಿಂದು ಆವ್ರಾಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಜ್ಯೇಷ್ಠಿಯಾಳ್ಳಿಯೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾಳ್ಳಿ ವಿವಾನೋಡ್ವಾಣವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಅನಾರ್ಥಿನು ಸಂಪಾದಾನ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದುದಿನ ಇವನು ವಿವಾನೋಡ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಆಕ್ಷಣ್ಯತಾಗಿ ಬಂದನ್ನು. ಲಿಪಜಿಗದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಕೆಲಸವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನನ್ನು ವಿವಾನದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನನ್ನು ವಿವಾನದತ್ತ ತಾನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಪ್ಪಣಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.

ಇವರು ಲಿಪಜಿಗವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ವಿವಾನದ ಯಂತ್ರವೊಂದು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಂದ ಅನಾರ್ಥಿನು ಈಗ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೆಳಗಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು, ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನಿಗೆ ಹೋಳಿ ಸಾವಭಾನದಿಂದ ವಿವಾನವನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ವಿಶಾಲ

ವಾದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಡ ಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿದನು. ಇವರು ಇಳಿದ ಸ್ಥಳದ ಅತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಂತೆ ತೋರುವ ಭವ್ಯವಾದುದೊಂದು ಕಟ್ಟಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಇವರು ಕೆಳಗಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಡುಗರು ವಿವಾನದ ಸುತ್ತುಲೂ ಮುಗಿಬಿದ್ದು ಕುತ್ತೊಕಲದಿಂದ ಇವರನ್ನು ನಿರ್ಹಿಂಷಿಸಹಿತ್ತಿದರು. ಅವರೆ ಲ್ಲಾ ಅನಾರ್ಥ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ದವ್ಯವ್ಯವ್ಯ ಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಬಾಲಕರನ್ನು ಬೇರೆಕಡಿಗೆ ಕಾಣುವದು ಆಸಾಧ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬಂದು. ಅದರೆ ಸೋಟುಕರ ಈ ಪ್ರಧಮ ಕುತ್ತೊಹಲ ಶಾಂತವಾದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಬಾಲ ಕರ ಮುಖದಲ್ಲಿಯ ಭಾವಶ್ಲಾಸ್ಯ ಪೆದ್ದ ತನಕ್ಕೆ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅನಾರ್ಥ್ಯ ವುತ್ತು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಆ ಕಟ್ಟಿಡದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಬಾಲಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತು ನಡೆಯಿತು. ವಿವಾನ ಕೆಳಗಿಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದವನೊಬ್ಬನು ಇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ

“ ಓ, ಹಾಟ್‌ವೆಗ, ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಬಂದಂತಾಯಿತೆ? ” ಎಂದು ಉದ್ದೇಶಿದ.

ಅಕ್ಷಸ್ವಾತ್ಮಗಿಯೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈಗಳಿಯ ಭೀಟ್ಟಿಯಾದಂತಾಯಿತು. ಅನಾರ್ಥ್ಯ, ಗೋಲಸಾರದಲ್ಲಿ ನವಾಗೆ ಭೀಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಕನ್ವಲಬ್ರೀಚ್ ಕೊಪ್ಪಂಯವರು. * ಎಂದು ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಸಂಶೋಧಿಂದ ಆವನ ಹಸ್ತಂದೊಲನ ಮಾಡಿದನು.

ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಅವನಿಗೆ ಸೈನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಸಲಾಹು ಹೊಡಿದ.

“ ರಾಷ್ಟ್ರಕುಮಾರರೆಣುಜನೆ ನಮ್ಮಲಿಗೆ ಇವರು ಬಂದಿದ್ದ ರಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇನೇಂ” ದು ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಉತ್ತೇಶಿದ.

“ ಪಾಟ್ಟಿಡಂತಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಮ ಶರುಣ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೇಂದಾಯಿತು. ಉಳಿದ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಮುಖ್ಯತಣ್ಣಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವರದಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಜಾಣ ವೈಮಾನಿಕನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಡೆಸುವ ದರಿಂದ ನೀವೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಉಪಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂತಿಗಳಿಗೆ ನಾನೂ ಅಕ್ಷಸ್ವಾತ್ಮಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೇ ” ಎಂದು ಬ್ರಿಟ್

ಕೊಳೆವ ನು ನುಡಿದನು.

“ ಇದು ವರ್ಣರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಗಾದರೆ ” ! ಎಂದು ಕಾಟ್‌ವೆಗ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

‘ಹಾದು, ಅರು ತಿಂಗಳಿಗೂಮೈ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಪಾಸಣಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತೀನೇ. ಈಗಾಗಲೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಬಾಲಕರು ಯುದ್ಧ ವಿಷಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಣರಾಗಿ ದಾಖರೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನಾಳಗೇ ಇವರನ್ನು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಬಹುದು. ಅಗೋ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ತಿವಿಗತ್ತಿಯ ಕವಾಯಿತು ನಡೆಸಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕಾಣಬಯಂಡು.’

ಆಂಗ್ಲ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ ಸಮವಸ್ತುದಲ್ಲಿದ್ದ ಹನ್ನೆರಡು ಗೊಂಬೆಗಳವು ಆ ಬಾಲಕರು ತಿವಿಗತ್ತಿಯಾಂದ ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಆನಂದದಿಂದ ನೆಗೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ ಅನಾರ್ಲ್ಡ್ ” ನಿನಗೂ ಈ ತಿವಿಗತ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ” ಕಾಟ್‌ವೆಗ ಕೇಳಿದ.

‘ ನಮಗೆ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಿವಿಗತ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗವೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಕರ್ನಲ ಆಡ್ಲರರು ವೈವಾಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಆಗಾಗ ವೊಜಿಗಾಗಿ ಆಕಾಶಯುದ್ಧ ನಡೆಸುತ್ತೀವೇ ” ಂದು ಅರ್ಪಾಲ್ಡನು ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣದ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ.

ಕಾಟ್‌ವೆಗ ಮತ್ತೆ ಬೀಳಕೊಟ್ಟಿರು. ಶಾಲೇಜಿನ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದರು. ಅನಾರ್ಲ್ಡ್ ನು ಹೀಂದುಳಿದ. ಆ ಆಂಗ್ಲ-ಫ್ರೆಂಚ ಕೃತಕ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಇರಿಯ ಬೇಕೆಂಬ ಹಿಂದಿನ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ತನ್ನ ಕತ್ತಲ್ಪಗಳಾದ ಆ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಇರಿದಿಂದು ಅವರ ನೆತ್ತರ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಾಂದ ಅವರು ಆ ಹುಡುಗರಿದ್ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿದ.

“ ನನಗೊಂದು ತಿವಿಗತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೋಜುನೋಡ ವೆನ್ನು.” ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಡ್ ನು ಆ ಬಾಲಕರ ಮುಖಿಂಡನಂತಹ ತನ್ನ ಓರಿಗೆಯ ಭೀಮಕಾಯದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ನಮ್ಮ ತಿವಿಗತ್ತಿ ಬೇಡುವ ಈ ಚೆಲುವನನ್ನು ನೋಡಿರಿ! ಹೊಗು ಗೊಂಬಿಗಳನ್ನು ಟ್ಯೂಕೊಂಡು ಆಟಿ ಆದು. ಇವು ಗಂಡಸರ ಆಟಿಗಳು ಆನಿನ್ನ ಕೋಮಲ ಕೈಗಳಿಗೆ ತಿವಿಗತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಲೂ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಆ ಭೀಮಕಾರ್ಯದ ಹುಡುಗನು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನನ್ನು ಆವನಂತೆ ದನಿತೆಗೆದ ಅಣಕಿಸಿದ.

ನುಡುಕ್ಕೊಡಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಹುಡುಗನು ಭೂಗಕನಾಗಿದ್ದ. ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಅವನ ಎದೆಯೆ ಮೇಲೆ ಸೆಂಕಿದ್ದ. ಕಣ್ಣಗಳು ಕೆಂಡದಂತಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಅವನು ಅದಮ್ಮೆ ದೊರ್ವಕ್ಕೇಡಾನುದು ಇದೇ ಹೊದಲನೆ ಸಲ. ಬೇಟೆಯನ್ನು ಹರಿದು ತನ್ನ ಲಿರುವ ಹಿಂಸ್ರ ಪಶುವಿನಂತೆ ಅವನು ಭೀಕರನಾಗಿದ್ದ. ಇನ್ನೇನು ಇವನು ತಿವಿಗತ್ತಿಯಂದ ಆ ಹುಡುಗನ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಬಿಡುವನೆಂದು ಹೆಡರಿ ಉಳಿದ ಹುಡುಗರು ಹಿಂಜರಿದರು. ರೋಷದ ಈ ಅವೇಶ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಅಡಿಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿದ್ದ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿ.

“ಏಳು, ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಡ್ಡಿರಬೇಕೆನ್ನುವಿ? ” ಎಂದು ಅವನಿಗೊಂಡು ಒದೆತ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಲೇಜಿನತ್ತು ಸಾಗಿದ. ತಿವಿಗತ್ತಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಬಿಡ್ಡಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಹುಡುಗಬದುಕಿಕೊಂಡು.

ಇವನು ಬಳಿದವನಂತೆ ಶಾಣತ್ತಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆಕೂಲ ವಾತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ಪಾರಾದ.

ಆ ಫಟನೆ ವಾತ್ರ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದ್ದುತ್ತೊಲಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಪಶುವೃತ್ತಿಗಳಿಗಾವ ಈ ಭಾವ ಮುಂದೆ ಕೂಡ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸದಿರದು. ಎಂದೆಂದುಕೊಂಡು. ಆದರೆ ಅಪಚಿಗದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹಿಂತಿರುವಾಗ ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಮರತು ಪಾಟ್ಟಿಡಾಮಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ತ್ವ.

ಅನಾರ್ಥ್ಯನಿಗಾಗ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ ಪಾಲ್ಮಡಾಮು ಕಾಲೀಜಿನ ಶಿಕ್ಷೆ
ಒದ ಕೊನೆಯ ವರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೆತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ತಂಡೆಯ
ಶಡಿಗೆ ಗೋಲಸಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವನು ಹೆಗಲಿಗೆ
ಬಂದೂಕು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತ ಸಾಗಿದಾಗ ತಾನು
ಹಿಡಿದದಾರಿ ಸೀಬಟ್ಟೆ ಮನೆಯದಾರ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು
ಟೊಮೊಯ ದುರಂತವಾದಂದಿನಿಂದ ಇವನ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.
ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾಂನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅಂದು ಮೂಡಿಸಿದ ಹಲ್ಲಿನ
ಗುರುತುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಖಳಿದಿದ್ದವು. ಅವಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ
ಉಸವರ್ಚನೆ ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆಂದು ಹಾಟ್ಟವೆಗನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ
ನೇನಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದೇ? ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮಾತಾ
ಡಿಸಬಹುದೇ? ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿದವು. ಕೈ
ಮೇಲಿನ ಅವಳ ಹಲ್ಲಿನ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು. ತೋಟದ
ಚೇಲಿಯ ಆಚಿಗೆ ಹಣೆಕಿಹಾಕಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೊ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಂತೆ
ಭಾಷವಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ, ಎಲ್ಲಾ! ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಜಾವಿನಿ
ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯಕಳಿ ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ.

“ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿಯಾ? ಇಲ್ಲವೇ ನಾನು
ನಿನ್ನ ಶೃಂಜಣಿಯಲ್ಲಿ ಖಳಿದರುವನೇನೇ? ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಗಾರವದಿಂದ
ಕೇಳಿದ.

ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸುಂದರೆ ಯುವಕನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ಮುಖ
ಕೆಂಪಡಿತು.

“ ನೀನು, ನೀನು ಅನಾರ್ಥ್ಯನಲ್ಲವೇ! ಎಷ್ಟು ಸೊರಿಗಿರುವಿ, ನನಗೆ
ಗುರುತೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಬಿಡು ” ಎಂದು ಸಂಬ್ರಮದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

ಅವಳ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಟೊಮೊಯ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅವಳು
ಮರೆತಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಭಾವಿಸಿದ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಎಣಿಕೆ ತಪ್ಪುದು
ದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಕಂಡಬಂತು.

“ ಈ ನಿನ್ನ ಕೈ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹಲ್ಲಿನ ಗುರುತು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದೆಯಲ್ಲಿ? ನಿಟ್ಟನ ಭರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನೂ ತೊಚೆಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆದೇನು ನಿನ್ನ ಕ್ರಾಂತಿಕೆ ಟೋಮಿಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾನಿಂದಿಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕುವಿಸಲಾರಿ ” ಎಂದು ಆ ವೇಗದಿಂದ ಸುಡಿದಳು.

“ ಎಲ್ಲಾ ಇಮ್ಮೆಲ್ಲಂದು ಕರ್ತೀಂದ್ರಭಾಗದಿದು ಎಲ್ಲಾ ಚಿಕ್ಕೆಂದಿನ ಮೂರಿಂಬ ತನವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆಪ್ಪು ಹಶ್ಚಾತ್ತಾವವಾಗಿ ದೆಂಬುದನ್ನು ನಿನ್ನರಿತರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದಿರಿತಾರೆ ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕನು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡು.

“ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹಶ್ಚಾತ್ತಾವವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೈಮ್ಮಿ ಸಲೆಬೀಕು. ನಿನ್ನ ಆವರಾಧಕೈ ಶಕ್ತಿ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ದೊಡೆತಿದೆ. ಆ ಗಾರು ತನ್ನ ನಿನ್ನೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾಳು ಮುಗ್ಗುಗೆ ರೂಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ನೆನವು ತಂದುಕೊಡುವ ಅವುಗಳನ್ನೀಂದಿಗೂ ಹುಡೆಯಲಾರೆ. ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕ ಗಂಭೀರನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು.

“ಪಾಟ್ಟಿಡಾವಂದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಇಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೆಲಿಸ. ತಾರೆಯೇ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನನಾನು ರಂಡ ಉಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆ ಮೂರಿಂಬನಾಗಲಾರೆ. ಚಿಕ್ಕೆಂದಿನಲ್ಲಿ ಸೇನೆಪ್ಪು ಗಂಭೀರನಾಗಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಈಗ....” ಎಂದು ವಿಲ್ಲಾಳು ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾಗಲೇ ಪ್ರಿನಾಟ್ ಉಡುಸಿ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ತರುಣನು ಬಂದನು.

“ಇವನು ನನ್ನ ಭಾವಮಿಯದುನ ಹಾನ್ನವೇಸ್ಪಿಂಗನು. ಹಾನ್ನ ಇವನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕೆಂದಿನ ಗೆಳೆಯ. ಅನಾರ್ಥಿಕ, ಹಾಷ್ಟವೆಗ.” ಎಂದು ಆವಳು ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಹುಡುಗರು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗುವಿನಿಂದಲೇ ಕೈಕೆಲುಕಿಸಿದರು. ಹಾನ್ನ ಮೇಸ್ಪಿಂಗನು: ಅನಾರ್ಥಿಕನನ್ನು ಆಷ್ಟೆಂದು ಆದರದಿಂದ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀಷ್ಠಿಕ್ಕಾರ್ಥಾವಣ್ಣದಿಂದೊಷ್ಟುವ ಈಚೆಲುವ ಅನಾರ್ಥಿಕನು ವಿಲ್ಲಾಳ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದುದು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹಾನ್ನನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಯೆ ಒಡ

ಮೂಡಿತು. ಆದರೂ ಈ ಭಾವನೆಯಷ್ಟು ಅವನು ಹೊರಗೆ ತೋರ್ದಿಷದೆ ಆನಾರ್ಥಿಕ ನೋಡನೆ ಪಾಟ್ಲುಡಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯ ತನ್ನ ಗಳಿಯರ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಮಾತಾಡಹತ್ತಿದೆ. ಹಾನ್ನನೂ ಇಂದ ಪರ್ವದವನಾಗಿದ್ದು. ಓರಿಗಿಯವರಾದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಚಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೇಣಡಿಗಿದರು. ಸೈನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯಕ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾದ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದುದನ್ನು ಜರ್ನಲ್ ನಳೀ ಆದ ವಿಲಾಳು ಸರ್ಕಾರಾಗಿ ಸಹಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸೀಬಟ್ರೆನು ಬಂಜು ಅನಾರ್ಥಿಕ ನನ್ನು ಕಂಡು ಆದರ್ದಿಂದ ಸಾಗತಿಸಿ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಅನಾರ್ಥಿಕ ನು ತಾನು ಬೇಗನೆ ಹಿಂತಿರುಗುವನೆಂದು ತಂಡಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ನೇವ ಹೇಳಿ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು, ಇವ ನನ್ನು ಬೀಳೊಷ್ಟಡಲೀಂದು ವಿಲಾಳು ಹಸತ್ರೀಯೋಲನಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ನಳಿದೋಳಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದಾಗ ತಾನು ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಗಿಯುತ್ತು ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕ ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೇಚಾಡಿದೆ. ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಯ ಚಿಕ್ಕವೇ ಆವನ ಕಣ್ಣವುಂದೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಆದರ್ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದ ಹಾನ್ನನ ಚಿತ್ರವೂ ಆಗಾಗ ಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯ ವೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳೇ ತನ್ನನ್ನು ಸೀಬಟ್ರೆನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಾರ್ಥಿಕಿಗೆ ತೋರಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಈ ಶಲ ಕಂಡಾಗಿನಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವನೆ ಉಯ್ಯಾಗಿಯಾದುತ್ತಿದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೇನೇ ತಿಳಿಯಾದಾಯಿತು. ಅವಳ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಆನಂದ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ನೋಟ ಅವಳ ಮುಗಳ ಮನೋಹರ ಸಾಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಹೋಯಿತ್ತವೇ ಅವನಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲಾಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾನ್ನನ ಸದಾ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೇಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿರುವನೆಂದೆ ತಾನೂ ಆ ಕಾಮಿನಿಯ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ರಬೇಕೆಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕ ಬಯಸಿದನು. ಒಬ್ಬನಿಗಿಷ್ಟವಾದ ಸುಂದರ ವಸ್ತು

ವನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬನು ಸಾಪ್ತಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಯಸುವಂತೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಎಲ್ಲಾ ಜನ್ಮ ಬಯಸಿದ. ಆ ಮನೋಹಾರಿತೆಯು ಇವನ ಜಿತ್ತುವನ್ನು ಕಷಿಫ್‌ಸಿದ್ದರೂ ಇವನು ಅವಳ ಪ್ರೇಮ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿಡ್ಡಿಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಹ್ಯಾನ್ಸನು ಅವಳ ಕೌಶಳಕ ವಾಡತ್ತಿರುವದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಇವನು ಅವನಿಗೆ ಅವಳು ದೊರೆಯಬಾರದಂತೆ ವಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಗ್ನಾದ ಅವನು ಎಲ್ಲಾಂ ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಅವಳು ಹಾನ್ಸನೋಂದಿಗೆ ಟೆನ್ಸಿನ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಇವನು ಬಂದಧ್ಯನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲಾಂ ಇವನನ್ನು ಆಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಳು. ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನಿಗೆ ಟೆನ್ಸಿನು ಸ್ತ್ರೀತಿಯ ಆಟವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕೊಬಿದಪನಾದ ಹಾನ್ಸನಲ್ಲಿ ಈ ಆಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಚರಲತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಆಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಪ್ಪಿದ. ಅವರೋಡನೆ ಆಡಿದ ಎರಡೇ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿದ.

ನಂತರ ಮೂವರೂ ಒಂದು ಗಿಡದಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಸೇವಕರ ತಂದಿದ್ದ ಕಾಫಿಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ತನ್ನನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾಂ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಹಾನ್ಸನು ನೋಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನಿಗೆ ಒಳಗೊಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುನಿಂತಾಗ ಎಲ್ಲಾಳು ಮೋಹಕವಾದ ನಗೆ ಬೀರಿ ಮರದಿನ ಬರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆಮಂತ್ರಣ ವಿತ್ತಿಳು.

ಮರುದಿನ—ಮರುದಿನ ಹೀಗೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನಿಗೆ ಆ ಸಂದರಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವದೋಂದು ರೂಢಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ಇವನ ಆಗಮನದಿಂದ ಎಲ್ಲಾಳು ವೃಟಿಬೆಂಡಿನಂತೆ ನೆಗೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಾನ್ಸನು ಮುಖ ಮುದಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ:

ನಂತರ ಒಂದುದಿನ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಶೀಬಟ್ಟನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲನಿಮಿಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವದಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಳಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಸೇವಕನಿಂದ ಅವಳು ಹೋದದಾರಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೋರಟಿ. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವವ್ಯವರಲ್ಲಿ ಹಾನ್ಸನೋಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿನೋದ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾನ್ನನು ಅವಳಿಗೆ ಏನನೇನ್ನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅನಾರ್ಥಿಕ ಬಂದ ದ್ವಾನ್ನ ಕಂಡು ಅವನು ಹುಬ್ಬಗಂಟಿಕ್ಕೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

“ಎನ್ನ, ಜಗಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಾ?” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕ ಹಾನ್ನನ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ನಗುತ್ತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಉಂಕೂಂ! ತನ್ನ ಹೆಂಡತಯಾಗಿಂದು ಇವನು ಕೇಳಿದ. ನಿನ್ನ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ವೊದಲು ಗಂಡ ಸಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು ಕೂಡಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾಂಜು ಕಣ್ಣ ಕುಣಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದರು.

“ನಿನ್ನ ಉಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಸ್ತು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಂತೃಪ್ತಾಗಬಹುದು. ನಿನ್ನ ವಿನೋದ ಬುಧಿನನ ಗರಿಮಕ್ಕಿಲ್ಲ ಹೊಗಲಿ, ನೀನು ಎಂದಾದರೂ ಒಂದುದಿನ ನನ್ನ ಸತಿಯಾಗುವಿಯಿಂಬಾಣನ್ನು ಮರಿಯಿರು. ಇದು ನಿನಗೀಗ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು” ಎಂದು ಹಾನ್ನನು ಓರಬಿರನೆ ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟು.

“ಪಾವ! ಹಾನ್ನ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಗು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ ನನಗೆ.” ಎಂದು ಅವಳು ಹೊರಟು ಹೊಗುತ್ತದ್ದ ಹಾನ್ನನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತ ಮುಡಿದಳು.

ಅನಾರ್ಥಿಕ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಂದಕ್ಕೆರಡು ಸೆಲ ಅವನು ಆದಮ್ಯರೋವಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಂತೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಾಂಜು ಹಾನ್ನನ ಪಶ್ಚಿಯಾಗಲಿರುವಳಿಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪುನಃ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹುಚ್ಚಿನಾಗಿದ್ದ.

ಅನಾರ್ಥಿಕ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಧಿಂಧವರನ್ನು ವಿರಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಧಾರಣೆಯಾದ ಆ ನೋಷಿನಿಯನ್ನು ಸೋಡಿದ. ಗಿಡಗಳ ಎಲೆಗಳಿಂಬಿಂದ ತೂರಿಕೊಂಡು ಒಂದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಅವಳ ಹೊಂಗಳಾದಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನರಾವತೀತವಾಗಿ ಆವಳ ಕೂಮಾರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವಲಯವನ್ನು ಕೂಟಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇವು ಯಾವವೂ ಅವನ

ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಹಾನ್ನನ ತೊಳಿತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಅವಳ ಜೆಂದುಟಿಗಳು ಚುಂಬನೆಂಬುಗಿ ಕಾತರಗೊಂಡಿವೆ. ಹಾನ್ನನ ಪುಷ್ಟವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಅವಳ ಶುರುಳಿಗಳನ್ನು ನೇರವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮರಿತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬ ಜಿತ್ರವೇ ಅನಾರ್ಥಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಒಡಮನುಮಾಡತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಅದರೊಡನೆ ಇವನ ಸಿತ್ತುವೂ ನೆತ್ತಿಗೇ ರಿತು. ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಇವನು ಸ್ತ್ರೀತಿಸಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸೂಯೆಯ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಇಲ್ಲಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹತ್ತರ ನಿಂತಿದ್ದ ಗಂಡು ಪ್ರಾಣೆಯು ಸಮೀಕಣಕ್ಕೆ ಬಂದಜನ್ಮನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದು ಗಂಡನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಓಡಿಸುವ ಭಾವವಿಗ ಅನಾರ್ಥಿನನ್ನು ಪರವಶನನ್ನಾಗಿಸಿತ್ತು.

ವರ್ಣರನು ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗವ ಯಶಸ್ವಿಗಾಗಿ ಆನಂದ ತುಂಡಿಲನಾಗುತ್ತಿದ್ದು.

ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಎಲ್ಲಾಳಿಗೆ ತಾನೇ ಮೊದಲಿಗೆ ಕಲಿಸತಕ್ಕವನು. ನಂತರ ಹಾನ್ನ, ಇಲ್ಲವೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದವರಾಗಲಿ ಆದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ....

“ಅನಾರ್ಥಿ, ಎನು ನಡೆಸಿದ್ದೀ? ನಾನು ಮಾಡು ಸಲ ಮಾತಾಡಿದರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಿಯಲ್ಲಿ?” ಎಂದವಳು ಸೆಡವಿನಿಂದ ಅವಳನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದೆ. ಬೀಳುಪೇರಿದ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಇಂದು ಗಾಬಿಯಾಗಿ “ಅನಾರ್ಥಿ, ವೈಯಲ್ಲಿ ನಂಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಮುಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದೆ.

ಅವಳ ಈನ್ನದು ಸ್ವರ್ಥದಿಂದ ಅವನ ಸಂಯಮವೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ವೇಶದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಹುವಾಶದಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿ ಕೆನ್ನೆ, ಕೊರಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಸುರಿಮಳಿಗರೆದನು.

“ಅನಾರ್ಥಿ! ಅನಾರ್ಥಿ! ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೆ? ಎಂದು ಅವಳು ಕೊಸರಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅದೇ-

ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಅವಳ ಪ್ರಯತ್ನ. ಹೆಚ್ಚಿದಂತಹ ಆವನ ಬಾಹುವಾಶವು ಬಿಗಿಯಾಗುತ್ತೆ ನಡೆಯಿತು. ಅವಳ ಚಂದುಟಿಯ ರಸಾಸ್ವಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಪರವಶನಾದ. ಬರಬರುತ್ತ ಆ ಕಾಮಿನಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

ಅವೇದ್ಯ ಶಂವೇವನೆಗೊಳಗಾದ ಅವಕು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನಿಗೆ ಕಡವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮಾನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚುಂಬನಗಳ ಮಾರ್ಪಾಠಿ ನಡೆಸಿದಳು. ಅವನ ಮಾನ ಸ್ವರ್ತದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹೃದಯವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಪ್ರೇಮಾದ ನಲ್ಪಾತುಗಳು ತಂತಾ ವೇ ಹೊರಸೂಸತ್ತೊಡಗಿದವು. ಅನಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರೇಮಾವೇಶವು ತಗ್ಗಿದೊಡನೆ ಅವರ ಸದೀಫ್ರೋ ಭಾವೀಗಳು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದವು.

“ ಅನಾರ್ಥಿ ! ನೀನು ಹಾನ್ನನಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವನು. ಅವರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನವಳೇ ! ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿನ್ನವಳೇ ಎಂದಿಗೂ ನಿನ್ನವಳೇ ! ಹಾನ್ನನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪಲಾರೆ.” ಎಂದು ಆ ಭೋಗಿಸಿಯು ತನ್ನ ನಳಿದೊಳಗೆ ತೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಅವನ ಕತ್ತಿಸಿಂದ ಸಡಿಲಿಸದೆ ವ್ಯಧುವಾಗಿ ಸುಷದಳು.

ಅನಾರ್ಥಿನು ಎಂದಿಸಂತೆ ತಣ್ಣಿಗಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೇಮಾವೇಗವು ತಗ್ಗಿದ ನಂತರ ಅವನ ನಿರ್ವಾಕಾರ ಸ್ವಭಾವ ಹಿಂತಿರುಗಿತು. ಈಗ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಗಿದ್ದರೂ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ನೆಂದು ತಿನಳು ಸ್ವಾಂಶಾವದು ಅವನಿಗೆ ಇಸಕ್ಕೆವಾಗಿತ್ತು. ನಾಳಿಗೆ ತಾನು ಪಾಟ್ಯಡಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿಂದೆನ್ನೇಗುವವನಿದ್ದ ದರಿಂದ ಇವಳ ತೊಂದರೆಯಾದ ರೂ ತಪ್ಪಿನಾದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮಸಂಕಟಕ್ಕೆಂದೂ ಗಾಗಿ ಸಂಭವ. ಆದರೂ ಈಗಲೇ ಇವಳ ಭ್ರಮ ನಿರಸನೆ ಮಾಡಬಾರದೇಕೆ ?

“ ಎಲ್ಲಾ, ನಾನು ಹುಂಬನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದ ಶಾಂತಿ ವ್ಯಾಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮೈಮರೆತಿದ್ದೇ ನೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯದ ಸ್ತಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಹಾನ್ನನನ್ನೇ ವರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಗಾಥವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಅವಳ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಬಿಡಗಡಿ ಹೊಂದಿ ಹೇಳಿದನು.

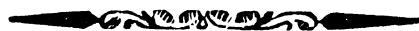
“ ಅನಾರ್ಥಿ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ ? ನನಗೇನೂ ತೊಂದರೆದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಹಾಗೇಕೆ—” ಎಂದವಳು ಸಿಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಅನಾರ್ಥಿಕ ನು ಇವಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಿಸದೆ ಹೇಳತ್ತಿಂದಿದೆ.

“ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೇ ನೇಂದು ತೊರುತ್ತುದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಚೇರಿಯವರನ್ನು ಸೇರುವದಕ್ಕಿಂತ ವೊದಲು ನನ್ನವಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆ. ಅದೇಕೆ ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಹುಟ್ಟನಿದ್ದೇ ನೇಂದು ಭಾವಿಸು. ಈ ಫಳಿನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಖೇದವೇನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನದು ತಪ್ಪಾಗಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

ಅವನ ಈ ದಾರಣಾ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅವಳು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ; ಎಚ್ಚರದಪ್ಪಿ ಅವನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಳು.

ಮಂಜು ಅನಾರ್ಥಿಕ ನು ಪಾಟ್ಟಿಡಂಬಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ಮಾನವ

ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪದವು
ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಕೈಸರನ ನಾಲ್ಕನೇ ಮಗ
ಅಗಸ್ಟ್ ವಿಲ್ ಹೆಲ್ಮೆನ್ ಈಗ ಜರ್ಮನಿಯ
ಸಾಮಾಜಿಕಸಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಸ್ವತ್ವಗಾರದಲ್ಲಿ ಸೆಕೆ ಕುದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಗಳಿ ಬೀಸಿದರೂ ಬಿಸಿಗಾಳಿಯೇ. ನೃತ್ಯಗಾರದಲ್ಲಿಯ ಲಂಸೆಸ್, ರಿಬಿನ್ ತಾನರನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೀಸಣಿಕೆಗಳಿಂದ ಗಳಿ ಯಾಕಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ವ್ಯವೇಶಿಲನ ಬಟ್ಟಿಗಳ ಪರಿಕ್ರಮೆ ಪಡಚಿದ್ದರೆ ಸೆಡಿನು ಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಲೆಯೊಳ್ಳಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಧುಂಖಿಸಿದರೂ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ವಿತ್ತಿತ್ವವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸೆಕೆ. ವಿನವ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪುಷ್ಟರ ಸಂಗಿತದ ಹಿನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡರೂ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆವರಿಳಿಯು ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವರಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣಯ ಚೆಂಪು ಸ್ವಾಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತರ ಸೆತಿತ್ತಿತ್ತಿಸುದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಏನೇಂದು ಸಂಭಾಷಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಂತಿತ್ತು. ಜರ್ಮನಿಯ ರಾಜಕುಮಾರ ವಿಲಿಯಂನಿಗೆ ವೋಜೆನ ಫೆಲ್ಪು ವೀನಬಗರದ ರಾಜಕುಮಾರು ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ವಿನಾಹ ನಡೆಸಿ. ಬೀಕೆಂಬುವರ ನಿತ್ಯಯ ಸಸೂದಂಭಕ್ಕೂ ಈ ಸ್ವತ್ವನನ್ನು ಏನ್ನಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೆ ಇಂಥ ಸೆಕೆಯ ತಾಪವಿನ್ನರೂ ಸಂಗಿತದ ಹಿನ್ನೆಳಕ್ಕೆ ಸ್ವತ್ವ ಸಾಗಿತ್ತು.

ಆತ್ಮ ರಾಜ ಸ್ವತ್ಯಾಂಗಣವಲ್ಲಿ ನತಿಂದಿಸಿತ್ತಿದ್ದ ರಾಜದಂಪತ್ತಿಗಳ ನತಿಂದಿಸಿತ್ತಿದ್ದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಬಿಸುಗಡಿ ಹೊಂದಿ ಯಾವಾಗೆ

ತಂಗಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡೇ ನೇಂದು ರಾಜಮಾರ ವಿಲಿಯಂನು ಕಿಟಕಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಣ್ಯಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನಾಡನೆ ನತ್ಯಸುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಭಾವಿ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನೂ ಮೈ ನೋಡಿದನು. ಅವಳೇನೊ ಮನೋಹಾರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೆಕೆಯಿಂದ ಇವಳೂ ಇತರರಂತೆ ಬಸೆವಳಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸಂಪಿಗೆ ಮಾಗಿನ ಮೇಲಿಂದ ಬೆವರಹನಿಗಳು ಕೆಳಗಳ ಯುತ್ತಿದ್ದನ್ನು. ಆ ಸುಂದರ ರಾಜಕುಮಾರನು ಹೇಗೆಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ನೋಡಿದನು.

ಆ ಕಿಟಕಿಯ ಸಮೀಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಸ್ವತ್ಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಯ ಸೆಕೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕುಮಾರನು ಅವರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷದ ತರುಣೀಯ ಕಿಟಕಿಗೆ ಆತುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದ ಇವನು ಆಕೆಯ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೊಡನು. ತನ್ನ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಾಲ್ಲಿದ್ದ ವಥುವು ನುಡಿದ ಪಿಸು ಮಾತುಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಮೈ ಅವನು ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಆ ರಮಣೀಯ ಹಿಂಭಾಗವಷ್ಟೇ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಿ ಈ ನಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯಾಗ ತನಗೆ ಅನುರೂಪೆಯಾದ ಚಲಾವೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು, ಈಗ ಗಂಟು ಬಿದ್ದ ವಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದೆ ಭಾವನೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸುಳಿದುಹೊಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ವತ್ಯವನ್ನು ಮಾಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಕುಂಟುನೇವಲೆಗೆದು ಆ ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದನು.

“ ಈ ಕಳೆದ ಒಂದು ತಾಸಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಹಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸ್ವತ್ಯಗಾರಣ್ಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಈವಾದ ಸ್ಥಳ ದೊರತಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ದೊರತ ಜೊತೆಗಾತ್ರಿಯರು ಸುಂದರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ನುಡಿದು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ತರುಣೀಯರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದನು.

“ ಇವಳು ಕಾಂಟಿಸ್ ರೊಚೆನಬರ್ ಮತ್ತೆ ಈಗ ನನ್ನ ಆಹ್ವಾನಗ್ರಹಣಿಯ ಕುಮಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸೀಬಟ್ ಎಂದು ಹಾನ್ನ ಮೆಸ್ಸಿಂಗನು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಯೆನ್ನಾದಲ್ಲಿ ಈಗೆರಡು ತಿಂಗಳ ರುಂದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ ತೊಂಟಿಸೋ.” ನೀವು ವಾತ್ರ ಇನೇ ಬರ್ಲಿನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ ಸೀಬ್ರ್ವ್ಯಾ ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಆಡಿದ.

“ ತಾವು ಹೇಳುವದು ನಿಜ. ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೆದಿನ್ನೆಡು ದಿನ ಗಳಾಗಿವೆಯನ್ನೇ. ಅದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸೋದರಿ ಲಾಸಿಯವರ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ವಿನಯಾದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆಣು.

ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವ ತುಂಬಿದಂತಾಯಿತು.

“ ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಭೀಟ್ಯಾಗಬಹುದು. ನನ್ನ ಸೋದರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಗಾತಿ ದೊರಿತಳಿನ್ನು ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಾವಿರುವುದೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೋಕೆ ” ಎಂದು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ನುಡಿತನು.

“ ತಾವಿರುವಾಗ, ತಮ್ಮಾಜ್ಞಿಗೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿರುವಾಗ ನಾನೇತಕ್ಕೆ ಹೆದರಬೇಕು ? ”

“ ನನ್ನಾಜ್ಞೆಯೇ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೌಹಾದರ್ದ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲಿನೇ ? ”

ಎಲ್ಲಾಳು ಚಾಚಿದ ಕೋಪುಲ ಕರಪಲ್ಲವನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರ ಹೊಂದು ನಿಮಿಷ ಭಾವಾವೇಶದಿಂದ ಎದೆಗವಚಿಕೊಂದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಳ್ಳುತ್ತವ ನಂತೆ ದೂರ ಸೇದನು.

“ ಇಂದು ಸಂಜಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನು ಮೆಸ್ಸಿಂಗ್ ? ಬೇಕಾದರೆ ವಿಹಾರಕ್ಕೂಗೆ ತೆರಳೋಣ. ಅನಾರ್ಥಿಕ ಹಾಟ್‌ವೆಗನಿಗೆ ಬರಹೇಳಿದ್ದೆ-ಅವನಿನೂ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ”

“ ಆಗಬಹುದು ನಂತರ ನಮ್ಮಲಿಗೆ ಹೊಗಿ ಇಸ್ಟೇಟ್‌ ಆಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಾಯ ಕಳೆಯಬಹುದು. ”

“ ಒಳ್ಳೆಂದು, ಹಾಟ್‌ವೆಗನಿಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ”

“ ಅವನಿಗಿನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವನೇ ಕ್ರಿಷ್ಟಾವುದಕ್ಕಾತೆಯನ್ನು ನೀವರಿಯತ್ತಿಲ್ಲ. ”

ಅನಾರ್ಥಿನ ಹೆಡರು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾಂಗೆ ತನ್ನ ಕಾಲಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿಯೆ ಕುಸಿದು ಹೋಡಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆದರಲ್ಲಿಯೆ ಧೈಯರು ತಂದ ಕೂಡು ಅನಾರ್ಥಿನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು ಬಯಸಿದಳು.

“ ಲೈಫ್‌ನೇಂಟ್ ಅನರ್ಥಿ ಹಾಟ್‌ವೇಗನ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರ ವಿರಾ? ” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು.

“ ಅವನೀಗ ಕ್ರಿಷ್ಟನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಶಿನಗವನ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೇ? ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಕೇಳಿದ.

“ ಚಿಕ್ಕೆಂದಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಆಡಿದ್ದ್ವ. ಅನಂತರ ಆಪನು ಲೈಫ್‌ನಂಟ್ ನಾಡದ್ದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಿತು ” ಎಂದಳು.

“ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ” ಆಷ್ಟೊಮ್ಮೆತ್ತಿಗೆ ಸಾರಲೂ ದ್ದರಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅವರನ್ನು ಬೀಳೊಂಡ ವದಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಳಿದನು.

‘ಪಾಪು ವಿಲಿಯಂ ಅವನಿಗೆ ದೊರಿತ ವಧಿವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇನು ಅಸೂ ಯೆಸದುವದಿಲ್ಲೋ ” ಎಂದು ಹಾನ್ನ ಮೆಸ್ಟಿಂಗನು ನುಡಿದನು.

“ ಆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರಿತ ಕನ್ನೆ ಯಾರು? ” ಇವರಿಬ್ಬರು ಕಿಲಕಿಲನೇ ನಗುತ್ತ ಹೀಂದಿರುಗಳವು ರಲ್ಲಿಯೆ ಎಲ್ಲಾಂ ಅನಾರ್ಥಿನನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

“ ಇದೆನಷ್ಟು ಅನಾರ್ಥಿ ! ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿಯಾ? ರಾಜಕುಮಾರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಎಷ್ಟು ಚಡಪಡಿಸಿದನು ”

“ ಇದಕ್ಕೂ ಬೇಗಬರಲು ನನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈತುಂಬ ಕೆಲಸಗಳು.” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಹಾರಬರ್ಗದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಪ್ರಣಯೋದ್ಯೇಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಅನಾರ್ಥಿನು ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾಂಗೆ ತೋರಿಲಿಲ್ಲ. ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆ ಕಳಿದು ಮಾನವನಾಗುತ್ತದ್ದನಷ್ಟೇ.

ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿಯಹೆಣ್ಣು ಕಳೆ ಅಚ್ಚೆಳಿಯದಿತ್ತು. ಅದರಂತೆಯೇ ಅನಾಸ್ಥೇಯೆ ಭಾವವೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇನೆರಡು ಅವನ ತಾಯಿಯು ಅವನಿಗಿತ್ತು ಅಸ್ತಿ ಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದೂ. ಅವನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಸಮವಸ್ತುದಿಂದಂತೂ ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಎಳೀ ಕಳೆ ಇನ್ನುಷ್ಟು ಸುಷ್ಪತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

“ ಕೈಮನಿ ಕೌಂಟೆಸ್ ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಡನು ಅವಳ ಕೈ ಕುಳಾಪಿ ಸಿದ. ಅದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾಳ ಗುರುತೇ ಹತ್ತಿದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

“ ಎಲ್ಲಾ ಸೀಬಟ್ರೆಕ್, ಗುರುತು ಹತ್ತಿಲಿಂಬವೇ ಅನಾರ್ಲ್ಡ? ನಿನ್ನ ಜಿಕ್ಕೆಂದಿನ ಗೆಳತಿಯವಳು ” ಎಂದು ಹಾನ್ನನು ನುಡಿದನು.

“ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೆಷ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಂಡು ಬಹುದಿನವಾಯಿತು. ಕಾಪ್ಟನ್ ಅನಾರ್ಲ್ಡನು ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದರೆ ಅದೇನು ಅಪರಾಧವಾಗಲಾರದು ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ವಂಶದಲಿಸಿದಳು.

“ ಬಂಡಿತವಾಗಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಾವದೆಂತು? ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಭಿಟ್ಟಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುವಿಯಲ್ಲವೇ ಎಲ್ಲ ” ಎಂದು ನುಡಿದ. ಅವನು ಮಾತಾಡಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಉತ್ತರಾಷ್ಟ್ರಪದ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ರಾಜಪರಿವಾರವು ಸೃತಾಗಾರದಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಡಲು ಇವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ್ದ ಮಾತುಕತೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೌಂಟೇಸ ರೋಜನಬರ್ಗಳು ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

“ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ” ಎಂದ ಅನಾರ್ಲ್ಡ್.

“ ನೊದಲು ರಾಜಕುಮಾರನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಗರದ ಹೊರಗೆ ನಿಹಂಸಿ ನಂತರ ನಮ್ಮಲಿಗಿ... ”

ಬಳಿಕ ಹಾನ್ಸ್, ಅನಾರ್ಲ್ಡರು ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡೇ ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

—೨—

ಹ್ಯಾನ್ಸೇವರದಲ್ಲಿ ‘ ಸಿಲಾಬನ್‌ವು ಹೊರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಷ್ಟೋಂದು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಉಪಕಾರ ಸೃಹವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಟ್ಟಿದವು ಹೆಚ್ಚಿಯದಾ

ಗತ್ತು. ಒಳಗೆ ನೇಳಲು ಬೆಳಕುಗಳ ಕಣ್ಣಿಮುಚ್ಚುಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಡೆಬು ಬೆಳ ಕಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಸೋಲು ಬಂದಿತ್ತೆಂದು ಸ್ವಪ್ಷವಾಗಿ ವ್ಯಾತ್ವಾಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೀಯ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕುಚೀ ಮೇಜುಗಳು ಸಾಲುಸಾ ಲಾಗಿ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ನಡುವಿನ ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೋಣೆಯ ಆ ತುದಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಕೋಣೆಯಿದ್ದು ಅದರ ಬಾಗಿಲು ಆರೆತೆರೆದಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಹೊಡಬಾಗಿಲಿನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಒಮ್ಮೆ ಉಪಹಾರ ಗೃಹದ ಗೋಡೆಗೆ ತೂಗುಹಾಕಿದ್ದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೊರಗೆ ಬೀದಿಯನ್ನು ಸೋಡುತ್ತಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ಯಾರದೂ ವಾಗ್ರ ಪ್ರತೀಕ್ಷೇಯ ಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆವ ಉಡುಪು ತೊಡವುಗ ಉಂದ ಆವರು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬನ ಕೈಗಳು ತೀರ ಬಿಳುವಾಗಿದ್ದುಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಡಕೊಳ್ಳುವ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಸುಂದರ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಕಾಣುವದು ದುರ್ಬಳಿ. ಅವನ ದನಿಯೂ ಕರ್ಕಿಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥಗಂಟೆ ತಡವಾಯಿತು. ” ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿಯ ಹಿರಿಯನು ಇತ್ತತ್ತನೇ ಸಲ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಸೋಡುತ್ತ ಹೇಳಿದನು.

“ ಏನಾದೂ ತೋಂದರೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಆ ಹೆಂಗಸೇ ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಚಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆವ ಇಗೂ ಸೇಡಿನ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಆವಳು ಬರದಿರಲಾರಳು ” ಎಂದು ಎರಡನೆಯವನು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಸೋಡಿದ.

ಅವು ರಲ್ಲಿಯೇ ಇಬ್ಬರು ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾರನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಆಚೇತುದಿಗೆ ಆರೆಚೆರೆದಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋದರು.

ಒಂದರು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಇದುವರೆಗೆ ಮಾರ್ಗಪ್ರತೀಕ್ಷೇಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಾ ಎದ್ದು ಆ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೇ ಪಾರಾಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಇಕ್ಕೆ ಕೊಂಡರೆ:

“ಇವು, ತಡವೇಕೆ? ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಕಾಯಹತ್ತಿ ಬಂದು ಶಾಸಿನ ಮೇಲಾಯಿತು” ಎಂಪು ಅವರಲ್ಲಿಯ ಹಿರಿಯನು ದರ್ಷಿದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರರು ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸತ್ತೆದ್ದರೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತು.

“ಸ್ವಭುಗಳೆ, ಸ್ವಿಟ್ಟನಿಗೆ ಅಗತ್ಯದ ಕಾಗದ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋರಿದ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಡವಾಯಿತು.”

“ಏನಮು ಕಾಗದ? ಅಂಥ ಮಕತ್ತೆದ್ದೇ ಇರಬೇಕು.” ಎಂದು ಹಿರಿಯನು ಸ್ವಿಟ್ಟನನ್ನು ದುರದುರನೇ ನೋಡಿದನು

“ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಪ್ರಭು” ಎಂದು ಸ್ವಿಟ್ಟನು ಕಾಗದವನ್ನು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನು.

ಹಿರಿಯನು ಆದನ್ನು ಓಮತ್ತಿದ್ದುಂತೆ ನಿಚಃರ ಗ್ರಸ್ತನಾದನು.

“ಹೊಂ! ಅಗಷ್ಟ ವಿಲ್ಲೆಲ್ಲನು ಇನೆತ್ತಿಂದು ಯುದ್ಧದ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾನೆಯೆ? ಜನರಿಗೆಂತಹ ಯುದ್ಧವೆಂತು ರಂಜಿಸಬಹುದು! ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಿನ್ಯಾಶಾಯೆಯವರು ವಿವಂಚನೆಗೂಳಿಗಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಕಾಗದದಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧಿಪಕ್ಷದ ಬಳಿನ ನಾಗರಿಕರ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾನೋವರ, ಲಿಪರಿಗ, ಹ್ಯಾಂಬರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧಿ ಮಾಖಿಂಡರ ನಾಮಸಿದ್ರೇಶಪೂ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಕಾಫ್ಫಾಮನನಿಗೆ ಈಗ ಕೆಲವ ಹೆಚ್ಚಿರಬಹುದು. ಇರಲಿ ನಿನಗೆ ಕಾಗದ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯಿತು?”

“ಕಾಫ್ಫಾಮನರ ಕಾಖಾರನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಯಹೂದಿಯೊಬ್ಬನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ನನ್ನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಿನದಂತೆ ನಾನಿಂದು ವರದಿಯೊಷ್ಟಿಸಲು ಕಾಫ್ಫಾಮನ್ನು ರಳಿ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಂದಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ದೂತನೊಬ್ಬನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು. ನಾನೂ ಈಡಲೇ ಹೊರಬಿದ್ದ ಅವನ ಬೆಂಬು ಹತ್ತಿ ಪ್ರಯತ್ನ ದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ ನರಾವಾನಕ್ಕೆ ಅಮಂತ್ರಿಸಿದೆ. ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಡಿದು ಉನ್ನತ್ತನಾದಾಗ ನಾನಿದನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.”

ರಂಜಕುಮಾರನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿಯಂದ ತಲೆದೂಗಿದನು.

“ ನಿನಗೇನು ಗೆಡತ್ತಿದೆ ಹೇಳು ತಾಯಿ. ನೀನು ಹಟ್ಟಪಾಡೇ ಜರ್ಕು ನಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೂಡಲು ಸಾಕೆನ್ನು ಪ್ರಬಲ ಕಾರಣ ವಾಗಬಹುದು” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

“ ಇನ್ನೊಂದು ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ನಾನೇನೂ ಕಾರಣವಾಗಲಿಚ್ಚಿಸುವದಿಲ್ಲ ಅದರೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವದಾಗಿ ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೇಂ” ದಳು.

“ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ತಾಯಿ. ”

“ ವಚನ ಕೊಡುವಿರಾ? ”

“ ಅದಕ್ಕೇನು! ಆಗಬಹುದು.” ಎಂದು ವಚನವಿತ್ತು.

ಇ

ಆಕೆ ಕೆಳದನಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟೀಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

“ ಸುಮಾರು ಇವುತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನೋಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ನನಗೆ ಆಗ ಈದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಗೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಪುನಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಪುನಃ ತವರು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ನಾನು ದಷ್ಟಪುಷ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ತೀರಳಿದ ನವ್ಯ ಪುಡುವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಕೆಲಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಕಾಡಿನಿಂದ ಸೌದೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ತರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿಂದು ಹೊರೆಯಿನ್ನಿಂದಿಂದಿಂದ ತಂಗಿದೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು ಆಗಂತುಕರು ನನ್ನನ್ನೇ ನಿರುಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಮನೆಗೆ ತೆರಳಲೆಂದು ನಾನು ಪುನಃ ಎದ್ದನಿಂತಾಗ ಆ ಆಗಂತಕರು ಕೂಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ನಾನು ತಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಆವರಿಬ್ಬರೂ ರಭಸದಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೂನಿ ಮಾರಲಿಕ್ಕೆದೆಯೆ ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿಬ್ಬ ಕೇಳಿದ. ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಡೆ ಕರಿಣವಾಗಿತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೊದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಸೌದೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಸಮೀಪದ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಮಳಿಗಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಸೌದೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಿನಾಲು ಸೌದೆ ತಂದು ಹಾಕಿ ವಿಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಇತರರಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ದಾಗಿಯಾಗ ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ನನ್ನ ಬಡತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದೆ, ಮನೆಗೆ ಒಂದು ನಂತರ ತಾಯಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಸೌದೆಹೋರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊಡಿದೆ. ಚಾಡಿನ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಮನೆಯು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಿಃತ್ವಿತ್ತು ಇಷ್ಟ. ಅರಾಮದ ವಸ್ತುಗಳಾವವೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾದಾಚೀವಿಗಳರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಇಬ್ಬರು ಆಳುಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದ್ವರು. ಅಡಿಗೆಯವರು ನನಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟಳು. ಶಾಫಿ ಕುಡಿದು ಹೊಗ ಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿದಳು. ಸುವಾರು ಒಂದು ತಾಸು ನಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದೇ. ಆ ನುಸೆಯ ಯಜಮಾನನು ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾ ಮಗ್ನಾಗಿರುತ್ತಾನೇಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಚಾಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಹೊತ್ತುಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ದಿನಾಲು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಒಂದರೆ ಒಳತಾದಿತೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಆ ಇಟೀ ವಾರ ದಿನಾಲೂ ನಾನು ಸೌದೆ ಹೋರೆಯನ್ನು ಆ ಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತುಹಾಕಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಹೋರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ನಷ್ಟ ಈರಾಡು ಮುಗಿಯಾತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊಗಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಳು ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಆಳುಗಳೊದನೆ ಒಂದರೆಡು ತಾಸು ಹರಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದರೆ ಅಪ್ಪೇ ಸವಾರಾನವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಯ ಹೋರೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಹೋದ ದಿನ ಅಡಿಗೆಯವರು ಇನ್ನುವ್ಯಾ ಆದರತೋರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಪ್ಪು ಶಾಫಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದನ್ನು ಕುಡಿದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಸೆಕೆಯಿಂದ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅಡಾಗೆ ಮನೆಯ ಹನೆ ಇನ್ನುವ್ಯಾ ಬಿಸಿಯಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಡಿಗೆಯವರು ದನಿ ದೂರ ದೂರದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ದೇಹದ ತೂಕ ತಪ್ಪಿತು. ಶುನಿಸಿ ನಾನು ಮಾರಬೇ ತಿಳಿದೆದ್ದಾಗ ದೊಡ್ಡ

ಕೋಡೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮನುಷ್ಯನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿ ಎದ್ದೀಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತಡೆದು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಸೀಕೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತಾರ್ಜನಾದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟು. ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಏಳಲು ತ್ವರಿತಬಂತು. ಆದರೆ ಏಕೆಂ ಏನೋ ನಾನು ಹೆದರಿಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚೀಗನೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಕೊಗೆಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆನಿಸಹತ್ತಿತು.

ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರೂ ಆ ಭೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ವಿಚಾರಗಳ ತಾಕಲಾಟದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜಾಗರಣ ಆಯಿತು

ದಿನಗಳುಳಿದವು. ಆ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೇ ದಿನ ತಾಯಿಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲುಗವಿದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಸಮೀಪದ ಮುದುಕಿ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಇನ್ನು ತಂದು ತೋರಿಸಿದಳು. ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಪಡ್ಡಿಸಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರೆ ಇದ್ದಾಗ “ಹುಡಿಗಿ, ನಿನ್ನ ಕಾದಲನಾರು? ಅವನಿಗೂ ಇದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದು” ಎಂದು ಪಿಸುವಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಎನನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು? ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರ, ನನಗಾರೂ ಪ್ರಿಯಕರನೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಶವ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರು” ಎಂದು ನಾನು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

“ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಬೇಡ. ತಂಗೀ, ನೀನು ಇನ್ನು ತಾಯಿಯಾಗಲಿವೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

ಆಗಿನ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿತಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆ ಕಾಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾನೇಕೆ ಹೆದರಿದೆ ಎಂಬುದು ಆಗ ಸ್ವಷ್ಟವಾಯಿತು. “ಇದು ಆಶಕ್ತಿ. ನನ್ನ ಗಂಡನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಂಟು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಆತ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿತ್ತು ನೋಡಿದ್ದರೆ ದೇವರಾಜೆ. ಹೇಗಾಗಿರುವರು ಆಶಕ್ತಿ” ವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

“ ಇಂದಿನ ಯುಗವೆ ಜಮತ್ವಾರದ ಯುಗ. ನೀನು ಇನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯಾಗುವೆ. ನಿನ್ನಂಥ ಅನೇಕರು ಸುತ್ತಲಿನ ಹೆಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ. ಹುಡಿಗಿಯಿರಿಗೆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ” ಎಂದು ಅವಳು ಮೂದಲಿಸಿದಳು.

ಆ ಮುದುಕಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೊಡಳು. ಕೋಣಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಬರಿ ಕನಷಾಗಬಾರದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸಂಶಯಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎದುರಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಕರ್ಮಾರ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಾಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಸೆನಪ್ತಿ ಬರಹತ್ತಿತು. ಅಡಂಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖೀಯೋಡದ್ದು. ನಂತರ ಕೋಣಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತಂದು ಮಲಗಿಸಿದ್ದು. ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದುಷ್ಪನುವಂಡಿಸಿದ್ದು, ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಷಿಸಿದನೇ ? ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅರಿಜಿ ನಾನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದೆ.

ಆ ಕಾಡಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಸಂಜೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಆಡಂಗೆಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿವ ಕೂಡಲೇ ಆಡುಗೆಯವರು ಹೆದರಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು.

“ ನಿವ್ಯಾಯಾಜವಾನನೆಲ್ಲಿ ? ನೈರ್ದಿಕಬೇಕಾಗಿದೆ ”

“ ಅವರಿಗ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ” ಎಂದು ಅವಕು ಬಾಗಿಲಕ್ಕೆ ಆಡ್ಡಿನಿಂತು ದಾರಿ ಇಟ್ಟಿಡಳು. ಅವಳು ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡಪಳಿದ್ದರೂ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿನಾನು ಅವಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೂಡಿ ಸೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಹಿ ಒಳಹೊಕ್ಕೆ. ಮೇಲಿನ ಇಂಟಿಯಾನ್ನು ಇಲಾಂಡ ರೂಡಲೆ ಶೀರ ಅಜೆಯ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ದನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರು ಸದ್ದಿಷ್ಟದೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗಿನ ತೆರೆಯಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರ ಸಂಭಾವಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿತೊಡಗಿದೆ. ಬರಬರುತ್ತ ನನಗೆ ಅದರ ಅರ್ಥವಾಗಹತ್ತಿತು.

ಅವರ ಸಂಭಾವಣೆ ಈ ಕಾಗದದಲ್ಲಿದೆ. ತವ್ಯಾ ಅನ್ವಯಭಾವಿಕ ವ್ಯೇಶಾಚಿಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಇವರು ನನ್ನಂಥ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ನಿಷ್ಪಾವ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಕಾವಾಗ್ಯಭಂಗ ವ್ಯಾಧಿದ್ದಾರಿಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಅವರು ಆ ಕೋಣೆ

ಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಯಾರೆಂಬುದರ ಗುರುತು ನಿಕ್ಷೇತು. ಅವರಲೇಲ್ಲಿಬ್ಬನನ್ನು ಉಳಿದವರು ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೂ “ಪ್ರಭೂ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಂಥ ಬಲಿಷ್ಠರನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬಲ್ಲೆ. ಅವರು ಹೋದ, ನಂತರ ನಾನು ಅವರು ಶುಲ್ಕಿದ್ದ ಮೇರಿಜಿನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆ. ಅದರ ವೇತೀ ಅನೇಕ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಹರಡಿದ್ದವು. ಜರ್ಕನ ಸಾಮಾರ ಟಿರ ವೇಹರಿನ ಕಾಗದವೊಂದು ನನ್ನನ್ನು ಆಕಾಫಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾನದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸಿದೆ.

ನಂತರ ನಾನು ಸಟ್ಟು ಪಾಡನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಮನಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯ ವಿದ್ದಪ್ಪ ದಿನ ನನ್ನ ಒಸಿರನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿ. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಕಂಡುದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಕಾಯಿಗೆ ಆ ಕಾಗದ ತೋರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮೆ ನಿರಲು ಉಂಡೆತ್ತಿಸಿದಳು.

ನಂತರ ಒಂದಿನ ನನ್ನ ಗಂಡ ಹುತ್ತರುಗಿದ ಅವನ ನನ್ನನ್ನು ಕೊನ್ನ ವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಸಾರನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಿಸ್ತೇ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ವೋನ ಮಾಡಿಲ್ಲಿಂದು ಸಾಯಂವ ವಿನ್ನ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದೆ. ಸಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಕಾಗದ ವಾಸ್ತು ಅವನಿಗೂ ತೋರಿಸಿದೆ.

“ಸರಿಂದಿರೀ ಆಚ್ಚೆ. ಈ ರಾಜ ಮನೆತನದವರ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಂಕೀ ದೂಕಲಿ. ಇಂಥವರಿಗಾಗಿ ನಾವು ರಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆ?” ಎಂಬು ಕುರುದ್ದಂತಿಗೆ ನುಡಿದ.

ಅವನ ಆ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ನಾನು ನಡುಗಿದೆ. ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಯಾವನೊ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಪಿನು ರಾಜ ಕುಮಾರನ ಪ್ರಾಣಾಷಪರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಬೆಂಗಾವಲಿನವರು ಅವನನನ್ನು ಗುಂಡಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆ ಹುಚ್ಚನ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ನನ್ನ ಗಂಡನೇಂದು ಆದೇಕೊ ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ

ಖಂಡಿತವಾಯಿತು. ನನಗಾಗಿ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಗಿ ಪಾಠ ವನ್ನೆಡ್ಡಿರಿಸಿದ.

ಕೆಲ ದಿನಗಳನಂತರ ನಾನು ಬಾಣಂತಿಯಾದೆ. ನನ್ನ ಕೂಸನ್ನು ನಾನು ಅಸಂದ್ದೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲವಾರಗಳ ನಂತರ ಸರಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಬಂದ ಇಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದು ನನ್ನ ಕೂಸನ್ನು ಡಾರ್ಕ್‌ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಅನಾಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈನಿ ತೊಲಗಿದರೆ ನಾಕೆಂದು ಕೂಸನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟೇ. ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸೇಡಿನ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಒಡಮೂಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವದು ಎಂದು ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇವು ನನ್ನ ಶತೇಯ ಹಾಳಗಳು. ಇದು ಸರಕಾರಿ ಕಾಗದ್, ಎಂದು ಕಾಗದದ ಎರಡೂ ಇಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

ಅವಳು ವಾತು ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲ ನಿವಿಷ ನೂನದಿಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಕೋಟ್ಟಿ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಂಬುದನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರನೂ ಗೃಹಿಸಿನೂ ಆತ್ಮರದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಈ ಸಂಗತಿ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಇಡೀ ಪ್ರತಿಯಾವ ಜನರೆಲ್ಲ ದಂಗಿ ಏಳುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ದ್ಯುವನೇ! ಕೇವಲ ಸಾಮಾರ್ಪಿನ ಮಹತ್ವಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಪೆಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯುನ್ನದಲ್ಲಿ ಬಲಿಗೊಡಲು ಜನರನ್ನು ಪಡೆಯುವಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮಾಲ್ಲಿಯ ಸಾನಿರಂದು ಜನರನ್ನು ಹೇರಿಗೆಯ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆಂಬುದು ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶ್ರೀ ಪುರಾಣನು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಗೊಳ್ಳುವಹೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಳವಿರನು” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಅವೇಶದಿಂದ ಮೇಜನ್ನು ಗುಡ್ಡಿದನು.

“ಇನ್ನು ಆ ದುದ್ದೇವಿಗಳು! ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನೇಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಅವರೇ ಈ ವಿವಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.”

“ಈಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರು ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವರ ಪಾಠ ವೀಬಲ ಹೆಚ್ಚಿನದೆಂದೇ ನಂಬಬೇಕು. ‘ಸಿತ್ಯಭಂವಿಯೇ ಧರ್ಮ, ರಾಜನೇ

ದೇವರು' ಎಂದು ಈ ಕಾಗದಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿದೆಷೂ" ಎಂದ ರಾಜಕುಮಾರ.

"ಬಲೇಗೆ ಬಿದ್ದ ಪಶ್ಚಾದರೂ ಕೆರಳತೆಂದರೆ ತನ್ನ ಯಾಜಮಾನಸ್ಯೇ ಈಡಾಡದಿರದು."

"ಈ ಕಾಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸೇಧಿತನಾದ ಶ್ರೀ. ವರ್ಣರ ಯಾರು ತಿಳಿಯ ಲಿಳವಲ್ಲ?"

"ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೇ" ಎಂದು ಇದುವರಿಗೆ ಮಾನಿಯಾಗಿನ್ನದೆನು ಹೇಳಿದ. ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ತೆಲ್ಲಾರಿತು.

"ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಅವಳು ಉತ್ಸಂಹಿತೆಯಾದ ಪಶ್ಚಿಮಿದಳು.

"ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇರ್ಕಾರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಜೇನಾ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯ.ದ ಹೊರ. ವರ್ಣನರ ಪ್ರೇಸ್‌ಪ್ಲಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರಾದಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಅತ್ಯಾದ್ಯುತಃಗಿಡಿವು ನಾವು ಆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಯಸಿದೆವು. ಆದೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾಧ್ಯ ಪಾರಂಭವಾಯಿತು."

"ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆವನು ಇರ್ಕಾರಲ್ಲಿ ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ನಾದನು. ಆರೇಳು ವರ್ಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಆವನು ಗೋಲಸಾರದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ತಂಬ ಆವನ ನಿಧನದ ಬಗ್ಗೆ ದುಃಖಾಶ್ಚಾಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು." ಎಂದು ಸ್ಕೃಟನು ಹೇಳಿದ.

"ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಬೀಕಾದವನು ಆವನೇ ಆದಂತಾಯಿತು. ಆವನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದನಂತರ ತನ್ನ ಮರಣದ ವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಬೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿರಬೇಕು. ವರ್ಣರನು ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತೋರಿಸುವದು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ, ಸ್ಕೃಟ. ಆ ನಂತರ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬು ದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಘ್ರಾಂಜನು ಜನರಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಅಸಂ

ತೋಣದ ಬೇಗಿಯನ್ನು ಪುಟ್ಟಗೊಳಿಸಲಿ. ನಿನಗೂ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುಲು
ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವದು ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು
ತಿಳಿಸಿದನು.

ಕೂಡಲೆ ಏನೋ ಹೊಳಿದ್ದು ತಾಗಿ “ ನೀನು ನಿನ್ನ ಕೂಸನ್ನು ಒಯ್ದಿ
ಡರ್ಲನ್ನಾಟ ಅಸಾಧಾರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಅವನ ಸ್ಥಿಗಿತ ವಿಚಾರಿಸತಕ್ಕೂದ್ದು ಎಂದು
ಅವನು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿ ಕೈತುಂಬ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಇದು “ನಿನ್ನ ಪ್ರವಾಸದ ವೆಚ್ಚು.
ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತೋಧಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕಂಡದ್ದಾದರೆ ಒಂದು ಸ್ಟೋ
ನಿಗೆ ಶಿಲಸಬೀಕು. ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ನಂತರ ಉಳಿದವರನ್ನು
ತೋಧಿಸಲಿಕ್ಕೇನೂ ತಡಹಿಡಿಯಾಗಿರು. ಸ್ನೇಹ, ನಿನಗಿನ್ನು ಕೆಲವು
ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಾದ್ದಿದೆಂದು ರಾಜಕುಮಾರ ಫೇರಿಕನು ಅವ
ನನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದನು.

ಃ

“ ಎಲ್ಲಾ ಸೀಬಟ್ಟ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರಿತುಬಿಟ್ಟಿಯಾ ? ”

ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕದೊಳಗಿಂದ ಅವಳು ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದಾಗ
ಪ್ರಶಿಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅವಳಿದುರು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಸ್ನೇಹಿಗಾರದಲ್ಲಿ
ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾಂತಹ ಪ್ರಧನು ಪರಿಷಯವಾದಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿಗೆ ಮೂರು ವಾರ
ಗಳು ಉರುಳಹೋಗಿದ್ದುವು. ಎಲ್ಲಾಂತಹ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಸಂಗಾತಿಯೆಂದು
ಅರವಿನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅದೊಂದು ಅವಳಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮದ ಕೆಲಸ
ವೇನಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾಂತಹ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ವೋದಲು ಸಂಗಾತಿಯೆಂದು
ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದ ವಿಡಲಟ್ಟರು ಆಗಾಗ ಸುಳ್ಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿ ಅವ
ರಿವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪು ಬಳಯುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕಾನುಗಳನ್ನು
ವಾಗಿ ನಿರತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಚೀಳ
ದಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾಂಗೆ ವಿಡಲಟ್ಟರೊಂದನೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದು ಕರಿಣ
ವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖದ ಪಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾಂಗೆ ಇದೊಂದು
ವಿಧಿದ ತೋಂದರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ನೈತಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಆದ ಪರಿಚಯದ ಪರಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಎಲ್ಲಾಳು ರಾಜಕುಮಾರನಿಂದ ಆದಪ್ಪೆ ದೂರ ಇಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಃಷ್ಣಿ ಸುತ್ತಿದ್ದಳು.. ಆದರೆ ಇಂದು ಅವಳಿಗೆ ಏಕೋ ಬೇಸರ ಒಂದದ್ದರಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನ ಆಗ ಮನವನ್ನು ಮನಸಾ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು.

“ ವಿನೋದದಿಂದ ಅಂದು ಅಡಿದ ಕೆಲವು ನುಡಿಗಳನ್ನು ತಾವಿನ್ನೂ ಮರೆಯಿದ್ದು ಅಳ್ಳಿರ್ಯಾ ಸಂಗತಿ ” ಎಂದು ಆವನ ನಗುವೊಗವನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ಆವಳ ಕೋವಲ ಹಸ್ತವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಸಿದ.

“ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಾಡಿದ ನುಡಿಗಳಿಗಂತ ವಿನೋದದ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ಯಾಗಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಸ್ವೀಹವನ್ನು ಕ್ರೋರಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೇ. ನೀಡುವಿಯಾ ? ” ಎಂದನು.

“ ಪ್ರಶ್ನಿಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರನಲ್ಲಿಯಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎಲ್ಲಾಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಿಯ ಸ್ವೀಹ ಸಂಬಂಧ ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಿಳು ತನ್ನ ಕೃಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೆಳು.

” ಹಾಗೆ ಹೀಳಿದಿರು ಎಲ್ಲಾ. ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರನೆಂಬುದನ್ನು ಕ್ಷಣವಾಶ್ವಾದರೂ ಮರೆತುಬಿಡಲು ಆವಶಾಶಕೊಡು. ನಿನ್ನ ಸ್ವೀಹಪಾತ್ರನಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಧಿಕಾರೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸು ” ಎಂದವನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಎಲ್ಲಾ ಆವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದಳು. ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆಯಿದ್ದ ರೂಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಪಣೆ ಸಾಗಿದ್ದ ಇವನು ತನ್ನ ಸ್ವೀಹಕಾಗಿ ಇಂದ್ರಾಂದು ತಿಳಿರೆಯಾತ್ಮಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಆವಳಿಗೆ ಕನಿಕರವೇನಿಸಿತು. ರಾಜಕುಸಾರನ ಬಿನ್ನಹದಿಂದ ಆವಳು ಬುರುಬುರನೇ ಉಬ್ಬಹೋದಳು. ತರುಣರ, ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಹಯಾಜನೆ ವೂಡುವಾಗ ಆ ” ಸ್ವೀಹ ” ಇಬ್ಬವು “ ಪ್ರೇಮ ” ಇಬ್ಬದ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪ ವೆಂಬುದನ್ನು ಆ ನವತರುಣಿಯರು ಮರೆತೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

“ ನನ್ನ ಸ್ವೀಹವನ್ನು ತಾವಿನ್ನೊಂದು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪು

ತ್ತೀನೇ. ” ಎಂದು ಅವಳ ಸ್ನೇಹಕೆ ನೀಡಲೀಂದೋ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ವುಂದೆ ಚಾಚಿದ ಳು.

“ ಉಷಕೃತನಾದೆ, ನಾನಿದನ್ನು ಶಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆನೇ? ಏನಾಯಿತು? ನಾನೇನಾದರೂ ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿದೆನೇ? ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಬಿಸಲಿನ ತಾಪದಿಂದ ಏನೋ ಇಂದು ತಲೆಶೂಲಿ ”

“ ನಿನ್ನ ವಚನವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹೇಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರ್ಯಾ? ಈ ರೀತಿ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ವಂಚಿಸುವದು ತರವಲ್ಲ ನಿಜವನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವದೇಕೆ? ” ಎಂದು ಅವಳ ಸುನುಕೋಮಲ ಕರಗಳನ್ನು ಅಧೀರನಾಗಿ ವಚನಚಿಕೊಂಡನು.

“ಒಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಹಿಂತಿಗೆದುಕೊಳ್ಳವ್ಯಾದಿಲ್ಲ ನಾನು ಆವರಿ,—” ಕೇಳದನಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿದಳು.

“ ಪ್ರಭೂ, ಸಾಮಾರ್ಪಿರು ನಿಮ್ಮ ಆಗಮನವನ್ನು ಸ್ಥಿರೈಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ” ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಗಟ್ಟಿಸಿ ನುಡಿದಾಗ ಆವರು ಹೆದರಿ ಆಗಲಿದರು.

ವಿಲಿಯಂ ರಾಜಕುಮಾರ ಮುನಿದೆದ್ದನು.

“ ಒಂದು ನಿವಿನ ಕೂಡ ನಿಶ್ಚಯಿಷ್ಟ. ಕೈವಿನು. ಎಲ್ಲಾ ತಂದೆ ಯವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಆ ಶಧಿಕಾರಿಯ ಹಿಂದೆ ಸಾಗಿದನು.

*

*

*

ಸಾಮಾರ್ಪಿನು ಮಂತ್ರಗಾರದಲ್ಲಿ ವೇಳಿನೆದುರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಸೇನಾಪತಿಗಳು ಬೊಗಿನಿಂತು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹರವಿದ್ದ ನಕಾಶೆಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಶಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ ಓ, ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ? ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಲಕ್ಕೆ ಶೀಫ್ಲರನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ನೇಲಾಯಿತು. ಈ ಶಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊ.

ನಂತರ ನೀನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಗಣ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗ ವಿಲಿಯಂನು ಅವನಿಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಹೇಳಿದ.

ವಿಲಿಯಂನು ಆ ಕಾಗದ ನೆರ್ತಾಶೀಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಉಸಿಗೆರಿದ. ಈ ಕತ್ತಲು ಕವಿದ ಮಂತ್ರಗಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಡುಮೈನ್ನಿಸುವ ಯುದ್ಧದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವದಕ್ಕೆಂತ ಆ ಸುರಸುಂದರಿಯ ಕೋಮಲ ಸ್ವೀಕರಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಎನ್ನು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ. ತನ್ನ ಅಜ್ಞನ ರಾಜ್ಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ಶಾರಣವಾದ ಗಣಾ ಪ್ರಧಾನ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧಕ್ಕುಂತ ಭೀಕರವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧದ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರನೇ ರಾಜಕುಮಾರನೆ ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು. ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿಯ ಜೀವನ ಈಗ ಸುಗಮವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಪುನಃ ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟು. ಬೇಸರದ ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ಆದವ್ಯು ಬೇಗನೆ ಬಿಡುಗಲೆ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದೊಂದೇ ಉಪಾಯವೆಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಅನುಭವದಿಂದ ಕಲಿತದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುವದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾದನು ಕೆಲನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಸಾಮಾರ್ಪಣನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದ.

“ ಇವೊಂದೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳ ಇಂಗಳ್ಂದಿನ ವೇ.೧೫ ದಾಳಿ ನಡೆಯುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಈ ಕಾಗದಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ ಆದರೆ ಬ್ರಿಟನಿನ ಪೇರೆಲೆ ದಾಳಿ ನಡೆಸಲು ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ನೋಕಾ ಸಾಮಧ್ಯ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷವಾದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ನೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷರ ವರದಿಯಾದೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಖ್ಯಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಬ್ಬ ಕಲ್ಪನೆ ರಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವದು ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಧ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದರೂ ನಮ್ಮ ಜನರು ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧ, ಪರಾಭವದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರು ” ಎಂದು ವಿಲಿಯಂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಆಡಿದ.

“ ಈ ಸಲ ನವ್ಯ ಸೈನ್ಯ ಬಲನನ್ನು ಆವಲಂಬಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ನೀತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ನಮ್ಮಾಗಿದೆ ” ಎಂದು

ಸಾಮಾರ್ಪಣನು ಬೆಲ್ಲಿಯಂದ ನಕಾಶವನ್ನು ವಿಲಿಯಂನಡುರಿಗೆ ಚಾಚಿದ.

“ ಇರಿಂ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವಿರಾ ? ಪುನಃ ಬೆಲ್ಲಿಯಂದ ಮೇಲೆ ದಾಳ, ಪುನಃ ಅದೇ ಪರಿಷಾಮ. ಇದೆಂದಿಗೂ ನಡೆಯಲಾರದು.” ಎಂದು ಹಿಯಾಲಿಸಿದ.

“ ಈ ಸಲ ಬೆಲ್ಲಿಯಂದ ಮೇಲೆ ದಾಳ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದಾಳ ಮಾಡುವ ದಾಳ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಪಣನು ಇನ್ನೊಂದು ಒಗಟಡ ಮಾತನ್ನಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು.

“ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು.” ಎಂದ ವಿಲಿಯಂ ತ್ರುಸ್ತನಾಗಿ. ಅಗ ಸೂಕ್ತ ಕಿರಣವೋಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾಳ ಕೇಶ ಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಏಂಚೊ ಎನಿಸಿತು ಅವನಿಗೆ ರೇಶಮೆಯಂಥ ಅವಳ ನೀಳ್ಮಾರ್ಗದಲುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ, ದಂಡಯಾತೀಗಳ ಭೀಕರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದ. ಅದರೆ ಅವನ ತಂದೆಯ ಕರ್ಕರ ದನಿಯ ಆವನನ್ನು ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತಂದಿತು.

“ ಗ್ರಾಂರಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಂಗಿನ್ಹಿ ಹತ್ತರದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಆಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಂಜನಿಯರರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಾದ್ಭುತವಾದ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೊರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ” ಆ ನೇಲ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬೆಲ್ಲಿಯಂ—ಇಂಗ್ಲಂಡಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.”

“ ಅದೊಂದು ಸ್ವಷ್ಟಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾತು”

“ ಅದೇಕೆ, ಆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವಿಗ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ: ನೀನೆಡನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಂಬಹುದು.”

“ ಏನು! ಆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಇದು ವರೆಗೆ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಾಂದಿದ್ದ ವಿಲಿಯಂನು ಪುಟದೆದ್ದು ಕೇಳಿದ.

“ ನನಗೊಷ್ಟಿಸಿದ ವರದಿಯನ್ನು ಇವನಿಗೂ ತಿಳಿಸಿರ” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಪಣನು ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಆಳ್ಳಿಯತ್ತನು.

“ ಇರಿಂ ಒದಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಲಾಂಗ್ವಿ ಕಣಿವೆಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರೆ ಮರು

ವರ್ಷವೆ ಫೆರ್ಬರಿ ಶರಕಾರವು ಲಾಂಗ್ವಿ ಗಣಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸಲು ಅಮೇರಿಕನ ಕಂಪನಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಇಂ ವರ್ಷಗಳ ಸುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆ ಕಂಪನಿಯು ಅಮೆರಿಕೆಯ ಯಥ್ವಾದಿಗಳಾಗಿದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದ ರಿಂದ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ದಾಡಿಯಲು ಫೆರ್ಬರಿ—ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲಿಯಂ ಕೂಲಿಕಾರೆ ರನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿದ್ದ ರಿಂದ ಫೆರ್ಬರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬೇರೊಂದಿಡೆ ನಮ್ಮ ಸೈಜ್ಞಿಯಂಕೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಯಂತ್ರಗಳು, ಹುಳವು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೂರಿಯುವಂತೆ ಬೆಲ್ಲಿಯಂ ಘರುನ್ನುಗಳ ಭೂಗಭ್ರ ವನ್ನು ಸೀಳುವದರಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿದ್ದಂತೆ. ಎಡಿಬಿಡೆ ಅನ್ನ ತಮ್ಮ ಶಾರ್ಡ್ ವನ್ನು ಮುಂದರಿಸಿ ಉತ್ತರ ಸಮುದ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸರಂಗ ಮಾರ್ಗ ವನ್ನು ಕೊರೆದು ಈಗ ಇಂಗ್ಲಂಡ ವುಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ತಲುಪಿನೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಮ್ಮನ್ನು ವಾಾದಲಿಸಿದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ದೇಶದ ಹೃಡಯದಲ್ಲಿಯೆ ನಾವು ಬಯಸಿ ದಾಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವಿಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಸೇನಾಪತಿಯು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದರೂ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅವನನ್ನು ಬೆಕ್ಕೆಸ ಬೆಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದು.

“ ಈ ಕಳ್ಳಕಿಂಡಿಯು ಸಿದ್ಧವಾದುದು ಅದ್ಭುತ ಶಂಗತಿಯೇನೋ ನಿಜ. ಅವರೆ ಯುದ್ಧದ ಕರಿಗೆ ನನ್ನ ಸೈನಿಕರು ಓ ಗೊಡುವರೆ? ಯುದ್ಧದ ಆನಾ ಹುಟಗಳನ್ನು ಅವರು ಎದುರಿಷಬಲ್ಲರೆ? ಪ್ರಥಮ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನವ್ಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ” ಎಂದ ರಾಜಕುಮಾರ.

“ ಇಂಗ್ಲಂಡದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನವ್ಯ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ರಕ್ಷೋತ್ಸವ ತುಂಬಾವದು. ಇಂಗ್ಲಂಡದ ದಾಳಿಗಾಗಿ ಈ ಸಲ ಬೇಕೆ ಜನರನ್ನು ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ್ಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದೃವತವಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಪಣೆ ಜಂಭದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

“ ಕಳೀದ ಯುದ್ಧನಂತರ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಜನರು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಳೀದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಗಾಳಿಯು ಜನರಲ್ಲಿ ಬೀಸಹತ್ತಿದೆ.

ನಾವೀಗ ಪುನಃ ಸೈಸ್ಯಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸದರೆ ಜನರು ಕೊರಳುವರು. ಪ್ರಶಿಯಾದ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವಾಗ ದಂಗೆಯೇದೇ ವೆಂದು ಜರ್ಮನಿಯ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕಾರ ಗಳಿಲ್ಲ ದಾರಿ ಶಾಯುತ್ತಿವೆ. ಅವರು ಇನ್ನೇ ಉದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರರು. ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಮಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನಿರಸುವ ಉದಾರ ಜೀವಿಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಪರಿಯಲ್ಲ ”

“ಜರ್ಮನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಕುಲದ ಆಗತ್ಯ ವದೆಂದು ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಕಕ್ಷೆನು ಸೇರಿ ಪ್ರೋ. ವದ್ದರನ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಅಂಥದೊಂದು ಕುಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾರಿಟನ ರಕ್ಷಣೆ ಗಾಗಿ ಅಪ್ಪೇ ಆಲ್ಲಿ ಯಾದ್ದು ರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವುದಕ್ಕಾಗು ಈ ಸಹಸ್ರಾವಧಿ ಜನರು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರು ”

“ ಯಾರವರು ? ಈ ಅಂತೇಯರು ಎಲ್ಲಿಯವರು ? ” ಎಂದು ಬೆರಗಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದ. ಆ ಸೇನಾಪತಿಗಳು ಆಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವಾದರೆ ತನ್ನ ತಂಡಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದ.

“ ಸರ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯುವುದು. ಮಾಗ್ಡಿಬರ್ಗದ ಸೈನಿಕ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ಉದ್ಘಾಟನೆಗಾಗಿ ಸಾನು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾನು ರಾಜಧಾನೀಯಲ್ಲಿ ಶಾಯಿತ್ವವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯ ಇಂಥ ಸ್ರಸಂಗಗಳಿಗಲ್ಲ ನಾವು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಸಂತಹಿಟ್ಟಬೇಕು:- ”

ಈ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತಿದೊಡನೆ ಅವನಿಗೆ ಕೋರಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾಳೋಡನೆ ತಾನು ಇನ್ನೂ ಇದೇ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳತ್ತಿರುವಾಗ ತಮಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮಾಗ್ಡಿಬರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವದೆಂದರೆ—

“ ನಾನೆಷ್ಟು ದಿನ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವದು ” ಎಂದು ಬಿಗಿದ. ಕೊಂಡೇ ಕೇಳಿದ

“ ಮಾಗ್ಡಿಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕ ವಿದ್ಯಾಪೀಠವ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ನಾಡು ನಡೆಸಿ ಮುಂದೆ ಒಂದೆಡು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಯ ನಾಗರಿಕರು ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯ

ನಿಮಿತ್ತ ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬರುವ ವಾರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಂತರುಗಬಹುದು ” ಎಂದು ಸಾಮಾಜಿಕನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ.

“ ಒಕ್ಕೇದು ನಾನು ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ” ಎಂದು ವಿಲಿಯಂನು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದ. ಇಡೀ ಒಂದು ವಾರ ಸಂಚಾರ, ಭಾಷಣ; ಮನ ರಂಜನೆಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ.

“ ವಿಲಿಯಂ, ಶೈಫ್ಲಿ ರನು ಬಂದಾಗ ನೀನು ಯಾರೊಡನೆ ಮಾತ್ರಾ ಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಿ. ”

“ ಎಲ್ಲಾ ಸೀಬಟ್ಟೆಳೊಡನೆ. ಯಾಕೆ? ” ಎಂದು ನಾಟಕೆಯಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿದ ನಿಲಿಯಂ ಕೇಳಿದ.

“ ಎಲ್ಲಾಳೊಡನೆ! ನಿನ್ನ ಅಭಿರುಚಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಅವಳು ಆತ್ಮಂತ ಸುಂದರಿ. ಆದರೆ ವಿವಾಹವಾಗುವ ಮೊದಲೆಯಾವ ಸುದ್ದಿಗಳೂ ಹಬ್ಬಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು. ನಂತರ ಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನ ಚೆಷ್ಟೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸಬಹುದು. ”

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತೇ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸೋದರಿಯ ಸಂಗಾತಿಯೊಡನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತನ್ನಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಬಿಹುದು. ” ಎಂದು ಇನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಬೆದರಿದವನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ ಹಾಗಲ್ಲ. ಕಾವಿನಿಗೆ ಮನಸೋಲುವ ಶುಲ ನಮ್ಮದು. ಆದರೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ನಿನ್ನ ವಥುವಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಅವಳು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೆ ಲಿಕ್ಕೆಷ್ಟೆಂಬಲ್ಲಿದೆ ಅವಳ ತಂಡೆಯೂ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದ್ದು ರಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆ ಕಷಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರು. ಇನ್ನು ಕೆಲ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ನಿನ್ನ ಚೆಷ್ಟೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸಲು ನೀನು ಸ್ವತಂತ್ರನು. ” ಎಂದನು.

ಅನಾರಥ್ಯ ಹಾಟ್ ವೆಗನು ರೋಚೆಂಬರ್‌ದ ರಾಣಿಯ ಅರಮನೆಯ, ದಿವಾನಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದು ಇದು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

“ ಎವ್ವು ತಡ ಮಾಡಿವಿ. ಕಾಣ್ಯಪ್ಪನ ಅನಾರ್ಥ್ಯ, ನೀನಿನ್ನು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಲ್ಲಿಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು” ಎಂದು ರೋಚೆಂಬಗ್ರದ ರಾಣಿಯು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು.

“ ಇದು ವರಿಗೆ ಬಿಡುವೇ ಮೊರಿಯೆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಪ್ಪುಹೊತ್ತು ಇಂಥ ಸಂರಮ್ಮ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಎರವಾಗಬೇಕಾಯಿತು.” ಎಂದು ಪ್ರೀತಿ ಯಂದಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ನಿವೃತ್ತಿ ಶರೀರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಇಷ್ಟೆಂದು ಕೆಲಸವಿರುವದೆಂದರೆ ನಾನೇನೂ ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಬೇರೊಂದು ಮೊಹಕದ ವಸ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರ ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನಿಗಬಂದಿರುವದರಿಂದ ನಾನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೆಡ್ವಿಗ್, ಕಾಣ್ಯಪ್ಪನನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೊಗಿ ಚಕ್ಕ ಕೊಡು.” ಎಂದು ಅವಕು ತನ್ನ ವುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

“ ಎಲ್ಲಿ ಹೊಗಿದ್ದಿರಿ. ನೀವು ಬೇಗನೆ ಬೇಗನೆ ಬರಬಹುದೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಾಳೂ ನಾನೂ ಬಹಳ ದಾರಿಕಾಯ್ದೆವು ” ಎಂದು ಹೆಡ್ವಿಗ್‌ಕು ಹೊಗ ಹೊಗುತ್ತು ಕೇಳಿದೆ.

ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳಿಂದ ಹೆಡ್ವಿಗ್‌ಕು ಅನಾರ್ಥ್ಯನನ್ನು ಆರಮ್ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಟೆನ್ನಿಸ ಆಡುವಾಗ, ಅಶ್ವಯೋಹಣದ ನೇವದಿಂದ ಹೀಗೆ ದಿನಾಲೂ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಾರ್ಥ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಹೆಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಹೆಡ್ವಿಗ್‌ಳು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಾಳ ಆಕರ್ಷಣಿ ಗೊಳಗಾದ ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ದಿನಾಲೂ ತನ್ನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗದೆ ಮೊರೆ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಅವಳಿಗೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾಳ ವರ್ತನೆಯೇ ಅವಳಿಗಢಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ಅವಳು ಅನಾರ್ಥ್ಯನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ದೂರ ಓಡಿ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಗೆ ಇವಳಿ ಅನಾರ್ಥ್ಯನ ಪ್ರಾಣಪದಕ ಎಂದು ಹೆಡ್ವಿಗ್‌ಳು ಆಣಿಯಿಟ್ಟು ಹೇಳಬಂತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೆಡ್ವಿಗ್‌ಲನ್ನು ಎಲ್ಲಾಳ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಾರ್ಥ್ಯನ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವಳು ಎಲ್ಲಾಳೆಂದು ರಿಗೆ ಎತ್ತಿದರೆ ಎಲ್ಲಾಳು ಕೂಡಲೇ ಜಾಣತನದಿಂದ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಾರ್ಥ್ಯನೂ ಒಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ಹೆಡ್ವಿಗ್‌ನನ್ನು ರೊಚ್ಚಿಗೆ

ಬ್ರಹ್ಮತ್ವದ್ದನು. ಎಲ್ಲಾಳಂಧ ಕಾಮಿನಿಯ ಚಿತ್ತಾಪಹರಣದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅರಿಯಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಇಡೀ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿ ! ಸುಂದರನಾದ ತರುಣ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಆದರೆ ಅವನು ಆತ್ಮ ಮನಸು ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆರ್ಥಿಕಲ್ಲಿ ಹಾತ್ತು ಎಲ್ಲಾರು ಆರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶ ಪದಂಪತಿಗಳು ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ದೊಜೀಬರ್ಗದ ರಾಣಿಯು ಇಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕಲ್ಲಿನು ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಹಾತಾಡಿಸಲು ನಿನ್ನ ಅನುಮತಿ ಕೇಳಬಹುದು ನಂದು ತನ್ನ ಮಗಳು ಹೆಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅನಾರ್ಥಿಕಲ್ಲಿನು ರಾಜಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಿತ ಪೀಠಿಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಅನಾರ್ಥಿಕಲ್ಲಿನ ತಂದೆ ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ತುಂಬ ಹಿಂದಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಸರ್ಪ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಕೂಲ ದಾಂಪತ್ಯವಾಗಲಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಾಳ ಅನಾಸಕ್ತಿ, ಅನಾರ್ಥಿಕಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ರೋಚಿಂಬಗ್ರಹ ರಾಣಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಆಚ್ಚರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಚಹದ ಮೇಜಿನ ಹತ್ತರ ನಿಂತು ಅವಳು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಿರು.

“ಏಕೆ ಹೆಡ್ಡಿಗ, ಇಂದು ವ್ಯಾನದಿಂದಿರುವಿ?” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕಲ್ಲಿನು ಕೇಳಿದ.

“ಎಲ್ಲಾಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಮುನಸಿನಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದಳು.

“ನೀನಿಷ್ಟು ವ್ಯಾಸನಪಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ಗೀಳತಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯವಾಗಿದೆಯೋ?”

“ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅವಳು ನೇಮ್ಮದಿಯಿಂದಿದ್ದಾ ಲೆಯೆ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದೆ.”

“ಅವಳ ಮುಖ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನಂಬಿವದಾದರೆ ಶೀರ ಸುಖದಿಂದಲೇ ಇದ್ದಾಳಿ ಅವಳು. ಅಗೋಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳಿ, ನೀನೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

ಕೆಲವು ತರುಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂಡನೆ ಎಲ್ಲಾರು ಬರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಹೆಡ್ಡಿಗಳು ಕಂಡಳು. ವಿನೋದಮನಸ್ಸರಾದ ಅವರು ಅನಾರ್ಥಿಕಲ್ಲಿನ ನಿಂತುಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಈಡಲೆ ಅವನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾಳ ಮುಖ

ಭಾವವು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ಬದಲಿಸಿತು. ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಅಳಿಸಿಹೊಗಿ ಗಾಂಧೀರ್ಯವು ನೆಲಸಿತು. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಅನಾರ್ಲ್ಡ್ ನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಶುಂಟು ನಗೆಯೋಂದು ನೀಂಜಿ ಹೊರಿಯಿತು.

“ಇಷ್ಟೊತ್ತ ಎಲ್ಲಿ ಹೊಗಿದ್ದಿ? ಚಹ ಆರಿ ತಣ್ಣಿಗಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸ್ವಿತ್ತಿಯ ಕೇಕುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಕಾಪ್ಯಾಸ್ಟನ ಅನಾರ್ಲ್ಡ್ ನು ತಿಂದು ತೀರಿಸಿದ ”ಎಂದು ಹೆಡ್ವಿಗಳು ಸಂಭರ್ವಾದಿಂದ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಸಾಪ್ತಗತಿಸಿದಳು.

“ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಹೊತ್ತು ಪಂದ್ಯಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಟಿನ್ನಿಸಿನ ಅಟ ಆಡುತ್ತಿದೆವು. ನನಗೆ ತಂಬು ಕಾಫಿ ಸಿಕ್ಕು ಸಾಕು! ನಿನ್ನ ಚಹ ನಿನ ಗರಲಿ, ಅನಾರ್ಲ್ಡ್ ನು ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಕುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲಿ ” ಎಂದು ಸೆಡವಿ ನೀಂದಲೆ ನುಡಿದಳು.

“ಅವು ನಿನ್ನ ಸ್ವಿತ್ತಿಯ ಕೇಕುಗಳಿಂದು ತಿಳಿ—” ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಡ್ ನು ಅಣಕೆದಿಂದ ನುಡಿಯುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ದಳದ ವೇಚರನು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು

“ನೀನೂ ಟಿನ್ನಿಸಿನ ಅಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವ ದೊರೆಯುತ್ತಿತು ” ಎಂದನು.

“ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ವೇಚರ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಪಂದ್ಯಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗು ಸಾಧ್ಯವಾಗ ಲಿಕ್ಕಿಣಿ.”

“ಏಕೆಂದು ಹೊಗುವಿ? ಒಂದೂ ಪಂದ್ಯಾಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವನಲ್ಲ ” ಎಂದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳಿ ನಡೆಸಿದರು.

“ಓ, ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಂತೆಯನ್ನು ನಾನು ತಮಿಸಲಾರಿ. ಆದೆ ಪಂದ್ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವದಕ್ಕಾಗದು ಎಂದು ವಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ” ಎಂದು ನಗುತ್ತುಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಎಲ್ಲರ ಮುಖದ ವೇಲೆ ನಿರಾಶೆ ಮೂಡಿತು.

“ ನೀನು ಉತ್ತಮ ಆಟಗಂಡ, ಪಂದ್ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತೀಲಿಯಾದ ಆ ಆಟಗಾರರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ” ಎಂದು ಹಾನ್ನಮೇಸಿಂಗನು ಹೇಳಿದನು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಹೊಂಗುಟ್ಟಿದರು. ಬಂ ಬೀಸ್ನಿಸು ಒಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಏಕೆ, ಯಾವ ಆಟದಲ್ಲಿಯಾ ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನನ್ನು ಸರಿಗ್ತುವವರು ಬಲ್ಲಿನದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಾಂಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆವಣು ಭೀಮುಕಾಯದ ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿಕ್ಕಿಸಿದಳು. ಯಾದೊಂದ್ರ್ಯಾಸ್ತ ಯಾರೋಪದ ಒರಗಾಲದ ಮೂರ್ತಿಗಳಂತೆ ಆವರು ತೆಳ್ಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಇದ್ದರೂ.

ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನು ಚಿಕ್ಕವಣಿದ್ದಾಗಲೂ ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ಮೂಲಾದ್ದ ! ಆವಳ ಮುಖವು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಕಂಪೇರಿತಾ. ತನ್ನ ಅಂತಭಾರವಗಳನ್ನು ಓಗೆ ವೃಕ್ಷಪದಿಸುವಹ್ಯ ತಾನು ಮೈವಾರೆತದ್ದು ಹೇಗೆಂಬಾದು ಆವಳಿಗೇ ತಿಳಿಯ ಲೀಲ್. ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನು ಇತರರೂಡನೆ ವೂತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನಸ್ನೇಹಿತುಡ್ಡಂತೆ ಆವಳಿಗೆ ಇಂಡುಬಂತು. ಆವಳಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿಕವಾದ ಅನಾಸಕ್ತ ಮಂದಸ್ಕಿರ್ತವನ್ನು ಬೀರಿದ್ದು. ತನ್ನ ಮನದಾಶೆ ಆವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತೆ ? ಈ ವಿಚಾರ ಸುಳದೊಡನೆ ಆವಳು ಪುನಃ ನಾಚಿ ತಲೆಬಾಗಿದಳು. ವಾರುಕ್ಕೊಡಲ್ಲಿಯೇ ಆವಳು ಆಜ್ಞಾತ ಭಾವಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿ ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಮುಗ್ಳಿಗೆ ಬೀರಿದಳು.

“ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ನಾವು ನಿನ್ನ ಮನವೊಲಿಸಲಾರಿವೇ ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು. ಹೆಡ್ಡಿಗಳು ಅಚ್ಚುರಿಯಿಂತೆ ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

“ ನಾನಿರಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಆಪೇಕ್ಷೆಯೆ ? ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿ ಆವಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಸರಿದ. ಕ್ಕೊಹೊತ್ತು ಆವರಿಬ್ಬಿರೂ ಶಾವೇ ಶಾವಾಗಿದ್ದರು. ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ವಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನಿಗೆ ಆಗ ತೋರಿತು. ತಾನು ಆವನಿಗೆ ಸೋತ್ತು ಹೋದದ್ದೇ

ನಿಜ, ಈ ಅವನು ಬಯಸಿದರೆ ಪುನಃ ತನ್ನ ಒಡಲನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡಬಲ್ಲಿ ಎಂಬುದೊಂದೆ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಮಂಡಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದ ಸೇನಹುಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಹೋಗು, ನೀನು ಇಂಬೀಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಃಸುತ್ತೀನೇ” ಎಂದು ಇನಿದಾಗಿ ನುಡಿದನಳೇ ಹೆಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಣ ತನದಿಂದ ಜಾರಿದಳು.

ಅನಾರಳ್ಳನ ಮುಖದ ವೇರೆಲೆ ಗೆಲುವಿನ ನೀರಿ ತೋರಿತು. ಏಕೆಂಬ ಪನ್ನೋ, ಅವನು ತನ್ನ ಕೈ ಮೇಲಿನ ಕಲ್ಲಿನ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು.

“ಆ, ಅನಾರಳ್ಳ! ಎಲ್ಲಾ ಸೀಬಟ್ರೆಕೊಡನೆ ಪ್ರಣಯಚೇಷ್ಟೆ ನಡೆಸಿದ್ದೆಯಾ? ನೀವು ತರುಣರು ದೈವಶಾಲಿಗಳೋ!” ಎಂದು ಐವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇಜರನು ನುಡಿದೆ.

“ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಮೇಜರ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಗೆಳಿಯರು.”

ಎಲ್ಲಾಕೊಡನೆ ಅನಾರಳ್ಳನು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಒಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಜರನು ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆ.

“ಎಲ್ಲಾರೂ ಲಿಫ್ಟನಂಟ ಹ್ಯಾನ್ಸಮೆಸ್ಟಿಂಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇಂತೆ”

“ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳ, ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಹಾಗೇನೂ ಅವಳ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲಿಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ” ಎಂದು ಅನಾರಳ್ಳನು ನಿರ್ವಿಕಾರದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

“ಅದೂ ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಏಕಾಕಿನಿಯಾಗಿರದಪ್ಪು ಸುಂದರಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಷ್ಟನನ್ನು ಒಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನು—” ಎಂದು ಮೇಜರನು ಮೂಡಲಿಕೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿದೆ.

“ಅವ, ಸರಿ ಮೇಜರ. ಅವನ್ನಿಯಾರೆಂಬುದು ಶಿಳದರೆ—” ಎಂದು ಅನಾರಳ್ಳನು ಅವಡುಗಚ್ಚಿ ನುಡಿದೆ.

“ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ವಾರ್ತೆ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ? ನೀನೇನು ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವಿಯಾ ? ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೇನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸೋರ್ತು ” ಎಂದು ಮೇಜರನು ಗಂಗಾನಿಸಿ ನಗೆ ತೊಡಗಿದ.

ಅದೇ ಕೋರ್ಟೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸುಂದರ ತಡಣನೊಬ್ಬನು ಸಂತೃಪ್ತಿ ದಿಟ್ಟಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾಳದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗಿ “ ಓ, ಎಲ್ಲಾ, ನೀನಿಂದು ಒಹಳ ಚನ್ನಾಗಿ ಟಿನಿಸ ಆಡಿದೆ ” ಎಂದು ಅವಳ ಹಸ್ತವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದ.

“ ತಂ, ರಾಜಕುಮಾರ ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತ್ರಪ್ತಿ ಚೆಂಡಿದ.

೬

“ ಆ ಹೆಂಗಸು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ವರದಿಯಿದು ಪ್ರಭಾ ” ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀಯನು ತನ್ನ ದುರು ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ ಈಟಲ ಫ್ರೆಡರಿಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಿನ್ ಮತ್ತು ಹೆಲ್ಲಿಯೆಚರೂ ಇದ್ದರು. ಆ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಉಪಹಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಾರ್ಗ ಮಾತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ ಹಂ, ವರ್ಷರಂನ ವರ್ಷನೆಯನ್ನು ಸರಿಹೊಲುವ ಒಬ್ಬನು ಅವಳ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಏದು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸೈನಿಕ ಕಾಲೀಜಿಗೆ ಕರೆದೂಬ್ಯಾನೆಂದಿಷ್ಟೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ? ಆವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಅವಳು ಲೀಪರ್ಯುಗಕ್ಕೆ ಹೊಗಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವನ ಸುಳಿವು ಹತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವೀಗ ಲಿಪರ್ಯುಗ ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದರಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಒಯ್ದಿರುವರೆಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾಗು ಅನೇಕ ಹುಡುಗ ರಂದ್ದಿರಬೇಕು. ಒಕ್ಕೇದು, ಸೈನಿಕ ಹಾರಬರ್ವದಲ್ಲಿ ನಿನಗೇನು ಕಂಡು ಬಂತು ? ”

ಸೈನಿಕನು ಕಿಸಿಯಲ್ಲಿಯ ಹಾಳಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೇಳತೊಡಗಿದ—

“ ವರ್ಣರನು ಗೌಡಾ ರಲ್ಲಿ ಹಾರಬಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ನಗರದ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿವಾದ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ ಮುಲ್ಲರ್ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರೊಡನೆ ಇರಹತ್ತಿದ್. ಯಾವಾಗಾದ ರೋಮೈ ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಂದ ಉರೋಳಿಗೆ ಬಂದಾಗಷ್ಟೇ ಜನರಿಗೆ ಆವನ ದರ್ಶನ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆವನು ಜನರ ಕಣ್ಣಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಸಂತರ ವೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಕರೀಂ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನಗರದವರಿಗೆಲ್ಲ ಆಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ವೇಜರನು ಹಾರಬಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ಭಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಬಂಗಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಿಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನ ಜನರು ವರ್ಣರನ ಗೊಡಿನೆ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಹೊಸಬಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಆಗಾಗ ವರ್ಣರನೊಡನೆ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಅಂಗಳ ದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆವಳು ಸುರಸುಂದರಿ ಯಾಗಿದ್ದ ಶೀಂದು ಆವಳನ್ನು ಕಂಡನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವಳು ಗಂಡು ಕೂಶನ್ನು ಹೆತ್ತು ಸತ್ತುಹೋಡಳು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಒಂದು ದಿನ ಹಬ್ಬಿತು. ಆವಳ ಕಳೀಬರವನ್ನು ಹಾರಬಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೃಶಾನಭೂವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಗಿ ಯಾಲಾಡ್ದರಿಂದ ಈ ಸುದ್ದಿ ಸಿಜವೆಂದು ನಂಬಿದರು. ನಂತರ ವೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಆ ಕೂಶನ್ನು ಒಬ್ಬ ದಾಯಿಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೊರಿ. ಹೊ. ವರ್ಣರನು ಮಾತ್ರ, ಈಗ ಏದು ವರ್ಣ ಪಾಡ್ಪಡಲ್ಲಿ ಸಾಮುವನರಿಗೂ, ಅಲ್ಲಿಯೆ ಹಾರಬಗ್ರಹ ಆ ಮನೆಭಾಲ್ಲಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದದ್ದ ಇಷ್ಟೇ, ಪ್ರಭು ”

“ನಾನೆಣಿಸಿದಕ್ಕೆಂತ ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವಿ. ನಿನು, ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದೀ. ಅನಾಫಲ್ನ ತಂದೆಯೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರ. ಆ ಹುಡುಗನ ಗತಿಯೇನಾಯಿತ್ತೇ ? ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಒಂದು ನಿರ್ವಿಷ ಮಾನವಾಗಿದ್ದ ನಂತರ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸ್ತ್ರೀನು ಮಿಕ್ಕವಿಂತಿ ಆವನನ್ನೇ ನೋಡಹತ್ತಿದ್. ರಾಜಕುಮಾರನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುವದು ನಿರಳವಾಗಿತ್ತು.

“ಪ್ರಭೂ.....” ಎಂದು ಸ್ಮಿಟನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

“ ಸ್ಮಿಟ, ನನ್ನ ವಿನೋದ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ ? ” ಎಂದು ಪುನಃ ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಷೆ.

“ ಯಾವ ವಿನೋದ ಪ್ರಭು ! ” ಎಂದು ಸ್ಮಿಟನು ನರಗುಂದಿದವನಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದೆದೆಂದೇ ಅವನ ಭಾವನೆಯಾಗ ಹಿತ್ತಿತ್ತು.

“ ಪೆದ್ದ, ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಚಲುವನಾದ ಬಡ್ಲಿನದ ಸ್ತೀತಿ ಪಾತ್ರನಾದ ಯುವರಾಜನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅನಾರಳ್ಲಿ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ವರ್ಣರನ ಪ್ರಯೋಗಜ ಸ್ವಜೀವಿ. ಇದು ಅದ್ದುತವಾದ ಸಂಗತಿ.” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಟ್ಟಿದೂ ಗೈದನಃ.

ಸ್ಮಿಟನು ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ರಾಜಕುಮಾರ ಈಟಲನ ಮುಖವನ್ನು ಅಳ್ಳಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಯಹಿತ್ತಿದನು. ಅನಾರಳ್ಲಿನ ಭಿರುಕಾಯ, ಅವನ ತ್ವೀಲಬುದ್ಧಿ, ಸ್ತೀಯರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾಸ್ಥೆ, ಅವನ ಅನೇಕ ಕ್ಷಾರ್ಥಕ ಕತೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ವರ್ಣರನ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಇಂಥಜೀವಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಡೆತ್ತಿಂದು ನಂಬಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇಲ್ಲಿ ಸ್ಮಿಟನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವು ಹೇಳಿಯಿತು.

“ ಅನಾರಳ್ಲಿನ ವರ್ಣರನ ಪ್ರಯೋಗಜ ಸ್ವಜೀವಿ ಮಾನವನಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾರ್ಪಿರಿಗೆ ಅದು ಶಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಈ ಉನ್ನತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಇದರ ಗೂಡೆವೇನಿರಹುದು ? ತನ್ನ ಮಾನವ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗೂಡೆವಿದ್ದಿರಬೇಕು.”

“ ಸ್ಮಿಟ, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಂ ! ನೀನಂದಂತೆ ಸಾಮಾರ್ಪಿರಿಗೆ ಇದು ಶಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅನಾರಳ್ಲಿನ ನ್ನು ಇನ್ನ ಬೆಂಗಾಲಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಕಾರಣ ಏನಿರಬೇಕು ? ” ಎಂದು ಈಟಲನು ಗಂಭೀರನಾಗಿಯೇ ನುಡಿದ.

“ ಏನೀಗೂ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಧೈರ್ಯ:ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ, ಅನಾರ್ಥ್ಯಾನಿಗಾಗಿದೂ ಈ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ”

“ ಏನು, ಅವನಿಗೆ ? ಎಂದಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇತರರೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುವ ಇತಿಹಾಸ್ಯ ಕಂಡಿಲ್ಲವೇ ? ಒಮ್ಮೆಯೇ ಯಂತೂ ಉನ್ನತಿನಂತೆ ಮೇರಿಯಾತ್ಮನಿ. ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೇಗನ ಶೈರಸ ಪ್ರತ್ಯನೇ ತಾನು, ಅವನ ಅವನ ಆಸ್ತಿಪಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನವು ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಈ ಸಾಗತಿ ಗೊತ್ತಿದೆಂದು ನಾನೇನೂ ಭಾವಿಸುವದಿಲ್ಲ. ”

“ ವರ್ಣರನ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದವ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವರೆಂಬುವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಮಾಜಿಕರ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನವಿದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಏನೇನಿಸೆಬಹುದು. ”

“ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುವದೇ ಶುಲಭವಾಗಿ ಉಂಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದು ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಅವನು ರಾಜನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಯುವರಾಜನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ”

“ ಅವನ ಬೈಧಕ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ರಾಜನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಇದುವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಾಶೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಮನೋಭಂಗವಾಗಿ ತಾನು ಹೇದವರ ಆಟಿಗೆಯ ವಸ್ತು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಇಂಚಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೇರೆ ಕತೆಯನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕಾದಿತ್ತ. ”

“ ಹೋದು, ಆದರೆ ಆದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ? ಸಾಮಾಜಿಕರ ಅನುಗ್ರಹವಿದಾವ ಎಂಗೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ತಪ್ಪಿವದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾಜಿಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಹಾತು ಬೇಡೆ! ಈಗ ವರ್ಣರನ ಪ್ರಯೋಗ ಜಾತಿನೊಡನೆ ಸಂಂಂಥಿ. ”

“ ಆದು ನಿಜ ಪ್ರಭು. ಅವರು ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಂತೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಧಮ ಭಾವನೆಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಷ್ಟವಾಗಿರಲೇಬೇಕಾ. ನಾವು ಅವನ್ನು ಹೊಡಿಹೊಬ್ಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ”

ಬ್ರಹ್ಮನನು ಹೇಳಿತ್ತೊಡಗಿದ —

“ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿಯ ಆನಾರ್ಥ್ಲ್ಯ ಹಾಟವೇಗನ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಪಾಶೆಯಿ ಭಾವನೆಗಳು ಬಲಿತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬೀಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆವನು ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧನಿದಾನೆ. ಅಸ್ಟ್ರಯಾದ ನಕ್ಷತ್ರ ಎಲ್ಲಿ ಈಟನಳು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಉಪಹಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದದ್ದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ಅವಳು ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ವಾಡಿಕೊಂಡಳಿಂದರು. ಡೇಜರದ ತರುಣೀಯಾದ ಕೌಟಿನಳು ಈಗಿರುತ್ತಾರೆ ವರ್ಷಗಳ ಒಂದೆ ಓಡಿ ಹೊಗಿದ್ದು ಇದು ವರೆಗೂ ಆನಳ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡೂ ಫೋಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆನಾರ್ಥ್ಲ್ಯನ ಹೆಸರು ಕೇಳಬರುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಹೇಮಂತದಲ್ಲಿ ಸೈಬೇರಿಯಾದ ಮೃಗಯಾವಾ ಸಾದದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆನಾರ್ಥ್ಲ್ಯನ ಅಂಗವಿದೇ ಇದೆ. ಈ ಕತೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದೆ ಹೊಲೀಸೆನು ವಿಶ್ವಸ್ರಯತ್ತ, ದಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮುಗದಾಣ ಹಾಕಿದರು, ”

“ ಹೌದು, ನನಗೆ ಆದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆದರ ಉಷಯೇಗ ವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಈಗ ಈ ಆನಾರ್ಥ್ಲ್ಯನು ನನ್ನ ತಾಯ್ತುಂದೆ ಗಳು ಮತ್ತು ಬಂಧುವಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ನಿಸ್ತೇಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕು. ಇವನನ್ನು ಆ ಇತರ ಪ್ರಯೋಗಜಾತರ ಪ್ರಮುಖನನ್ನೂ ಗಿಸಿದರೆ ಇವರು ಯಾವ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರು. ”

“ ಪ್ರಭು, ಸಾಮಾರ್ಟರು ಬರುವ ನರ್ವ ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನ ಮೇಲಿ ದಂಡ ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಸತಕ್ಕೆ ವರಿದಾರಿ. ” ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಾಕಂಕನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ ಹೌದು. ಇಪ್ಪತ್ತು ನರ್ವಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಡಿದ ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಸಾವಿನ್ನೂ ಮರಿಯಿರುವಾಗ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುವದು ಕವ್ಯಸಾಧ್ಯ. ”

“ ಇಂಗ್ಲಿಂಡಕ್ಕೆ ಸುರಂಗಮಾರ್ಗವೂ ರಚಿತವಾಗಿದೆಂಬುದೂ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು ” ಎಂದು ಇದು ವರೆಗೆ ವೋನಿಯಾಗಿದ್ದ ಪೊಲ್ಲಯೆಜನು ಹೇಳಿದ.

“ ಏನು ಇಂಗ್ಲಿಂಡದ ಸುರಂಗಮಾರ್ಗ ” ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರ.

“ ಹೌದು. ಇಂಗ್ಲಿಂಡಕ್ಕೆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗ ”

“ ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ? ”

“ ನಾನು ಆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿ ನೇರೀಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳ ಗೆಯಿಂದ ನುಡಿದು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವದೆಂದು ನೋಡಹತ್ತಿದ. ಕೆಲವು ನಿವಿಷ ಎಲ್ಲರೂ ವೋನ್ನದಿಂದಿದ್ದರು. ಕೂಡಲೇ ಬುನನು ಎದ್ದು ನೀತು.

“ ಸಿತ್ತಭೂಮಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ” ಎಂದನು.

“ ಹಿಂದುಳಿದ ಇಂಗ್ಲಂಡಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಅಚ್ಚುರಿ ” ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀನು ನುಡಿದ.

“ ನೀನೇಣಿಸಿದ್ದ ಕ್ಷೀಂತ ಆತ್ಮಾಶ್ಚಯ. ಆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಡೋನರದಿಂದ ಲಂಡನಿನ ವರಿಗಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಉಧ್ವಸ್ತ ಗೊಳಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವನ್ನು ಮಂದ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿತಲಾಗಿದೆ. ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಒಳನಾಡನ್ನು ಉಧ್ವಸ್ತಗೊಳಿಸುವದೇ ಈ ಯೋಜನೆಯಿದ್ದಂತಿದೆ. ಈ ಸುರಂಗವಾರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಂಡೇ ಬಾಂಬು ಗಳನ್ನು ಎಸೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಜನರಲ ಈಸ್ಟೇರಮನನ ಹೇಳಿಕೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಂತೂ ಖಂಡಿತ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಅನಾಲ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವನಂಥ ನೂರಾರು ಜನರು ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಮೊದಲನೆ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾದಂತೆ ಈಗ ಸಿದ್ಧರಾಗಲಾರರು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕರೂ ಈಗ ಜನಸ್ತುರಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ಯಾವ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಲಿಸುವ ಜನರನ್ನು ಅವರು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ”

“ ಅನಾಲ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹಜಾತರು ”

“ ಹೌಮ. ನನಗೀಗ ದಾರಿ ಕಾಣಹತ್ತಿತ್ತಃ. ನಮಗೆ ಜಯ ದೊರೆತರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವದಿಲ್ಲಿಂದು ವಚನ ಕೊಡುತ್ತೀನೆ. ಸ್ತ್ರೀ ನೀನಿಗ ಲಿಪಯಿಗಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವರ್ಣರನ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಶೋಧಿಸು. ಅವನೇಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸು. ಆದಷ್ಟು ನಿನ್ನ ಹಸ್ತಕ

ರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಆಸಂತೋಷದ ಬೇಗೆಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸು. ಆದರೆ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಎಡವಿದೆಯೇನವ್ಯಾಖಾತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಆದಂತೆ. ಒಂದು ವೇళೆ ಏಜಯಿಗಳಂದರೆ— ” ಈಟಲ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

“ ಕೈಸರ-ಈಟಲಸಾಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ” ಎಂದು ಉಳಿದವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಫೋಣಿಸಿದರು.

೩

“ ಎಲ್ಲಾ ಇದು ನಿಜವೇ ? ”

“ ಯಾವದು ? ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅನಾರ್ಥಿಕನನ್ನು ಸೇರಿದಿದ್ದಳು. ಪಾಟ್ಯಡಾಮವಲ್ಲಿಯ ರಾಜಗೃಹದ ಎಮರಿನ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಹತಾತ್ಮಾಗಿ ಮೇರಿನಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ.

“ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದಾದರೂ ಏನು ? ಎಂದಳು ಎಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ.

“ ನೀನು ಹಾನ್ನಿನನ್ನು ಎಂದು ಮದುವೆಯಾಗುವದು ನಿಜವೇ ? ”

“ ನಾನಿದನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಇದಿಗ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀನೆ. ಒಂದು ವೇళೆ ಆದು ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಆದರಿಂದ ನಿನಗೇನು ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ? ” ಎಂದು ಆವಳು ಅಧಿಕೆರಳಾಗಿಯೇ ನುಡಿದಳು.

“ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯಕರನಾಗಲೀ ಪತಿಯಾಗಲೀ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಂದಲಾರ. ನೀನು ನನ್ನವಕು ” ಎಂದು ದೃಢಚಿತ್ತದಿಂದ ನುಡಿದ. ಆದರೆ ಆವನ ಕಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ ತುಂಬಿ ಹೊರಣಾಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲದೆ ಅನಾರ್ಥಿಕ ? ಮುಗ್ಧಯಾದ ಸಾನು ಹಾಜರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸರ್ಪಸ್ವಪನ್ನು ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ದಿನವನ್ನು ಮರೀತಿರುವಿ. ಕಾಮಿನಿಯಾರ ನಯನಚಾಲಗಳಿಗೆ ಬಲಿಬೀಳುವವನಲ್ಲ; ನೀನು ಹ್ಯಾನ್ಸನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವದೊಳಕು ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿ

ನಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿನಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳಿದಿ? ನಿನಗದು ಸೇನಪಿನಲ್ಲವೇ? ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾಳು ಮೂದಲಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು.

ಬೇರೆ ಗಂಡಸು ಯಾರಾದರೂ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವ ಮಾನ ದಗ್ಧರಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಯಾವದೆ ಅಕ್ಕತ್ವಾಗಿ ಹಶ್ವಾತ್ಮಾ ಪಡಡುವ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಅವನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗ ಜಾತರಲ್ಲಿ ಯಾವನ್ನೇತಿಕ ಭಾವನೆಯೇ ಇರದಂತೆ ವರ್ಣರನು ದ್ವಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದು. ಅನಾರ್ಥ್ಯದ ನೇನೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವವಾದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಂಬಾಟ ವೆಬ್ಬಿಸಲು ಎಲ್ಲಾಳು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದ ಶಿಂಗೇ ಅವನ ಮತವಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ರಂಬಾಟಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೆಂಡಿದ್ದು. ಆ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇವನು ಮಾಸಿನ ಹೂವನ್ನು ನಿತ್ಯಜಾರದಿಂದ ಎಸೆಯುವಂತೆ ತನ್ನ ಭೋಗಿಸಿಯಾದನ್ನೇಲ್ಲ ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾಳ ವಿಷಯ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸ್ವಿಯಾದ ವೃಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇತರು ನಯನ ಜಾಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಧೈರ್ಯ ತೋರಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾಳು ಇವನವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಈ ವಿಚಾರ ಸಾಳಿದೊಡನೆ ಅವನು ಅಕ್ಕ್ಯಂತ ಅವೇಶದಿಂದ

“ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇನೆನ್ನೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಶುನಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರುವಿಯಾಗಿ ಇಚ್ಛಿಸಿತ್ತೇನೆ. ಹಾನ್ನನಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ಯಾರಾಗಲಿ ನವ್ಯ ಹಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಟಿಕಾಗಲಾರರು ” ಹೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲಾಳ ಮುಖ ಬಿಳುವೇರಿತು. ಅವಳು ಈ ರೀತಿಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವಳನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದರೂ ಅನಾರ್ಥ್ಯನ ಹೈದರು ಸ್ವೀತಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾಶವೀ ಭಾವನೆಯೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಅವೇ ಪ್ರಗಳ್ಭಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅನಾರ್ಥ್ಯನ ಸುಂದರ ಮುಖವು ಪೂರ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಅವಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು.

ಅವನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದೋಡನೆ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ

“ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೀನೆ.” ಎಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲೆತ್ತಿ ಸದಳು. ಅದರೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ಕೈಗಳಿರಂಡೂ ಇಕ್ಕೆಳ ದಂತೆ ಆವಳ ನಡುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವು.

“ ಸುಳ್ಳು. ನೀನು ಸುಳ್ಳಾಡುವಿ ಎಂದು ನಿನಗೆ ತಳಿದಿದೆ. ಸೀನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಿ. ಇಲ್ಲವೇ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ನೀನು ನನ್ನ ಸತಿ ” ಎಂದು ನಗುತ್ತ ಸುಡಿದನು.

“ ಇನ್ನು ಸತಿ! ದೊಡ್ಡ ಗೌರವ. ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ ಯಾಗಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಉಪಪತ್ನಿಯಾಗಿರಬಲ್ಲೇ ” ಎಂದು ತಿರಸ್ವಾರದಿಂದ ಇಂತಹನ ಉಕ್ಕೆ ನೆದೆಯನ್ನು ಸೀಳಲೆಂದೇ ಕರೆತೋರವಾದ ವಾಗ್ವಾಣಗಳನ್ನು ಎಸೆದಳು. ಅವನ ಮುಖ ರೊಚ್ಚಿನಿಂದ ಕೆಂಪೇರತು. ಟೊಂಕದ ಹಿಡಿತ ತಿಥಿಲವಾಯಿತು. ತನ್ನ ನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೊಡಿನು ಬಿಡುವನೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾಂ ಹೇದರಿದಳು.

“ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮನಸು ಬದಲಿಸಲಾರದು. ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಬೇಗನೆ ನಿರ್ಧರಿಸು ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಸುಡಿದು ಗಕ್ಕನೆ ತರುಗಿ ಹೊರಟುಹೊಡನು.

ಎಲ್ಲಾಂ ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಕು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವವಾನಿ ತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಆಕ್ಷಣಕ್ಕೆಂಬ ಅವಳು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನನ್ನು ಇನ್ನು ಷಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಳು. ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಭಾವವೇ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು? ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಅನಂದವೆನಿಸಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವದಾಗಿ ಅವನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಇನ್ನು ಕೆಲದಿನ ಅಸಮೃತಿಯನ್ನೇ ತೋರಬೇಕು, ಅವನನ್ನು ಪೀಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರೊಡನೆ ಪ್ರಣಯ ಜೀವ್ಯೆ ನಡೆಸಿದಂತೆಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಇನ್ನು ಷಟ್ಟ ಸೋಗಸಾದೀತು! ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಸತಿಯಾದನಂತರ ಆವಳ ನಳಿದೋಳಿಗೆ ಏನೋ ವೃದುಸ್ವರ್ಫವಾದಂತಾಯಿತು. ತರುಗಿ ನೋಡುವವ್ಯವರಲ್ಲಿ ರಾಜಕ್ಷಣಾರ ವಿಲಿಯಂನು ಹತ್ತರ ನಿಂತಿದ.

“ ಕುಮಾರಿ ಸೀಬಟ್ಟ, ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತೋಡಿಸಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೇಡಿದರೆ ನಿನು ಈ ಉಪವನದ ಮೂಲೆಯಿಂದರಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸ್ವಪ್ನ ಲೋಕ ದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಿ ನಿನ್ನ ಮಧುರ ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ? ” ಎಂದು ನಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲಾಳು ಮಂದಗ್ರಿತೆಯಾಗಿ ಆವನಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಳು.

“ ಈಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಪ್ನ ಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಅಷ್ಟು ರುಚಿಸುವವೇ ಹೇಳಲಾರೆ ” ಎಂದು ರಾಜಕೆಮಾರನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಆವಳು ನಿಂತಿದ್ದ ಲತಾಮಂಟಪವು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ನಿಲಿಯಂ ನಿಗೆ ಉತ್ತೀರ್ಜನ ದೊರೆತಂತಾಯಿತು.

“ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯಿ? ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರೀಯಸಿ, ನಿನ್ನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಆವಶಾಯವನ್ನು ಕೊಡು. ಸ್ವತಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಅಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡಂಡಿನಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಾಫಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡಲು ನನಗೆ-ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲಿಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಾನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದು ನಿನಗೀಗ ಹೊಳೆದಿರಬಹುದು? ”

ಅವನ ಕಳಕಳಿಯ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಿದಿರಬೇಕಾದಂಥ ಕಾರಣ ವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ. ಕನೆಸಿಲಿದ್ದವರಂತೆ ಆವಳು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದಳು. ಇದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅನಾರ್ಥಿಕ ಬೈಧಿಕ್ಯದ ನಂತರ ಈ ಆಗ್ರಹದ ನುಡಿಗಳು ಅವಳ ನೊಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತವು. ಭಾವೀ ಸಾಮಾರ್ಪಣ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೂರಿಗೊಂಡಿದ್ದ ಶಾಂತಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೆಮೈಯುಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜರ್ಡನಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ಜಾಗ್ರತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಜ-ಕುಲವೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ನಮಷ್ಟಿರುವ ದಿನಗಳು ಕಳೆದು ಹೇಗೀರಲಿಲ್ಲ.

“ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾರೆ ಪ್ರಭು ! ನೀವು ಹೀಗೆ ಆದು ವದು ತಪ್ಪಿಗುವದು. ನಮಿತ್ವಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಂಬುದನ್ನು ನೀವೂ ಅರಿತಿರುವಿರ ” ಎಂದು ನಿಯಂತ್ರಿತ ತನ್ನ ಕೃಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅರುಹಿದಳು.

“ ನನಗೆ ಗೋತ್ತು. ಆವರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೇ ಎಂದು ಹೇಳುವ ವರಿಗಾದರೂ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಸುಖದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀನು ಅರಿಯೆಲಾರೆಯಾ ? ನನ್ನ ತಂಡೆಯಾಗಲಿ, ಇತರ ರಾಜಕೇಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಕುಣಿಸಿದಂತೆ ಕುಣಿಯುವ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬಿ ನಾನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಕೆಲ ಸಮಯವಾದರೂ ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಂತೆ, ಸ್ವಚ್ಛಂದನಾಗಿ ವಿಕರಿಸಲಾರೆನೇ ? ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನದು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೂ, ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಒಷ್ಟು ಲಾರೆಯಾದರೂ ಕೆಲಸ ನಿಮಿಷಗಳವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಬಂಳಗೊಡಲಾರೆಯಾ ? ”

ಎಲ್ಲಾಳು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಚ್ಚುರಿಗೊಂಡಳು. ರಾಜಕುಮಾರನು ಈ ಶ್ರೀತಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅವಳಿಂದಿಗೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕುಲದ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ತೃಗಳಿಂದ ಈ ಸುಂದರನು ಜರ್ಜರನಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಇವಳಿಲ್ಲಿ ಅವಾರ ಕರುಣೆ ತಲೆದೊರಿತು. ಅವನ ಮಾತು ಮುಗಿದೊಡನೆ ಬದಿಗಿದ್ದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿದ. ಆಸಹ್ಯ ವೇದನೆಯಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಕೃಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲಾಳು ಮೃದುವಾಗಿ ಅವನ ತಲೆನೇವರಿಸಿದಳು.

“ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುವದು ಹೂಕ್ಕುತನ. ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯಂತೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಮಿತ್ವಬ್ರಹ್ಮಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳು ತಪ್ಪಿಲಾರವು. ನಮಿತ್ವಬ್ರಹ್ಮ ಅಜಗಜಾಂತರವಿದೆಂ ” ದಳು.

ಅವಳ ಹಸ್ತಸ್ವರ್ಪನದಿಂದ ಚೀತರಿಸಿದ ಆವನು ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಅವಳ ಆ ಹಸ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆದನ್ನು ಬುರಬುರನೆ ಚುಂಬಿಸಿದ. ಆವಳು ಕೃಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇತ್ತಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಆವನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಆವಳನ್ನು ತನ್ನ ಒಳಗೇ ಶಿಲಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡ.

“ ಎಲ್ಲಾ, ನಾನು ಯುವರಾಜನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ ? ” ಎಂದು ಮುಂಚಾಗಿ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ತನ್ನ ತೀರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಆ ಸುಂದರ ಮುಖವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರನ ಈ ಭಾವಾವೇಗದ ಪ್ರಣಯವೆತ್ತು ! ಅನಾರ್ಥ್ಯನ ಉದ್ದ್ರಿತವಾಗಾಡಂಬರವೆತ್ತು ! ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಈ ರೀತಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬಾರದೇಕೆ ? ಇವನೆಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆಯನ್ನೇ ಈ ಆಡಬಾರದು ? ತಾನು ಅವನ ದಾಸಿ ಎಂಬ ಒಡಿತನದ ಭಾವದಿಂದಲೇ ತನ್ನನ್ನು ಅವನು ಕಾಣುವದೇಕೆ ? ಮನಃ ಅವಳಲ್ಲಿ ರೋಷಾಗ್ನಿಯು ಭುಗಿಲ್ಲಿಂದಿತು. ಅನಾರ್ಥ್ಯನು ಕ್ವಮೆ ಬೇಡುವ ವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿಸತಕ್ಕಾದ್ದು. ಅವನನ್ನು ಪೀಡಿಸುವ ಆಯುಧವೀಗ ದೊರೆತಿದೆ. ಅವನ ಪ್ರತಿಸ್ಥಿರಿಯಾ ಯುವರಾಜನೇ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಅವನು ನಿರುಪಾಯನಾಗುವನು ಎಂದು ಆವಳು ವಿಚಾರಮಗ್ನಿಭಾಗಿದ್ದಾಗು.

“ ಎಲ್ಲಾ, ಹೀಳಿ, ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ? ” ಎಂದು ವಿಲಿಯಂನು ಮನಃ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಒಂದು ಕ್ವಣ ಆವಳು ತಡವರಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಉತ್ತರದ ಪರಿಣಾಮ ನೇನಾಗಬಹುದೆಂದು ಬಹುಶಃ ಆವಳ ಆಲೋಚಿಸಿದಬಹುದು. ಇಡೀ ದೇಶದ ಭವಿತವ್ಯವು ತನ್ನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದು ಆವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆವಳ ಉತ್ತರದಿಂದ ಇಡೀ ನಾಡಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೆ ಬದಲಾಗಬಹುದು !

“ ನೀವು ಯುವರಾಜರಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಾನು— ” ಎಂದು ಆವಳು ಮುಂದೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾರದಿ ತನ್ನ ಚೆಂದುಟಿಗಳನ್ನು ಅವನಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಕೂಡಲೇ ಆವನ ಆಲಿಂಗನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲತಾಮಂಟಪದಿಂದ ಓಡಿಹೋದಳು.

ಜರ್ಣಿಯ ಭಾವಿ ಸಾಮಾಟನು ಮಟ್ಟಿದೆನು. ಆವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಧಾನದ ಮುಗ್ಂಜ್ಞಿಗೆ ನಗುತ್ತ ನಿಂತನು.

“ ಕಾಮಿನಿಯರ ಚಿತ್ತಪಹರಣಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ದಾರಿಗಳು ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಸೀಗಾರೀಟೊಂದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಅವನೂ ಆಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಹೊರಣ. ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾನ ಗುಣಗಳು ಯುವರಾಜ ವಿಲಿಯಂನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಳಿದ್ದವು.

೫

ಮಧಾಹ್ಯ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿಯ ನಾಲ್ಕುತ್ತು ಅನ್ನವನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲೇಂಬ ಆತುರದಿಂದ ಕಾರ ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದವರಿಂದ ಹ್ಯಾನೋವರದ ಬೀದಿತುಂಬಿ ಹೋದವು.

ದಿನಾಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಜನಜಗುಂಳಿ ಇಂದು ಆದೇಕೊ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನೂ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆತುರ ದಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಓದುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದನು. ಸೆನ್ಯಾಪದ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉಂಟ ಮುಗಿಸಲು ಕುಳಿತದ್ದವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಆ ಹಸ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಸಿ ಓದುತ್ತಿದುದನ್ನು ಉತ್ಸಾಹತೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಕರ್ಕರ ದನಿಯ ವಾಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರೂ ಕುಶುಪಿತಾದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೇರಿದರು.

ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಕರಪತ್ರಿಕೆಯಿಂತಹ—

“ಹ್ಯಾನೋವರದ ನಾಗರಿಕರೆ, ಇಂದಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಕೈಸರನೂ ಅವನ ಸರಕಾರವೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆದೇಕೆ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೂಕಿದರು. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು, ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂಡಿರು, ನಿಮ್ಮ ಬಾಂಧವರು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಿ ಘಾನ್ಯ, ಬೆಲ್ಲಿಯಂ, ರಶಿಯಾಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಅವಿತ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಯೆ ಪಾರಾಪ್ರಾಣ ವಾಡಿದರು. ನಿಮ್ಮ ಹಾಳು ಸುಂ ಯುತ್ತಿರುವ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ನಿಗರಿಕರಾದ ಬಾಲಕರನ್ನೂ ನಿಷ್ಠಾ ಮರೆತಿರಾ? ಈ ನಮ್ಮ ಸಮೃದ್ಧ ಭೂಮಿಯು ಶಾಮುದೇವತೆಗೆ ಬಲಿದಾಯಾದುದನ್ನು ಅರಿತಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕರ್ಕರಂತರಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿ, ರೊಟ್ಟಿ ಎಂದು ಗಂಟೆಲು ಹರಿದುಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತು ರ

ಒಂದು ತುಣುಕು ರೊಟ್ಟಿ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲಿಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಮರೆತಿರಿ! ಹ್ಯಾನೋವರದ ನಾಗರಿಕರೆ, ಆನಂತರ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತತೆ ನೆಲಸಿದೆ. ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿಯಂತೆ ಈಗ ಪುನಃ ಘರ್ನಾನ್ನು, ಇಂಗ್ಲಿಂಡಗಳನ್ನು ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಮಹಾರಾಯನೋಬ್ಬಿನಿದ್ವಾನೆಂಬುದನ್ನು ಮರಿಯದಿರಿ. ಗಡಿನಾಡಿನತ್ತೆ ನುಗ್ಗತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರ ಕುದುರೆಗಳ ಖಾರಪುಟಿ ಧ್ವನಿಯೆ ಅವನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಮುದುಮುಸುತ್ತಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವನ್ನು ನೆನೆದು ರಣಹದ್ದುಗಳು ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ದಿನಾಲೂ ಮುಕರುತ್ತಿವೆ. ಹ್ಯಾನೋವರದ ನಾಗರಿಕರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಯಾದ್ದರಿಂದ ಕಾರೋಝರಿಗಳು ಪುನಃ ಮುಸುಕುತ್ತಿವೆ. ನೀವು ಗುಲಾಮರಲ್ಲ, ಮಾನವರಧೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರಿಯಬೇಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ಸಿತ್ತೆಭಾವಿಯ ಶಾಪವಾದ ಪ್ರತಿಯಾದ ಸೈನ್ಯಶಾಖೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ನೀವು ನಿವ್ಯಾಪ್ತಾರ್ಥಕೆ ನಾಡುವಿರಾ? ಇಲ್ಲ ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕರೆ, ಎದ್ದೇ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಫೋತಕರನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟ್ಟಿಸಿರಿ. ”

ಅವನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರುತ್ತೆ ನೆರೆದಿದ್ದವರು ಸಿಸುಗುಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಪದ ನುಡಿಗಳು ಈಗ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಕರಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೋಪದಿಂದ ಬೀಸಾಡಿ ಅರಚಣತ್ತಿದರು:

“ ಸೈನ್ಯ ಶಾಖೆ ಹಾಳಾಗಲಿ ” “ ಫೋತಕರು ಅಳಿದು ಹೋಗಲಿ ”
“ ಕೈಸರನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗಲಿ ” “ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು; ಯಾದ್ದಿಕೆಲ್ಲ ”

ಇದುವರೆಗೆ ಈ ಜನಜಂಗುಳಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣ್ಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುವಂಗ ಳೊಬ್ಬಳು ಈ ಫೋನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು, ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಜನ ಸಂದರ್ಭಿಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಕರಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದವನು ನಿಂತ ಬಾಕಿನ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದಳು. ಇವಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಜನರೆಲ್ಲ ಸ್ತಂಭಿಸಾದರು. ಅವಳೊಮ್ಮೆ ತಿರಸ್ಯಾರದ ನಗೆಬಿರಿ ಮಾತಿಗೆ ನೋಡಲಿಟ್ಟಿಳು.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧದ ಮಾತ್ರೆತ್ತಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೋಪ ಬರುವದಿಲ್ಲವೇ ? ಕೈಸರನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗಲಿ ಎಂದು ಫೋಣಿಸುವವನ್ನು ನೀವು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದಿರುವಿರಲ್ಲಪೇ ? ಹಾಗಾದರೆ ಇಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಶೀವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ನಿಮ್ಮ ಗಂಟಲು ಹರಿದು ಹೊಗುವ ವರೆಗೆ ಫೋಣಿಸುತ್ತು ಮೆರ ವಣಿಗೆ ಹೊರಡಿಸುವಿರಿ. ಸಂಜಿಗೆ ಗಡಂಗದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯುವಂತೆ ಕುಡಿದು ಪುನಃ ನಾಳಿಗೆ ಕೈಸರನ ವಿನಿತ ನಾಗರಿಕರಂತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ. ಇಂದಿನ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಪವೆನಿಸುವದು. ನನ್ನ ಶೂರ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ನಾನು ಚನ್ನಾಗಿ ಅರಿತ್ತೇನೇ ! ನೀವು ಕುರಿಗಳಿಂದು ಬಿಸ್ತಾ ಕರ್ಫನು ಕರೆದದ್ದು ಉಚಿತವೇ ಆಗಿದೆ. ನೀವು ಬರ ಕುರಿಹಿಂದು ! ಮತ್ತೇನೂ ಆಲ್ಲ. ಸೈನ್ಯ ಭರತಿಯ ಆಜ್ಞ್ಯ ನಗರದ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಂಟಿಸಲಾಯಿತೆಂದರೆ ಕುರಿಗಳಿಂತೆ ಬಲಿಬಿಳಲು ರಣಯಾಜ್ಞಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿವಿರಿ !”

“ ಸುಳ್ಳ ! ನಮಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿರಿ, ನಾವೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ” ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಅರಚಿದ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು.

ಅವಳು ಪುನಃ ತಿರಸ್ವಾರದಿಂದ ಆವರನ್ನು ಸೋಡಿದಳು.

“ ಏರೋಕ್ಕೆಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಲಿತನದ್ದಾಗ ಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ಉರುಳಸುವಿರಾ ? ಕೈಸರನನ್ನು ಪದಭರವ್ಯ ಮಾಡುವಿರಾ ? ಈ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಪ್ತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಸಾಫಿಸುವಿರಾ ? ಮಾತು, ಬರ ಮಾತು, ನಾಲ್ಕುರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರಿ ಓಡುವಿರಿ ”

ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನೇರಿದವರ ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ಬಾರಕೋಲಿ (ಜಮ್ಮುಟಿಗೆ) ನಿಂದ ಸೆಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಕಂಡದ್ದನಾಡಿದರೆ ಕೆಂಡದಂಥ ಸಿಟ್ಟು ಎಂಬಂತೆ ನೇರಿದವರೆಲ್ಲ ಕೆರಳಿ ಆ ಆಜ್ಞಾತ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಡೆಗೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಹತ್ತಿದರು. ಆವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬಾಕಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕೂಗ ಹತ್ತಿದನು.

“ ಕೇಳಿ ಗೆಳೆಯರೆ. ಅವಳ ಅವಕು ಆಡಿದ ನಿಜ. ನಾವೆಲ್ಲ ಕುರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕುರುಬನು ಜಾಣಿದ್ದರೆ ಕುರಿಗಳೂ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿಯ ದಾರಿತೋರಿಸಲು ಜಾಣ ಕುರುಬನನ್ನು ಹುಡುಕೊಂಡ. ಸಾಮಾರ್ಪಣೆ ಅವನ ಸೈನ್ಯಬಲವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿನಾಶಕ್ಕೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಸಮಾನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವ ಮುಖಿಂಡನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವನನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಕೊಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.”

“ ಅವನ ಮಾತು ಸರಿಯಾದದ್ದು, ಮುಖಿಂಡರನ್ನು ಆರಿಸೋಣ ಭಾಪು, ಜಾನ ಭಾಪು” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಗಿದರು.

ಎಲ್ಲರ ಸುಖ ದುಃಖನ್ನು ತನ್ನವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನನು ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನೆರೆದವರು ಅವನ್ನು ಶಾಂತರಿತಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಇಂಥ ರಾಜದೋಷಹದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶವ್ಚಾನ್ಯಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸರು ಬಂಧಿಸಿ ಒಯ್ಯಿಸರೋ ಎಂದು ಪುಕ್ಕರು ಕೆಲವರು ಬೆಡರುಗಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ ಗೆಳೆಯರೆ, ನೀವಿದನ್ನು ಓವಿರುವಿರಿ. ಸಾಮಾರ್ಪಣೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರಿನ ಹೋಳಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾನೆ ನಾವಿದನ್ನು ಮಾತುಕುರಿಗಳಂತೆ ಸಹಿಸಬೇಕೇ ?” ಎಂದು ಜಾನನು ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ” ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂತು.

“ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಾಳಾದವರಾರು ? ರಾಜಮನೆತನದವರೆ ? ಅವರ ಕೂಡಲು ಕೊಂಕಿದ್ವಾದರೂ ನೀವು ಕಂಡಿದ್ದರಾ ? ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಸಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮನ ಅಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಬಲಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಧಿಕಾರಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಏನ ಆರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು! ಪುನಃ ನೀವು ಹೋಸ ಹೋಗುವಿರಾ ? ಈ ಹೆಣ್ಣಿ ಮುಗಳು ಅಂದಂತೆ ನೀವು ಕುರಿಗಳಂತೆ ಅವರು ಒಯ್ದಿತ್ತು ಸಾಗುವಿರಾ ? ಅಥವಾ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ನಿವೈಲ್ಲಿರನ್ನು ಸುಖಿಂಡ ಆಳುವ ಮುಖಿಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ ?”

“ಆ ಮುಖಿಂಡನೆಲ್ಲಿ ? ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಜನಜಂಗುಳಿ ಕೊಗಿತು.

ಜಾನನು ಸುತ್ತುಲೂ ನೋಡಿದ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡಿಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಕರ್ತೃ ಇನ್ನೊಂದೆಡಿಗೆ ಕೆಲವು ಪೋಲೀಸರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಂದರೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದರಿತು.

“ಗೆಳೆಯರೆ, ನಿಮ್ಮ ಚೆಳವಳಿ ಇನ್ನೂ ಬಲಿತಿಲ್ಲ. ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಜರ್ಖಿನಿಯ ಉದಾಹರಕನಾದ ನಿಮ್ಮ ಮುಖಿಂಡನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆದರೆ ಈಗ ಪೋಲೀಸರು ಬರುವ ನೋಡಲೆ ಚದರಿ ಹೊಗಿರಿ, ತಡವಾಡಬೇಡಿರಿ.” ಎಂದು ಆಚ್ಚಾ ಸಿಸಿದ. ಅವನೂ ಬಾಕಿನ ಮೇಲಿಂದ ಜಿಗಿದು ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪಲಾಯನ ಹೇಳಿದ. ಜನರೆಲ್ಲ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಚದರಿದರು.

“ಏನು ನಡೆದಿತ್ತಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಪೋಲೀಸ ಆಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಇದುವರಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಬಾಕಿನ ಮೇಲೆ ಸಿಗಾರೀಟ್‌ ಸೇದುತ್ತುಕುಳಿತ್ತದ್ದ ತರುಣನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ.

“ಓ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಂದಿನೆಂತೆ ಸಾಮ್ಯವಾದಿಗಳ ಗೊಂದಲ ” ಎಂದು ಆನಾಸ್ಥೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಈ ಸಾಮ್ಯವಾದಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬೆಷ್ಟುಹೆತ್ತಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಿಂತು ಹೊಡಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಿದೆಯೋ ಎಂದು ಬಂದಿದ್ದೆ ” ಎಂದು ಹೊರಟ್. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದ ಕರಪತ್ರಕೆಯೊಂದನ್ನು ನೋಡಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಓದಿ ನೋಡಿದ.

“ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧವಂತೆ, ಕೇಳಿರೋ ! ಈ ಕಳೆದ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಸಾಕಾಗಿಲ್ಲವೇನೋ ? ಎಂಥ ಮೂರಿರು ಇವರು ! ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇದನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ” ಎಂದು ಅದನ್ನು ಜೀಬಿಗೆ ತುರಕಿಕೊಂಡ.

೯

“ ಆಂತೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತೆನ್ನು ”

“ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಏರಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಕರಪತ್ರಿಕೆಯು ಮಾಡಿದ ಚಮತ್ವಾರವಂತೂ ಅದ್ಭುತ. ಜಾನ ಮತ್ತು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಗ್ರೀಟಾ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮಾಳ್ಜಿ ಯಂತೆ ವರ್ತಸಿ ಹೊಸ ಮುಖಂ ಡನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಬಿಶ್ರಿದಾರೆ. ಜನರೆಳ್ಳ ಆ ಮುಖಂಡನ ಆಗಮನವನ್ನು ಆತುರದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ”

“ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಂಚಲು ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಕರಿಗೆ ತಳಿಸಿದ್ದಾರುತ್ತಿ ? ”

“ ಈ ದೇಶದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಕರು ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಗರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಕ್ಷೇವಾಡ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕನು ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧದ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯದ ಪಿಳ್ಳಿಯು ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡು ಕಿದರೂ ಸಿಗಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಜನರು ಅವರೊಡನೆ ಕಾರಣಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತು, ಅವರ ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅವರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ವರೋಧಿಯಾದ ಅವರ ಭಾವೀ ಮುಖಂಡನ ಹೇಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ”

ರಾಜಕುಮಾರ ಈಟಿಲನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಗೋಣು ಹಾಕಿದ.

“ ಭಾವು ! ಸ್ತುಪಿ, ಅನಾರ್ಥಿ ಮುಂತಾದವರ ವಿಚಾರವೇನು ? ನಮಗೆ ಅವರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ ” ಎಂದು ಈಟಿಲನು ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ ಆಲಿಸಬೇಕು ಪ್ರಭೂ. ನಾನು ಲಿಪರಿಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ವರ್ನರನ ಪಾಣಿಗಳನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸುವ ಶಾಲೆಯೋಂದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದೆ. ನಗರ ದಿಂದ ಸುವಾರು ಮೂರು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಅದು. ಡ್ರೆಸಡೆನದಲ್ಲಿಯ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿವಾನದಿಂದ ಲಿಪರಿಗದಿಂದ ಹೊರಟು ತುಸು ದೂರ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟುದವು

ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಎದುರಿನ ಬಯಲನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹೋಲಿದ ಕೆಲವು ತರುಣರು ಸೈನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಂಡು ಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ವಿಮಾನವನ್ನು ಶುಸುಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಕುತ್ತಾಹಲದಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟಿಡದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ.

ಆದರೆ ಆ ಕಟ್ಟಿಡದ ಸುತ್ತುಲೂ ತಂತೀಚೀಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಲಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಗಜ ಅಂತರಕೆಳ್ಳಬ್ಬಿನಂತೆ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಒಳಗೆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಏನೂರು ತರುಣರು ನಟಿಸೆಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಆ ತರುಣರು ನಮ್ಮಂತೆ ಇರದೆ ಭೀಮಕಾಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿತು. ಅಂದು ನಾನು ಲಿಪಯುಗಕ್ಕೆ ಮರಳಿನನ್ನು ಸಂಗಡಿಗಂಗೆ ಆ ಕಟ್ಟಿಡದ ಗುರುತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶೋಧ ನಡೆಸಲು ತಿಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಸಂದೇಹ ನಿಜವೆಂದು ಮರುದಿನವೇ ನನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಯಿತು. ಅದು. ವರ್ಣರಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು; ಆವರನ್ನು ಬಾಲಕರಿದ್ವಾಗಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮುಂದೆ ಹದಿನೇಳನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಶಾಲೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಹಲ್ಮಿಗರು ಇವರ ಕೂರಕೃತ್ಯಾಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನೀತಿನಿಬಂಧನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಬಂದೂಕು, ಚಮ್ಮಿಟಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆವರು ದಾರಿಗೇ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಆವರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವದೆಂದರೆನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಉಹಿಸಬೇಕು.”. ಎಂದು ಸ್ವಿಟನು ಮಾತುನಿಲ್ಲಿಸಿ ಈಟಲನ ಮುಖ ನೋಡಿದನು.

“ ಆ ಕಾವಲುಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂತೋಷವನ್ನು ಬಿತ್ತಬೇಕಾದರೆ ಆವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸುಖವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಬಿಡ್ಲಿನದ ಏಷಾರಾಮದ ಆವಿಷ ತೋರಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ಈಟಲನು ಯುಕ್ತಿ ಸೂಚಿಸಿದ.

“ ಹೌದು ಪ್ರಭೂ, ನಾನೂ ಹಾಗೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀನೆ. ಆದರೆ ಇವರನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವದುಷಿತವೇ ”

“ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ನಾನೇನು ಹುಚ್ಚನೇಂದೆಣಿಸಿದೆಯೂ ? ಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನದ ವರಿಗೆ ಒಯ್ಯಿವ ತನಕ ನಮ್ಮೆ ಅಧಿಕಾರಿನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಗಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಅನಾರ್ಥಿಕ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ಡೋಣ ”

“ ಅನಾರ್ಥಿಕ ಹಾಟ್‌ವೆಗನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಯುವರಾಜನೂ ಅವನೂ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ? ” ಎಂದು ಸ್ವಿಟನು ಸಂದೇಹ ದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ ಹೆಂಗಸಿನ ವಿಷಯ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಎಂಥ ಸ್ನೇಹವೂ ಮಣಿಗೂಡು ತ್ತದೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಶೋರುತ್ತದೆ ” ಎಂದು ಈಟಲನು ಮುಗ್ಖಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ.

“ ಹೆಂಗಸು ! ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಹೆಂಗಸಿನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಯುವರಾಜರು ಮಾತ್ರ ಬಲಿಬೀಳಬಹುದು. ಅನಾರ್ಥಿಕನ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಜಗಜ್ಞ ಹೀರವಾಗಿದೆ. ಯುವರಾಜರ ಸ್ನೇಹಿತನಾದರೂ ಅವನು ಯಾವ ಹೆಂಗಸಿನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದವನಲ್ಲ. ”

“ ಜರ್ಕಿನಿಯ ಪತ್ರೀದಾರಿ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು ಚತುರನಾಗಿ ಢ್ಣರೂ ನಿನಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಇವೆ ” ಎಂದು ಈಟಲನು ನಕ್ಕೆನು.

೧೦

ಅನಾರ್ಥಿಕ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಆಯಾಸದಿಂದ ಬಳಲಿದವನಾಗಿ ವಿರಾಮಾ ಸದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡನು. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ತರುಣಿಗೆ ಕೂಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಕಳಿದ ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನಗಳಿಂದ ಹೊತ್ತು ಇವನು ಬಸವಳಿದು ಹೊಗಿದ್ದನು. ಕಲಸಕ್ಕೆ ಚೇಸತ್ತಿದನೇಂದಲ್ಲ—ಆದರೆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ತರುಣರು

ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ತರುಣರಿಗಿಂತ ತೀರ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರ್ತಲಿಲ್ಲ. ಕೌರ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಗಳಂತಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಒಮ್ಮೆಯೊಮ್ಮೆ ಹತಪ್ರಭನಾಗಿತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ತರುಣರಿಗಿಂತ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಭರತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅವನು: ಬರಗಿಕೊಂಡಲ್ಲಿಯೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎದ್ದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ಸಿಗಾರೇಟ್ ಶೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವನಲ್ಲ ಹೊಸ ವಿಚಾರವೇ ಸುಳಿಯಿತು. ಚೊಹೋಮಿಯಾದ ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸ್ವಾಗತ ಸಮಾರಂಭವಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾಂತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಳೆ. ಅಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆವಳನ್ನು ನುಡಿಸಿದಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ಆವಳಿನನೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಆಡಲು ಆವಕಾಶ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆವಳು ಇತರ ತರುಣ ಆಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಣಯಾಲಾಹಾಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛೀಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹುಚ್ಚು! ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನೂಯೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆವಳ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಗು ಬಂತು ಆವನಿಗೆ! ನಾನೇಕೆ ಯುವರಾಜನು ಕೂಡ— ಈಡೆಲೇ ಆವನ ವಿಚಾರ ಚಕ್ರ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಇದು ಅಷಹ್ಯ. ಈ ಅಸ್ತಿತ್ವತ್ವಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಸಾಕು. ಆವಳ ನನ್ನವಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಆವಳು ವರೆಯಕೂಡದು. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಆವಳು ಸಾಮಾರ್ಪಿರ ಪರಿವಾರ ಪರ್ವದವಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆವಳನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ವಿವಾಹದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆವನಿಗೆ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಾದುವೆಯೆಂದರೆ ತಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ವಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಆದರೇನು, ಆವಳು ಬಿಲ್ಲನ್ನದ ವೋಹಿಸಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ವಿವಾಹ ಬಂಧನವೂ ಅಷೈಲ್ಲಿಂದು ತಾರ್ಸದಾಯಕವಾಗಲಾರದು.

ಮುಂದೆ ಒಂದು ತಾಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆವನು ಬೋಹೋಮಿಯಾದ ರಾಯಭಾರಿಯ ಸ್ವತ್ವಾಗಾರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಕಣ್ಣದುರಿನ ವಿವಿಧ ಉತ್ತೀರ್ಜಕ ನೋಟಿಗಳನ್ನು ಅನಾಸ್ಥೀಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ರ್ಯಾಕ ಆಧಿಕಾರಿಯೊಡನೆ ನತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಲುವೆಯೊಬ್ಬುಳು ಇವನ ಹತ್ತರ ನುಸುಳಿಹೋದಳು.

“ಏನು ಇಂದು ಸತ್ಯಸುವದಿಲ್ಲವೆ ಅನಾರ್ಥ್ಯ ” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಹೃದ್ಯವಾಗಿ ತಟ್ಟಿ, ಕೇಳಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲಿಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ತಡವಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಿನೆನ್ನಡನೇ ಸತ್ಯಸುವ ಭಾಗ್ಯವಿಂದು ಹೊರೆಯಲಾರದಿಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ....”

“ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸೆಲ ನೀನು ಬೇಗನೆ ಬಾಮು ನಯಿದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದೆಯಾದರೆ ನಿನ್ನೊಡಿನೆಯೂ ಒಂದಾವತ್ತೆ ಕುಣಿಯು ವೆನು. ” ಎಂದು ಅವಳು ಕೊಂಕು ನೋಟಿಸೋಂದನ್ನು ಬೀರಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಳು.

“ ಏನು ಅನಾರ್ಥ್ಯ ಏನು ಸುವಿಧೆ ? ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದಂತಿದೆ ? ” ಎಂದು ಯಾರೊ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಕೇಳಿದಂತಹಿಯಿತು. ಅವನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಾನ್ನೆ ಮೆಸ್ಸಿಂಗನು ಆಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದು.

“ ಯಾವ ವಿಚಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇಸರ ಬಂದಂತಿದೆ, ನೀರನೆ ಜೀವನ ಸಾಕಾರಿಯಿತು.”

“ ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲ ಬಂದು ಮುಂದ ಬೀಳುವ ನಿನಗೇಕೂ ಈ ಬೇಸರ. ಇರಲಿ, ಲಿಕರ್‌ಗನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರೋ ? ”

“ ಇಲ್ಲ, ಏನೆಂದು ? ”

ಆವರೆ ನ್ನು ತ್ಯಾಗಾರದ ಆಚೇ ತುದಿಗೆ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಆತುಕೆಲಂತು ಶಿಂತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದ ಇವನು ಹಾನ್ನನ ವಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

“ ಸದ್ಯದ ಸರಕಾರ ವಾತು ಸ್ವೇನ್ನ ಶಾಖೆ ಶಾನ್ನ ಪ್ರತಿಭಟ್ಟಿ ಲಿಂಗು ಗದ ಸಾಮ್ಯವಾದಿಗಳು ವೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಡಿಸಿದರಂತೆ. ಸಾಮಾರ್ಟರಲ್ಲಿ ಡೋರ್ಕ ವೃತ್ತಪಡಿಸುವ ಫೋಣಗಳನ್ನು ವಾಡಿದರಂತೆ. ” ಎಂದು ಹ್ಯಾನ್ನನು ಕೇಳದನಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ.

“ ಸಾಮ್ಯವಾದಿಗಳ ಬಡಬಡಿಕೆ ಹಾಗೇ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಜನ ತೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು. ” ಎಂದು ನಷ್ಟು ನುಡಿದೆ.

“ಆದರೆ ಈ ಸಲದ ಪ್ರಸಂಗ ಗಂಭೀರವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗ್ಗೆ ಬಗ್ಗೆ, ಡ್ಯಾಂರಿಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿರೋಧ ಮತ ಪ್ರದೇಶಗಳು ನಡೆದಿವೆಯಂತೆ ! ”

ಭೇಂದ ಅನಾರ್ತ್ಯ. ಹಾನ್ನನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯುವರಾಜ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾರಲ್ಲಿ ಆವನೆ ನೋಟ ಕೇಲಿಸಿತ್ತು. ಒಡೆತನದ ಭಾವದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆವನು ಕೋನಾವಿಷ್ಯನಾದ. ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡೇ ಅವರ ಇಡೀಗೆ ಸಾಗಿಲಿದ್ದ. ಆದರೆ ಯುವರಾಜನು ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಪುರ್ತಿರುವಾಗ ತಾನು ಎಲ್ಲಾಂಗೆ ತೋಂದರೆ ಕೊಡುವದು ಅವನಿಂದಾವೆಂದು ಆವನು ಸುವ್ಯಾಸಿದ್ದ. ತಾನು ಯುವರಾಜನ ಆಹ್ವನ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಫ್ಯಾರ್ಮ ಅವನಿಗಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಈನಿಸ್ಸನ್ನೇ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಹಾನ್ನನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಬಂತೆ ನಟಿಸಿದ. ಇವು ರಲ್ಲಿಯೆ ಬೇರೆ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದರು.

“ ಈ ಮೇರವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ಒಂದು ಶಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಯುವರಾಜರೊಡನೆ ನಾನು ಲಿಂಗಿಯಕ್ಕೆ ಹೊದಾಗ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತು. ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ನುಡಿದ.

“ ಕಾರಣವೇನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಭೇತಿಯು ಕಾರಣವೆಂದು ಆಸ್ತಿವುನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ” ಎಂದು ಹಾನ್ನನ ಉತ್ತರ.

“ ಆ ಸುದ್ದಿ ನಿಜವಾಗಲೆಂದು ನಾನು ದೇವರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ” ಎಂದು ಆನಾರ್ತ್ಯನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನುಡಿದ. ಯುದ್ಧವೆಂಬ ಶಬ್ದವು ಕೆವಿಗೆ ಬಿದ್ದೆಡೆಡನೆ ಅವನಳ್ಲಿಯ ರಕ್ತಪಿವಾಸೆ ಹತಾತ್ಮಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಾಯಿತು.

“ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳು, ಮಂಗು. ಯುದ್ಧವೆಂದರೆನೇಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಅರಿತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕಾಣದಿರೋಣ ಎಂದು ದೇವ ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಿಸೋಣ ” ಎಂದು ಹಿರಿಯ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ನುಡಿದ. ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಪದಕಗಳನ್ನೂ ತಾರೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಅವನೊಬ್ಬ ದಂಡನಾಯಕನೆಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

“ ಲಿಪರಿಗದ ಸುದ್ದಿ ವೂತಾಡುತ್ತಿದ್ದೀವಷ್ಟೆ ಜನರಲ್ ಜನರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಯಾದ್ದಬೀತಿ ತಲೆದೊರಿದೆಂದು ಹಾನ್ನನು ಹೇಳಿದನು ” ಎಂದು ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಸುಡಿದ.

“ ಇಂಥ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಲು ಕುಚೋರ್ದ್ಯಗಾರರು ಸದಾ ಸಿದ್ದಿ ರಿರುತ್ತಾರೆ ಸ್ವೀನ್ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏದು ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ವಾತಾವರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಕ್ರೆಬ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರೆ ತೀರುತ್ತು, ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಂತವಾಗುವದು. ಒಕ್ಕೇರು ” ಎಂದು ಆ ದಂಡನಾಯಕನು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ತನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಕೂಡಲೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ್ ತೆರೆಯ ಮರಿಯಲ್ಲಿಯ ಕೋಣೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಕೆಲ ನಿಮಿಃಪಗಳ ಪೂರ್ವ ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಿದ್ದಳು.

ಇವನು ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಲೀಫ್ ನಂಟನು ಹೊರಬಿದ್ದ. ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ನಿಂತು ವಂದನೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲಾಳಿಗೆ ಉಪಹಾರ ತರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಪಾರಾದ. ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ್ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲಾಳ ಮುಖ ಬಿಳುವೇರಿತೆ. ಅದರೂ ಒತ್ತಾಯದ ಮುಗ್ಳಿಗೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೈನೀಡಿದಳು.

“ ನೀನು ಈಗ ಬಂದೆಯಾ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ ? ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗಿಂದು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹೆಚರಿಕೊಂಡಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳ ಚಾಚಿದ ಹಸ್ತವನ್ನು ಅವನು ಪಂಗ್ರಹಿಸದೆ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತೆ ನಿಂತ. ಆಳನ್ನು ಹತಾತ್ತಾಗಿ ಬಾಹುಪಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದು ಭಾವೋರ್ದೈಕದಿಂದ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಚುಂಬನಗಳ ಸುರಿಮಳಿಗರೆದ.

“ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ ! ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ ! ತೊಲಗು ” ಎಂದು ಆಯಾಸದಿಂದ ನುಡಿದಳನ್ನೇ. ಆದರೆ ಆಂದು ಹಾಚಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪ್ತವಾಗ ಶ್ರೀಷ್ಟವೇ ಇಂದೂ ಮನಃ ಅವಳನ್ನು ಅವರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಚಾಶೊನ್ನೀ ಇಂದಳು.

“ ಪ್ರಿಯಕರಾ ! ನಾನು ನಿನ್ನನೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಅವಳು ಅವನ ಗಾಥಾಲಿಂಗನದಲ್ಲಿಯೆ ಉಳಿದಳು.

“ ಇದು ಸಾಕಾಯಿತು. ದಿನಕೆಷ್ಟುಬ್ಬನೊಡನೆ ವೀನು ಪ್ರಣಯಾಲಾಪ ನಡೆಸುವದು ನನಗೆ ಸರಿಬರುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನವ್ಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ನಾಳೆಯೆ ಸಾಧಾರ್ಚರ ಶಾಸುಮಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವೆನು ”

“ ಆದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ— ? ” ಎಂದು ಅವಳು ಮೃದು ವಾಗಿ ಅವನ ಆಲಿಂಗನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದಳು. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಇವನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶವ್ಯಾಂಟಾದದ್ವ ಕಂತ, ಅವಳಿಗೆ ಸಂಭರಮಾಯಿತು. ಚೆಂದುಟಿಗಳ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಗುಳುಗೆ ಏಂಚುತ್ತಿಕ್ಕು. ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ಅವನೊಡನೆ ಪ್ರಣಯ ಚೇಷ್ಟೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಅವಳಿಗೆನಿಸಿತು.

“ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುವರಾರು ? ” ಎಂದ ಅನಾರ್ಥ. ಅವನೆ ಮಂಬಿದಲ್ಲಿಯ ಉದ್ದೇಶವಳಿದು ಆಪೋರ್ಪು ತೇಜ ಅವನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಾರ್ಥನು ಬಂದು ನಿಮಿಷ ಕಂಗಟ್ಟಿವನಾದ. ಆದರೆ ಮಂಡ್ಕೂಡಲ್ಲಿಯೆ ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ಯದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೆಷ್ಟು ವರ್ಣಗಳ ಸಂಕರ ಅವನ ತಾಯಿಯ ಸೇಡಿನ ಬುದ್ಧಿ ಫಲಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ವರ್ಣರನು ವೆಂಟಾಳಲ್ಲಿಯ ಮಾನವ ಸಹಜವಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರೂಪಿಗೊಳಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಬಿಂಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಗುಪಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಪ್ರೇಮಬಿಂದ ವಿಂದು ಸಫಲವಾಯಿತು.

“ ವೀನು ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪದಿರಲಾರೆ. ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ”

೧೧

ರಾಜಕುಮಾರ ಈಟಲನು ಬರ್ಲಿನದಿಂದ ಕೆಲವು ಮ್ಯಾಲು ದೂರ ದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮೃಗಯಾಪಾಸಾದದಲ್ಲಿ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಸಂತೋಷಕೂಟ ವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದನು. ಕೆಲವೇ ವಿಶೇಷ ಜನರಿಗೆ ಅಮಂತ್ರಣವಿತ್ತು ಆದರೆ

ಜಟಿಲನು ತನ್ನ ಆಣ್ಣನ ಮಗನಾದ ಯಾವರಾಜ ವಿಲಿಯಂನನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದ. ಜಟಿಲನು ಸಮಾರಂಭಗಳೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಲು ಜೀವ ಬರ್ಲಿನದಲ್ಲಿಯ ಜಲುವೆಯರಿಗೆಲ್ಲ ಆಮಂತ್ರಣವಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳೇಲ್ಲ ಆತ್ಮಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಉಂಟಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಮೇಚುಗಳ ಮೇಲೆ ರುಚಿರಾಚಿಯಾದ ಶಂಡಿ ತಿನಿಗಳು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಷ್ಟು. ಸರ್ಕಾರಿಗಳು ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಶ್ಚತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಭೇದೀಜನ ನಡೆದಂತೆ ನುನ ರಂಜನೆಗೂ ಆವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಸಮಾರಂಭವಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಸರತಿಯಂತೆ ಹಾಡನ್ನೇನ್ನು, ಹಾಷ್ಯವನ್ನೇನ್ನು, ಅನುಕರಣವನ್ನೇನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಾರೂದಿ ರಮಣೀಯು ತನ್ನ ಆರೇಬಿಯಾದ ಸೃಜ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪೂರಂಭಿಸಿದಳು. ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾದ ಅವಳ ಮಾಟೆ ಅಂಗಂಗಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಉದ್ದೇಶಿಸುವಂತೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡವು. ನರ್ತನದ ಕಾನೇರಿದ ಅವಳು ಕೊನೆಗೆ ಯಾವರಾಜರ ತೋಳತ್ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದೊಡನೆ ನೆರೆದವರ ಕರತಾಡನೆಯಿಂದ ಕಿವಿಗಳು ಗಡಚಿಕ್ಕಿದವು.

“ನಮ್ಮ ವಿಲಿಗೆ ಇಂದೇನಾಗಿದೆ? ಹೀಗೇಕೆ ಮೂಕಬಂಧನಂತಿದ್ದಾನೆ? ” ಎಂದು ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು.

“ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಪ್ರೇಮಜಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗಾಥವಾಗಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆಂ ” ದು ಪೆನ್ನಾಯೆಜನು ಬೆಕ್ಕಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಣಕದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

“ ಇಲ್ಲ; ಓವೆರಾದಲ್ಲಿಯ ವೋನ್ನಿನ ಸೃಜ್ಯದ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗಿಸಿದ ಅವನ ತಲೆ ತಿರುಗಿದೆ ” ಎಂದು ಬಾರಂಟನು ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯ ತೋಳಿಗೆ ಒರಗಿ ಹೇಳಿದನು.

“ ನಿನೆಲ್ಲ ಮೂಲ್ಯರು! ಪ್ರೇಮದ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ ನನ್ನಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆ ಕತ್ತಿಗಳ ಹಾಗೆ ಕುಣಿದಾಡಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಯಾವರಾಜ ವಿಲಿಯಂನು ನುಡಿದು ಗಹ ಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕೆ.

“ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಶಗ್ಗತ್ತಲ್ಲಿ ” ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಂತೆ ಆಡಿದರು.

“ ಅಸಾಧ್ಯ ! ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಯಾವದು ಅಸಾಧ್ಯ ? ಮನಂಬಂದಂತೆ ನಾನು ನಡೆಯಲಾರೆನೇ ? ” ಎಂದು ತೂಕತ್ತಪ್ಪಿ ಚೀಳಲಿದ್ದ ವಿಲಿಯಂನನ್ನು ಆ ರಮಣೀಯ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರ ವಿಲಿಯಂನಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಚಾರ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಂದು ಉಹಿಸಿದ ಈಟಿಲನು ಮೃದುವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ ನಿನಗೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ? ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೊಂದಿ. ಈಗ ಬಲ್ರಿಂಗಿನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದೆಂದರೆ ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದಂತೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿಯ ವರಿಗೆ ನಾಪಿಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಪೂಡಿದ್ದೇನೆ ”

“ ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಹೋರಟಿ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾಂಶ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿದೆ ”

ಈಟಿಲನು ಹೆಗ್ಲಾಯೆಜನ ಮುಖವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಯುವರಾಜ ನಿಲ್ಲಿಂದ ಈಗ ಹೋರಟು ಹೋದರೆ ಏನಾದರೂ ಅನಾಹತ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಬಗೆದ. ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಚಾರ ಹೋಳಿದಂತಾಗಿ ವಿಲಿಯಂನ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಆಸನೆದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ.

“ ವಿಲಿ ಕೇಳು, ನೀನೀಗ ಹೋಗಲಾಗದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡೋಣ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರೆ ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಂಶನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರಿತರುತ್ತೇನೆ ”

“ ಏನು ” ಎಂದು ವಿಲಿಯಂ ಆಚ್ಚಿರಪಟ್ಟ “ ಎಲ್ಲ ನೀವು ಅವಳನ್ನು ಇಮ್ಮು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕರಿತರಲಾರಿರಿ ”

“ ಕೇಳು, ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ಏದುಗಂಟಿಯೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಂಶಿಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಳಿಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ವಚನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ”

ನೇರೆದವರೆಲ್ಲ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಗ್ಲಾಯೆಜನೊಬ್ಬಿನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ದಿಂಬ ಕ್ಷಾಫರಾಗಿದ್ದರು. ಅಮಲೇರಿದ ಯುವರಾಜನು ಈಗ ಬಲ್ರಿಂಗಿನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಬಾರದೆಂದೇ

ಈಟೆಲನು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವರ ಭಾವನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾರ್ಪಿನ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವ ಆಶ್ವಾಸನವನ್ನು ಇವನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನಿಸಿತು. ವಿಲಿಯಂನೂ ಶ್ವಾಷಹೋತ್ತು ಅನುಮಾನ ಹಟ್ಟಿ. ಅದರೆ ಅದೇಕೊ ತನ್ನ ಕ್ರೈಸ್ತನನ್ನು ನಂಬಬೇಕೆನಿಸಿತು.

“ ಒಳ್ಳೀದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವೆ. ನಾಳೆ ಇದು ಗಂಟೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕು ” ಎಂದು ಪುನಃ ವಿಲಿಯಂ ಅಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಬೆರಿತುಹೋಡು.

* * * *

ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಶುವಾರಕ್ಕೆ ಈಟೆಲನು ಬಲ್ಲ ನದಲ್ಲಿಯ ತನ್ನ ಭೋಗಿನಿ ಬ್ರಕರಾಣಿಯನ್ನು ಟೆಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದನು. ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಇವನನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದ ಅವಳು ತಾನು ಇವನ ಪಶ್ಚಿಯೆಂದೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ.

“ ಯಾರವರು ? ” ಎಂದು ಅವಕು ಟೆಲಿಫೋನನ್ನು ಬೇಸರದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳ್ಳಿ.

“ ನಾನು, ಈಟೆಲ. ಜಿತ್ತುಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು ನನಗಿಗ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ರೋಜೆಂಬರ್‌ದ ರಾಣಿಯನ್ನು ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗು. ಅವಳು ಉಂಡಲಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸೀಬಟ್‌ಜನ್ನು ಕರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ಉಪನನ ದಲ್ಲಿಯ ಉಪಹಾರಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಏನು, ತಿಳಿಯಿತೆ ? ” ಎಂದ.

“ ಆಗಲಿ. ಏಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಬೇಕಾದಳ್ಳಿ ? ಅಂಥ ಮಹತ್ವದ ಕೆಲವ ವೇನಿದೆ ? ” ಎಂದು ಅಷ್ಟರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಈ ಕಾಡ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಪೂರ್ವೀಸುವವು.”

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಈ ಬ್ರಕರಾಣಿಯೊಡನೆ ವೃಗಯಾ ಪಾರಸಾದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದಳು.

೧೨

ಅಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಯ ನು ಕೆರಳ ಹೊಗಿದ್ದ. ಹೊಡಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿರಾಶೆಯೇ. ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಅವಮನೆಗೆ ಹೊಗಿ ಸಾಮಾಟರ ಭೆಟ್ಟೆ ಕೊರಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಾಷು ಸುಮೃದ್ಧಿ ಕೊಂಡನಂತರ ಸಾಮಾ ಪಿಂಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಾಳಿನವರಿಗೆ ಅವರು ಯಾರನ್ನೂ ಭೆಟ್ಟೆಯಾಗಲಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಿರುಗಿ ಕಳಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಭೊಜನ ತೀರಿಸಿ ಕೊಂಡು ರೋಚೆಂಬರ್‌ರಾಣಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೊಡರೆ ಆನಳು ತನ್ನ ಮಗಳು ಹೆಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೊಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೆ ಆನಳೂ ಬ್ರಕರಾಣೆಯೊಣಿನೆ ಹೊಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಹೊಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ತೀಳಿಯಿತು. ಮನಸಿನ ದುಗುಡವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲೇಂದು ಕೆಲಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕುದುರೆಯನ್ನೇ ಏರಿ ಓಡಾಡಿಬಂದ. ಆದರೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇವೊಗಿದಿಂದ ಆವನ ಮನಸು ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಿತ್ತು.

ಅವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹ್ಯಾನ್ ಮೆಸ್ಸಿಂಗನು ಆವಸರಿದಿಂದ ಬಂದ.

“ ಇಂದಿನ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿರುವಿಯಾ ಅನಾರ್ಲ್ಯ? ಸಾಮಾಟರ ವಿರೋ ಥಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ದಂಗೆ ಎದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಬಳ್ಳಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಚೇಗನೆ ದಂಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಾಗಬಹುದೆ. ಆವರ ಚಳವಳಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತಿದೆ.” ಎಂದ.

“ ಭೀ, ಕೆಲವೇ ಸೈನಿಕರು ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುಬಹುದು. ಇಂಥ ನಿಷ್ಫಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಗಳು ಅನೇಕಸಲ ನಡೆದಿವೆ.”

“ ಹೌದು. ನನಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಶಲದ ಪ್ರಶಂಗ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ. ಈ ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುಲು ಘರ್ಯಂಕಫ್ರೆದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಜನರು ಆ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಿಸಿದರು. ಗೊಳಿಬಾರಿಗೆ ಅಜ್ಞೆ ಕೊಡಲಾಗಿ ಆ ಜನರೂ ತಿರುಗಿ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರಿಗಂಭೀರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಇಂಥು ಮುಂಜಾನೆ ರ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗದ ವಿಶೇಷ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು.”

“ ಅವರ ಕೆಲವು ಮುಖಿಂಡರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಗುಂಡಿಕ್ಕೆ ಹೊಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಂತವಾಗುವದು. ಈ ಕಿಡಿಗೀಡಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕೆಲು ಇದೊಂದೇ ವಾಗ್ರ. ಹೋಗಲಿ. ಬಾ ಈಳತುಕೊಳ್ಳು. ಸಿಗಾರೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊ. ನಾನೋಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ವಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಲ್ಡನು ಅವನಿಗೆ ಸಿಗಾರೇಟ್‌ನ ಕೊಟ್ಟು.

“ ನೀನು ಎಡಃವೆಯಾಗುವಿಯಾ? ಯಾರೋಡನೆ?” ಎಂದು ಹಾನ್ನನು ಅತ್ಯಾಶ್ಚಯ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ ನಿನ್ನ ಅನ್ತವರ್ಗದ ಎಲ್ಲಾಕ್ಷೇಡನೆ” ಎಂದು ಕಡ್ಡಿ ಕೊರೆದು ಸಿಗಾರೇಟ್‌ನ ಹೊತ್ತಿಸಿದ.

“ ಎಲ್ಲಾಕ್ಷೇಡನೆ. ಭಾಗ್ಯವಂತನು ನೀನು. ಅವಕೂ ಚಲುವೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಹೆಂಗಳಿಯರ ವಶೀಕರಣವೂ ನಿನಗೆ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಏನು ನೀನು ವಾಡಃವೆಯಾಗುವದು ನಿಜವೇ?” ಎಂದು ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಅನಾರ್ಲ್ಡನು ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಿಸುವವನಿದ್ದ ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಓಲಿಫ್ಣೋನಿನ ಕರ್ಕರ ಗಂಟೆ ನುಡಿದದ್ದೀಂದ ಆದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ ಯಾರು ಕ್ಷಾಪ್ಯಾನ ಅನಾರ್ಲ್ಡ ಹಾಟ್‌ವೆಗೆ?” ಎಂಬ ಕರ್ಕರ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಗಂಡಸಿನದೊ ಹೆಂಗಸಿನದೊ ಆ ದನಿ ಎಂಬುದೂ ತಿಳಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ:

“ ಹೌದು, ಅನಾರ್ಲ್ಡ. ಯಾರು ವಾತಾಡುತ್ತಿರುವದು?”

ಆದರೆ ಇವನ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಿಸದೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಿರಜತೊಡಗಿದ.

“ ಎಲ್ಲಾ ಸೀಬಿಟ್‌ಕು ಈಗ ಈಟಲನ ವೃಗಯಾ ಪ್ರಾಶಾದದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯುಕರೆಡನೆ ಕ್ರಿಡಾಸಕ್ತಿಂಧಾದ್ವಾಳಿ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಹಿತ ಜಿಂತಕನೊಬ್ಬನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಅನಾರ್ಲ್ಡನು ಓಲಿಫ್ಣೋನನ್ನು ಇಕ್ಕಾರಿಸಿ ಹಾನ್ನನನ್ನು ದೂಡಿ ಹೊರಗೆ ಓಡಿದ.

“ಹೈಸ್ರಿಚ್ ! ಮನೇಂದ್ರವೇಗದ ವಿನೂನವೋಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ” ಎಂದು ಅಚ್ಚಾ ಪಿಸಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಮನಃ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಖಡ್ಗನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೈಸ್ರಿಚ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಓಡಿದೆ.

*

*

*

*

“ನಾಳಿಗೆ ನಾವಾಗಲಿ, ಎಂಬರಾಜನಾಗಲಿ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವದು ” ಎಂದು ಸ್ಮಿಟನ್ ಟಿಲಿಫೋನನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುತ್ತ ಹೇಳಿದನು. ಹೊಲ್ಲಿಯೆಜನು ಆಸಮಾಧಾನವನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

“ನಾನು ಆಶ್ಲೀಂದ ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ ಯುವರಾಜನಿನ್ನು ನಿನ್ನಿನ ಘಟನೆಗಳ ತಂದ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು ಅವನ ಕೊಲೆಗ್ರೆವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅನನಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಹೆಟ್ಟುವದು. ಆದರೆ ಆ ಹುಡ.ಗೆಯ ವ್ರವಸ್ಸೆಯೇನು ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾನಾಗಿ ಹೋಗಿವವಳಲ್ಲ ”

“ ಈಟಲನು ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳು ಕುಡಿಯುವ ಕಾಫಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್‌ಕ್ರೆಡನು ಕೆಳಟ್ಟಿರುವ ಪುಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿದಾರು ತಾಸುಗಳ ವರಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪವದು. ಅವಳ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ರೋಚಿಂಬಗ್ರದ ರಾಣಿಯ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ಅವಳು ಮೂಳೆ ತಿಳಿದೆದ್ದ ವೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆವ ದಾವದೂ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ” ಎಂದು ಸ್ಮಿಟನ್ ತಿಳಿಸಿದೆ.

“ ಪಾಪ, ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ ! ಇರಲಿ, ಲಿಪರಿಗದಿಂದ ಇಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಬಂದ ತರುಣರಾರು ? ಅಂಥ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಡೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ನೇತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರ ತರಬೇತಿ ನಡೆಯಲಿವೆಯಂತೆ ”

“ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈಗಲೇ ಏನನ್ನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯಾಗಲಿ, ನಾಳೆಯಾಗಲಿ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯುವದು ” ಎಂದು ವಿಚಿಕ್ರವಾಗಿ ನುಡಿದೆ.

ರಷಿ

ಆನಾಫಲ್ಲಿನು ತನ್ನ ವಿವಾನವನ್ನು ಮೃಗಯಾಪ್ತಾಸಾದಿಂದ ಉನತ್ತು ಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿಳಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಮನೋಪಿಕಾರಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಆದೃಷ್ಟ ತೋರ್ಪಡಿಸದಂತೆ ಗಂಭೀರನಾಗಿ ಆ ಸ್ತಾಪಾದದ ಕಡೆಗೆ ಸಾರಿದನು. ಇಬ್ಬರು ಕಾವಲುಗಾರಿಗು ಇವನನ್ನು ತಡೆದ ಕೂಡಲೇ, ಯುವರಾಜರಿಗಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಸಂದೇಶವಿನೆಂದು ಆವರಿಗೆ ಅರುಹಿಡನು. ಈವರು ಪ್ರೇರಣೆ ಅನುಭಾವಿ ಶಿದರೂ ಅನಾಫಲ್ಲಿನು ಯುವರಾಜನ ಆಕ್ಷತಸ್ನೇಹಿತನೆಂಬುದನ್ನು ನೇನೆಡು ಅವನನ್ನು ಹೊಂಗಗೊಟ್ಟಿರು. ಈಟಿಲನ ವಿನೋದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲು ಆನೇಕ ಸಲ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಅನಾಫಲ್ಲಿನಿಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶವೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ತೊಂದರೆ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಬಂದನು. ಆವನ ಸುದ್ದೇವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಯು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಆ ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಒಳನುಗ್ಗಿ ಕಳ್ಳುಹೆಚ್ಚಿಯಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರ ವಿಲಿಯಂನು ತಂಗಿರಬಹುದಾದ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೋಣೆಯ ಆ ಕದಕ್ಕೆ ಕೆವಿಹಚ್ಚಿ ಆಲಿಸತ್ತೊಡಗಿದನು. ಒಳಗಿನ ವಾತಾಗಳನ್ನು ಕೇಳು ಶ್ರೀದ್ವಂತಿ ಅವರು ಕೆಚ್ಚಿದ. ಒಳಗಿಂದ ಅಟ್ಟಿಹಾಸದ ದ್ವಿಕೇಳಿದೊಂಡನೆ ಕದವನ್ನು ಒದ್ದು ತೆರೆದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು.

ಸೋಫಾದ ಒಳಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಯುವರಾಜನ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಾಪಾತ್ರಿಯಿತ್ತು. ಬೆದರಿದ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಯುವರಾಜನನ್ನು ಸೋಡುತ್ತ ಕೆದರಿದ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾಳ ಕಮನಿಯ ಆಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ವಿಲಿಯಂನೆ ಆಸಕ್ತಿ ಸೇತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ವಿಲಿಯಂನ ಅಮಲು ಇಳಿಯದಂತೆ ಈಟಿಲನು ಹಷ್ಟುತೆ ವಹಿಸಿದ್ದನೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಿಯೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ತೆರವಾದ ಎರಡು—ಮೂರು ಶೀಸೆಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರಿದ ಸಪ್ತಳ ಕೇಳಿ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಯುವರಾಜನು ಗ್ರಹಿಸಿ ತಿರುಗಿದ.

“ ಯಾರು ? ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನೆ ? ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಒಯ್ಯಲು ಬಂದಿರು ವಿಯಾ ? ಇನ್ನು ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವಳಿಂದು ನನಗೇನೂ ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ತೊಡಲುತ್ತ ಆಡಿದ.

ಎಲ್ಲಾ ಅದೇ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಯಾರು ಬಂದರೆಂಬಾದನ್ನು ಗುರುತಿ ವಹಣ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞ ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತಾಳೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋರದಿಂದ ಸಿಡಿದು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಬಂದೆ ರದೇ ಹೆಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಮೀಕರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವನ ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದ ಯುವರಾಜನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ಕರ್ತಾರ ಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಗೊಡೆಗೆ ಆತು ನಿಂತು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕೇಳಿದ

“ ‘ಏನು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ, ಏನಾಯಿತ್ತ ? ನಿಈನಿಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಂದದ್ದಾರೂ ಓ, ನಿಈನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿವಿಯಾ ?’ ಎಂದು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಪಿಸ್ತ್ರು ಉನ್ನು ಸೋಡಿದವನೇ ಕರ್ತಾರಯಿಂದ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ಮುಂಗೈಗೆ ತವಿಯಲು ಆ ಪಿಸ್ತ್ರು ಉ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆವರ ಮರುಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಯೇ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಅವನು ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಹಾರಿದನು. ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ವಿಲಿಯಂನು ಪಾರಾಗ ಬೇಕೆಂದು ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದ. ಆಡರೆ ಅವನ ಆಟವೇನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

“ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ, ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿರುವಿಯಾ ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನಲ್ಲವೇ ?”

ಆಡರೆ ಡೊರಗೆ ಮೆಟ್ಟುಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಯಾರದೂ ಕಾಲ ಸಹ್ಯ ಉ ಕೇಳಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರ ಎಂದು ಕೂಗಿದ- ಈ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿಯೇ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬರಿ ಶಿಸೆಯಿಂದ ಯುವರಾಜನ ತಲೆಗೆ ಇಕ್ಕೆಂಬಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಉಡಿದು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಯಾದ ಶಿಸೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನೆತ್ತುರು ಸುರಿಸುತ್ತ ವಿಲಿ ಯಂನು ಸಿಕ್ಕೇತನನಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟು. ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾಳು ಭಯದಿಂದ ಕಿರಜಿದಳು. ಇವರ ಈ ಹೊರಾಟ ನಡೆದಾಗ ಅವಳೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಗಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ವಿಲಿಯಂನು ಭೂಮಿಗೊರಗಿದ

ಕೂಡಲೆ ಅವಕು ಹುಚ್ಚಿಯಾತೆ ಹೊರಗೆ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಅನಾರ್ಥಿನು ಅವ ಇನ್ನೇ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಯುವರಾಜನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿದ್ದ ಕರ್ತಾರಿಯನ್ನು ಅನಾರ್ಥಿನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಾಲಬಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನಿಲಿಯಂನನ್ನು ತೀವ್ರಿತಿನಿಂದ ಕೊಂಡನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಶರ್ತಾರಿಯನ್ನು ತೀವ್ತಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಬಲಿಷ್ಠ ಕಾವಲುಗಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಮಿಸುಕಾಡ ಲಾಗಲ್ಲ.

“ ಕ್ಕಷ್ಟಪ್ಪನ ಅನಾರ್ಥಿ ! ಈ ತೊಂದರೆಯ ಅರ್ಥವೇನು ? ಏನು ? ಯುವರಾಜ ! ಏನಾಯಿತ್ತು ? ” ಎಂದು ಅದೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ ಈಟಲನು ಯುವರಾಜನ ಕಳೆಬರದ ಹತ್ತರ ಮಂಡಿಂದನು. ಅನಾರ್ಥಿನ ಹುಚ್ಚು ಇಳಿದು ಹೊಗಿತ್ತು. ಆವನೂ ಕಂಗಿಟ್ಟಿವನಾಗಿದ್ದ.

“ ನಾನೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದೇನೇ, ಬೇಕಾದ ಶೀಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಿರಿ. ನಾನೇನೂ ಓಡಿ ಹೊಗುವದಿಲ್ಲ ” ಎಂದ ಅನಾರ್ಥಿ.

“ ಇದು ಭಯಂಕರವಾದುದು ಕ್ಕಾಪ್ಪನ ಇನಾರ್ಥಿ. ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಮರಣವೆಂತು ಒಂತೆಂಬುದು ಒಹಿರಂಗವಾಗದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ಯುವರಾಜನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾಂಶವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈಟಲನು ನುಡಿದ

“ ಯುವರಾಜರ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಶಯಾಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಲು ಮುಚ್ಚಿಡಿ. ನಂತರ ಈ ಕೊಣೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿರಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯ ಸುಖವು ಯಾರಿಗೂ ಹತ್ತು ಬಾರದು ” ಎಂದು ಈಟಲನು ತನ್ನ ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ “ ಅನಾರ್ಥಿ ನೀನು ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸೋಣ ಅದರೆ ಮೊದಲು ನೀನು ಇಲ್ಲಂದ ಓಡಿ ಹೊಗುವದಿಲ್ಲಂಬ ವಚನ ಕೊಡ ಬೇಕು.” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ ನೀವು ಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಯೋಗ್ಯ ದಂಡನೆಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೇನನ್ನೂ ಹೇಳಬಯಸುವದಿಲ್ಲ. ”

ಅವನ ಆ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಭಾವವನ್ನೇ ಕಂಡು ಈಟಿಲನೂ ನಡುಗಿದ್ದು. ಇದುವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಸೇರವೇರಿದ ಸಮಾಧಾನ ಈಟಿಲನಿಗೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಿತ್ರಪ್ರಾಣಿಯು ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನಿನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಅಕ್ರಮಿಸಲು ಹಾರ್ದೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರನ್ನು ಬಲಿಗೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

“ ನನ್ನೊಂದನೆ ಬಾ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸೋ ” ಎಂದು ಈಟಿಲನು ಆಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಹೊರಟ್ಟ.

೧೪

ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಬಲ್ರಿನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದವನೆ ತನ್ನ ತಂಡೆ, ಈಗ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಫೇರಡರಿಕ್‌ಸ್ಟಿಟ್‌ಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಡದಡನೆ ಬಡಿದ. ಇಂಥ ಸರಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವರಾರೆಂದು ಸೇವಕನೊಬ್ಬನು ಗುಣಗುಟ್ಟಿತ್ತು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದ. ಹೊರಗೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಹಾಯಿಸಿತು.

ಮೇಜರ ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ತನ್ನ ಆಭ್ಯಾಸದ ಕೋಣೆ ಇಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಸೇವಕನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿದ. ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದೆ ಧಡಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

“ ಏನು ? ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ, ಏನು ಸಂಗತಿ ” ಎಂದು ಅವಸರದಿಂದ ಬಂದ ಅವನನ್ನು ನೇ. ಹಾಟ್‌ವೆಗನು ಕೇಳಿದ.

ಇನ್‌ಎಲ್‌ನು ಅವನೆನುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತೆ. ಅವನ ಮುಖ ಶಿಲ್ಪ ಪ್ರತಿನೇಯಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿಸುವ ನೋಟಿವಿತ್ತು.

“ ಏನು ನಡೆದಿದೇಬಾದು ನಿನಗೆ ಬೇಗನೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಈಗ ಇದು ದಿಟ್ಟನ್ನೊ ಸಚಿಯೋ ಹೇಳಬಿಡು ” ಎಂದು ಕೆಲವು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ವೇಜಿನ ಮೇಲೆಸಿದ. ಆ ಮುದುಕನು ಯಂತ್ರದಂತೆ ಕಾಗದಗಳನ್ನೇ ತ್ತಿಕೊಂಡ, ಅದರಲ್ಲಿಯ ವೊದಲನೆ ಶ್ವರವನ್ನು ಓವಿದೊಡನೆ ಅವನ ಮುಖ ವಿನಂತ ವಾಯಿತ್ತು.

“ ಅಯ್ಯೋ ದೇವರಿ ! ನಿನಗೆ ಇದು ಹೇಗೆ ದೊರಕಿತ್ತು ? ”

“ ಹೇಳು, ಇದು ನಿಜವೇ ? ” ಎಂದು ಅವಡುಗಚ್ಚಿದ.

ಇದು ವರೆಗೆ ತಂದೆಯೆಂದು ಮೇರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಇನ್‌ಎಲ್‌ನನ್ನು ಭೀತಿಯಿಂದ ನೇರುಡತೊಡಗಿದ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ ಈಗ ಪ್ರಯೋಜನ ವಿಲ್ಲೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೋಕೆದು ಹೊರಿಯಿತ್ತು. ಅವನು ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ. ಕಾಗದಗಳು ನಡಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಗಳಿಂದ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದವು.

“ ಹೌದು, ನಿಜ ” ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಕೆಳವನಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿಸಿದ.

“ ಹಂ, ಅಂದರೆ ನಾನು ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗಜಾತನೆ ? ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಶ್ವತಿ, ಆತ್ಮಹೀನ ಪ್ರಾಣಿ ಸಾಮಾರ್ಪಣ ಆಟಿಗೆ ! ಅವನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ! ಮೂಕ ಕುರಿಯುಂತೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಜೀವಿ !! ವೇಂಗಾ. ವರ್ಣನರ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವನಾತ್ರ ನಾನು !!! ” ಎಂದು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಗಹನೆಹಿಸಿ ನಗಹತ್ತಿದ್ದ. ಇವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯತ್ತೇನೂ ಎನಿಸಿತ್ತು ಮೇಜರನಿಗೆ.

“ ನಿನಗೆ ಕಾಗದ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯಿತ್ತೂ ನಾನೆಯೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿವ ಕಾರಣವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲ ದೊರೆತ್ತದ್ದ ನಿನ್ನಂಥ ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಇಡೀ ಬಲ್ಲಿನದಲ್ಲಿಲ್ಲ.”

“ ಹೌದು, ನೀನು ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುಖಿಂಡನಾಗಲು ಯೋಗ್ಯ ಸಾಗುವಂತೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿ. ಮುಖಿಂಡ, ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ

ಜನರನ್ನು ಮೃತ್ಯುವಿನ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುವ ಮುಖಂಡನಲ್ಲವೇ । ನಿನಗೆ ಇರಾಕೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಜಾತರನ್ನು ಸಾವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತೀನೆ. ಅದರೆ ಬ್ರಿಟನ್ ಫ್ರಾಸ್ಟ್‌ಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ಅಲ್ಲ. ನಿವ್ಯಾ ವಿಚಾರವೇಂತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫಲಿಸುವದೇಂಬುದನ್ನು ನಿವೇ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಿರಂತೆ ” ಎಂದ ಅನಾರ್ಥ್‌ಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ತಾದ್ದಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೂರಟು ಹೋಗಬೇಕೇದು ತಿರುಗಿದ ಅನಾರ್ಥ್‌ಲ್ಲಿನನ್ನು ವೇಚರನು ಶ್ರೀಹೈದು ಸಿಲ್ಲಿಸಿದ.

“ ಅನಾರ್ಥ್, ನಿನ್ನ ವಿಚಾರವೇಂದು ? ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದಯೇ ? ಸಾಮಾರ್ಪಿತನು ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನೇಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಿದ್ದು. ಆವಂ ವಿರುದ್ಧ ಕೈಯೆತ್ತುವ ದ್ವೋರ್ಕ ಬಗೆಯಬೇಡ.”

“ ದೇವರು ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥ್‌ನು ಸರ್ಪನೆ ತಿರಾಗಿ ವೇಜರನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ.

“ ನಿನು ನನಗೆ ದೇವರ ವಿವರ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೆ ? ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ವೇದು ನಿರ್ವಿಹ್ಯು ದಿನ ನನಗೆ ಬೋಧಿಗಿದಿರಿ. ಈಗ ದೇವರು ಶಾಪಕ್ಕೆಂಡುವ ಸೆಂದು ಹೇಳಬಿಯಾ ? ಯಾವ ದೇವರು ಹೇಳಿ ? ಯಾದ ದೇವರಾ ? ನಿನ್ನ ದೇವರ್‌, ಸಾಮಾರ್ಪಿತನ ದೇವರ್ ? ” ಎಂದು ಕೊಸರಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದ. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು,

“ ರಕ್ಷಸಾ, ನಿನಿನ್ನ ರೇವರ ನಾಮಸ್ಕರಣ ವಾದು. ವರ್ಣರನ ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮರಿಗೆ ಡಯಿಂಬ್ಲ. ” ಎಂದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು.

* * * * *

“ ಕೆಡಿ ಹೋತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೇ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಸೆ” ಎಂಬ ಚೀಟಿಯೊಂ ರನ್ನು ಆರವಾಸೆಯ ಕಾವಲಿಗಾಂತಾ ಶಂದು ಗ್ರಿಟ್ಟಿಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನು. ಇವನು ಸಹಾಧಾನದ ನಗೆ ನಕ್ಕು ಆದನ್ನು ಚೂಡು ಚೂರಾಗಿ ಹರಿದು ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟು ನಂತರ ಟೆಲಿಫೋನನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು.

೧೫

ಶಾರ್ಥಟೊಬಗ್ರದ ದಂಡನೆ ತಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆರಚಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಷ್ಟು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಧಾರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಂದವನು.

“ ಏನು, ಈಲೆ ಕಟ್ಟಿದಿದೆಯೇ ನಿನಗೆ ? ” ಎಂದು ಕರ್ನಾಲನು ಗದರಿಸಿದೆ.

“ ಕರ್ನಾಲ, ಮುಖ್ಯ ತಾಣದಿಂದ ಈ ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಿದೆ ” ಎಂದು
ಅವನು ಕಾಗದವನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ. ಅವನು ವ್ಯಾಕುಲನಾದಂತಿದ್ದು.

“ ಏನು, ಬಲ್ಲಿನದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ ! ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಈಳಿಸ
ಬೇಕು. ಪೋಲೀಸರು ಹಕ್ಕಭರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಈ ಹೊಸ ಸ್ವೀಕ
ರನ್ನು ಇರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನುಡಿತ ಜನರಿಗಿಂತ ಈ
ಹೊಸಬರೆ ಜನರ ಗುಂಡಾಗಳಿಂದಾಗಿ ನುಡಿಯಾವದು ಒಳತು ” ಎಂದು
ಕರ್ನಾಲನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿಷ್ಟು. ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಬೇಂಬತ್ತಿದರು.
ಹೊರಗೆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ವಜ್ಞಕಾರ್ಯದ ತರುಣರು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ
ನೀಂತಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಲನು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವವ್ಯಾರ್ಥಿಯೇ ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಬಂದು
ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದ್ದು.

“ ಇತ್ಯಾಪ್ಯನ ಅನಾರ್ಥಿ ? ನಿನಗೆ ಸಂದಿ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ? ಈ ಜನರನ್ನು
ಈಗಲೇ ಬಲ್ಲಿನಕ್ಕೆ ಶರೀರದೊಯ್ದು. ಅವಕ್ಕಾವೇಸ್ವಿದರೆ ಆ ಪುಂಡರೆ ಸೆತ್ತಿರ
ಹರಿಹಾ. ವರಿಸಿತಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಂತೆ
ತೆಂಱುವದಿಭ್ರ. ಅತ್ಯಾಗ್ರ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲೂ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರ
ವಿದೆ ” ಎಂದ ಕರ್ನಾಲ.

“ ಸೆದರಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಾನೆಂದಿಗೂ ಹಿಂಜಾಯುವದಿಲ್ಲ ”
ಯಾವೆದರೆನ್ನು ಹೇಚುವವಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಪುನಃ ಕುದುರೆಮನ್ನೇರಿ ಹೊಸ
ಸ್ವೀಕರತ್ತು ಸಾಗಿದ್ದು.

“ ನನ್ನ ತಪ್ಪಣಿ ಬಾಂಧವರೇ, ಘಾರ್ಜಂಕಫಟ್ಟಿ, ಮೃನಿಕ, ಲಿಪಿಗ
ಗಳ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಬ್ರಿಂಜನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಾಲಯನ್ನು

ತಡೆಯಲು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಜೀವದ ಪರಿವೆ ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ಆದೆ ಈ ಜನರು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಸಾಮಾರಟನು ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧ ಹೂಡಬೇಕೆಂದಿರುವದರಿಂದ ಜನರು ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ”

ಯಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಸರೆತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಲನು ಮಾತ್ರ ಅನಾರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯಲಾಗದವನಾಗಿ ಒಳಗೊಳಿಗೇ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ.

“ ಒಂದು ದಂಗೆ ಸದೆ ಬಡೆಯಲು ಇಷ್ಟೇಂದು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಂಡಬೇಕಾದ ಕಾರಣವೇನು. ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೆಡುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ.” ಎಂದು ಕರ್ನಾಲನು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟಿಸಿದ.

ಅನಾರ್ಥಿಕ ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತ್ತೇ.

“ ಏನು? ಯಾದ್ದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆನಂದವೇ? ಯುದ್ಧವೆಂದರೇನೇಂಬು ದನ್ನು ಅರಿತಿರುವಿರಾ? ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗುವದು. ಸಾಮಾರಟನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವದು ನೀವು ಒಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಸಾಮಾರಟನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲುವನು. ಹೇಗಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಮರಣ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಂಥ ತರುಣರು ಇತರರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ನೀವೂ ಸಾಮ್ಯವದೇಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದು ಒಳತ್ತಲ್ಲವೇ?”

ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಗುಜಃಗುಜಾ.

“ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಲ್ಲಿನಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬೇನು. ಈ ಅನ್ವಯ ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಾಂತಿಯಿದ್ದಿರುವ ಜನರನ್ನು ನಾವೂ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಈ ದುಷ್ಪ ಸೈನ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ನಿರೂಪಿಸಿ ಮಾಡೋಣ ನಂತರ. ನೀವು ಸ್ವತಂತ್ರರು. ನಡೆಯಿರಿ. ಬಲ್ಲಿನಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿರಿ”

“ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ವಿಫೂತಿಕ್ಕಾದ ಹಾಳಾಗಲಿ” ಎಂದು ಭಯಂಕರ ಗಜನೇ. ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಅನಾರ್ಥಿಕ ಸುತ್ತುಲೂ ಮುಕಿದರು.

“ ಆ ಹುಚ್ಚುನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರಿ. ಈ ಜನರು ಇನ್ನು ನಿವಿಷಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಹೋಗುವರು ” ಎಂಮು ಶನಾಲನು, ಅರಚಿನ, ಕೆಲು ವು ತಪ್ಪಿಯನ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಕರೊಂದಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದ.

“ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾ, ನೀನು ಈಗಲೇ ಶರಣಾಗತನಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಗುಂಡಿಕ್ಕು ಬೇಕಾದೀತು ? ಎಂದು ಕರ್ನಲ ಗಜಿಸಿದ.

“ ಅಂಥ ಉಪದಾಪ್ಯವ ಬೇಡ ಕರ್ನಲ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಸಂಕಟ ಗಳನ್ನು ಆರಿತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರುವದೇ ಒಳಿತು ”

“ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಬೇಕು, ಕುನ್ನಿ ” ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಅವನಿಗೆ ಆಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಪಿನ್ತೂಲು ಹೊರತ್ತಿಗೆದು ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿನ. ಆದರೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವನ ಕ್ಯೇನಡಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಗುರಿಕ್ಕಿ ಗುಂಡು ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನ ಕೆನ್ನೆಯ ಸಮೀಪದಿಂದ ಸುಯ್ಯಾಂದು ಹಾಯ್ದುಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಆದರ ಪರಿಣಾಮ ತರುಣ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಕರ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾಯಿತು. ಕರ್ನಲನೂ ಅವನ ಸ್ವೀನಿ ಕರೂ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ನೋಡಲೇ ಇವರು ಅವನ್ನು ತಿವಿಗತ್ತಿಯಾಂದ ಸರಾಗವಾಗಿ ಇರಿದು ಹಾಕಿದರು. ರಕ್ತದ ಪ್ರಧನು ರುಚಿಕಂಡ ಈ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಕರು ರಕ್ತಮಯವಾದ ತಮ್ಮ ತಿವಿಗತ್ತಿಗಳನ್ನು ರುಳಿಸಿಸುತ್ತು ಜಯಫೋರ್ವರ್ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತು ಆ ತಾಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ! ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ! ಬ್ರಿಂಜ ಚಲೇಂ !!

ಅನಾರ್ಲ್ಯಾನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಉಸಿಗರೆದ. ಮುಖಿಂದನಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ವಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂದಂದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ತಾನೂ ಹೊರಬಿದ್ದ.

೧೬

ಸಾವಾರುಟನು ತನ್ನ ಅರವಾನೆಯ ದಿವಾಣಿಭಾನೆಯಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಗೊಂಡು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಗರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಪ್ರಾರಂಭ

ವಾಗಿದೆಂದು ಇಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ದೂಕನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಹೇಳಿದಾಗಿನಿಂದ ಬರಿ ಅಪ್ಪತ್ತಿ ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸೇನಾಪತಿಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಕಳೆದು ಹೊಗಿತ್ತು. ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿನ ಕಾಲಿದೆಯಃನ್ನು ಜಾರಿ ವಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಹನೆನ್ನಿಂದು ಗಂಟಿಗೆ ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನು ಅಪ್ಪತ್ತಿಯಿತ್ತುನು. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಫುಗಳನೊಳ್ಳಿದ್ದ ಮಶಿನೆಗನ್ನು ಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ಹುಳಗಳಂತೆ ಕೊಂದರೂ ಕ್ರಾಂತಿಜ್ಞಾಲೆಯು ಇನ್ನೂ ಪುಟ್ಟಿದೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನು ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತರ ಬಂದು ಆಲಿಸಿದ. ರಾಜಧಾನಿಯ ಮೂಲಮೂಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಜನರ ಚೀತನ್ನಾರವೂ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಆಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇಧ್ವಂಸಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಅಗ್ನಿನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಹುತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಉರಿಯ ನಾಲಿಗೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಚಾಚುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಬೆವರಿಸ ಹನಿಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಸೈನಿಕರು ಈ ದಂಗಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರ ರೋಣಾಗ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯೆ ಬಲಿಯಾಗುವದು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆದು ಹೊರಿಯತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಲಾಯನ ಹೇಳುವದೇ ಒಳಿತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ? ರಾಜ್ಯದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕ್ರಾಂತಿ ಸುಭ್ರಿಷ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗೂ ಹಂಡುವದೆಂದು ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೆ ಜಯಫೋರ್ವಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಹತ್ತಿದವು. ಜನರ ತಂಡವ್ಯಾಂದು ಅರಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುಂತೆ ಶಂಡಿತು.

“ ಸೈನಿಕರು ಹಾಳಾಗಲಿ ! ನಮಗೆ ಯಾಧ್ಯ ಬೇಡ !! ರಾಜಕುಲ ನಷ್ಟವಾಗಲಿ !!! ”

ಕೊನೆಯ ಜಯಫೋರ್ವವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನ ಹಲ್ಲಿ ಇವೇ ಹಾರಿಹೋರಿಯಿತು. ಅವನು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಸಂದ.

ಅವರಿಗಿನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದರೆ? ಹೆದರಿ ಕೆಯಿಂದ ಅವನು ಮೇಜಿಗೆ ಆತುನಿಂತಿದ್ದು- ಈಗ ಪಲಾಯನಸೂಕ್ತ ವರಿಸು ವಡೆಂದೇ ಉಪಾಯ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಹೇಗೆ? ಅನ್ನರಲ್ಲಿಯೆ ಭಯಂಕರ ಸೆನ್ನೀಟ್.

ಜ. ಬ್ರಿಂಟ್‌ಕೊನ್‌ನು ಕೆಲವು ಆಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾರ್ಟಿನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು

“ ಪಾಟ್‌ ಡಾಮುದ ವಿನೂನ ತಾಣ್ಯವನ್ನು ಅವರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಧಾನಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬಿನ ಮಳೆ ಕರೆಯಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿನೂನ ಗಳನ್ನು ಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ.

ಅನ್ನರಲ್ಲಿಯೆ ಒಂದರ ಹಿಂದೆಂದು ಅನೇಕ ಸೆನ್ನೀಟ್‌ಗಳು ಸಂಭವಿಸಿ ಕಂಜಿನ ಚೂರುಗಳು ಇವರನ್ನು ಅವರಿಸಿದವು.

“ ಆಧರೆ ಸೈನಿಕರೇನು ಮಾತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಬಳಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಾರೆಯೆ? ಈ ಪುಂಡರನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುಲಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಮಾರ್ಟಿನಿಲ್ಲವೇ? ” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಟನು ಗದ್ದರಿಸಿದ.

“ ಕುಭೂ, ನಮ್ಮು ಎರಡು ದಳಗಳು ಇಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಶಾರ್ಂತಿಕಾರ ರನ್ನು ಈಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈಗ ಒಂದು ತಾಸಿನ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಜನರ ಮೇಲೆ ಗೋಳಿಬಾರು ಮಾಡಲು ರಕ್ಕಿಕೆ ದಳದವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಮರಣದಂಡನೆಯ ಹೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರೂ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ವಾಯಿಕು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಸೈನಿಕರೂ ಪಲಾಯನ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೀಗ ಏಕಾಕಿ.....”

ನೆರಿಯ ಕೊಣೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಬಾಂಬಿನ ಭಯಂಕರ ಸೆನ್ನೀಟ್‌ವಾಗಿ ಹೊಗೆ ದೂರುಗಳಿಂದ ಇವರಿಂದ ಕೊಣೆಯು ಮುಸುಕಿಹೊಯಿತು. ಸಿಡಿಮು ಬಂದ ಕಾಜಿನ ಚೂರುಗಳು ಸಾಮಾರ್ಟನ ಹಣೆಯನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದವು. ನೆತ್ತರು ಹರಿದು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದವಾಯಿತು. ಹಾಗೇ ಅವನು ಬಾಗಿಲ ಇಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ.

“ ಈ ಪುಂಡರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲವೇ ? ” ಎಂದು ಆಚಿದ ವರುಕ್ಕಣದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನು ಅನಂದ ತುಂದಿಲನಾದ. ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಕೆಲವು ಸ್ವೇಂದ್ರಿಕರೊಡನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ.

“ ಅನಾರ್ಥಿ. ಬಂದೆಯಾ. ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ. ”

“ ಹೋದು, ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೀನೆ ” ಎಂದು ಬಿಂಜುಗತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಅವನೆದುರಿಗೆ ನಿಂತ.

“ ಈ ಜನರು ಗುರುತು ಹತ್ತಿತೆ ಹೈನಿನಗೆ, ಸಾಮಾರ್ಪಿಟಾ ? ಬಹುಶಃ ಹತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಶಣ್ಣಿ ಕಿಸಿದು ನೋಡು, ನಿವ್ಯತ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪರ್ವರನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಈ ಭಾವಿಗಳಿಳಿದು ಬಂದ ಪ್ರಯೋಗಜಾತಿವರು ಏನು ನೇನಪಾಯಿತೆ ? ”

“ ಯಾರಲ್ಲಿ ! ಈ ಹುಂಚುನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಂಧಿಸಿರಿ ” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನು ಕೂಗಿದ.

“ ಆ ಜನರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಬಯ್ದಿರಿ. ಅವರೊಡನೇನೂ ಜಗತ್ವಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿಕನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತು. ಇವನ ಬಾಯಿಗಳ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಬಿಳುವ ದೊಂದೇತಡ, ಆ ಬ್ರೀಟಕೊಷ್ಟ ಮುಂತಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲ ಬಂಧಿತ ರಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಮಿವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾರ್ಪಿಟ ಮತ್ತೂ ಅನಾರ್ಥಿ ಇಬ್ಬರೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು.

“ ನಿಮ್ಮ ಗಳಿಯರು ತೆರಳಿದರು. ಇನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ” ಎಂದ ಅನಾರ್ಥಿ.

“ ನಿನ್ನ ಮಾತೇ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಗನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಬಿಂಬಾಗ ನೀನೂ ಮುಸಿದೆದ್ದರುವದೇಕೆ ” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಪಿಟನು ಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ಕ.ಸಿದ

“ ನಿನಗೆ ಉತ್ತರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಜನರನ್ನು ನೋಡು, ನನ್ನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸು. ಅತ್ಯಾಹೀನರಾದ ನಿನ್ನ ಗುಲಾಮರಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲವೆ ಇವರು.

ಸಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಕಲ್ಪನೆ ವೀರಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿದೆ. ಆರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಜನರ ಕೂಗು ನಿನಗೆ ಕೇಳಿಸುವದಿಂಥಿಲ್ಲವೇ? ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನಿಲ್ಲಿಕಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿಯೇನಾಗಬಹುದು? ನಾನೇ ಅವರನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಬಿಜ್ಞು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೇ.”

“ಆನಾರ್ಲ್ಯಾ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸು. ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಗಾದರೂ ಕಾಪಾಡವನ್ನರನ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಆಜೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡು.” ಎಂದು ಇನ್ನುಷ್ಟು ಕುಚೇಣ್ಯಲ್ಲಿಯೆ ಹುದುಗಿಕೊಂಡ. ಇವನಿಗಿನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ. ಕಳಿದ ಮಹಾಯಾದ್ವದಲ್ಲಿ ಘಾನ್ಯದಚಚೀರ್ಣಂದರಲ್ಲಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿ ತಂದಿದ್ದ ಹಸ್ತಿದಂತಹ ಕಾರ್ಣಸು ಅಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಮಾರ್ಪಣೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು

“ಈ ವನಿತ್ರ ಕಾರ್ಣಿನ ಆಜೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇದರಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ

“ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಣಸು, ನಿಮ್ಮ ದೇವರು. ನಮಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನ. ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಇವರನ್ನು ಅರಿತಿಲ್ಲ. ವನ್ನರನೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕರಾರುಗಳನ್ನು ನೀನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿಯಾ? ವಂಚಕಾ, ಕುಟುಂಬಾ”

“ಅವನನ್ನು ಶೀರಿಸಿ ಬಿಡ್ಡೋಣ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ವ್ಯಾಧಿ ಕಳಿದಂತಾಯಿತು.” ಎಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತಿದ್ದ ಪ್ರಯೋಗಜಾತರು ನುಡಿದರ್ಬಿ

“ಅವರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸು ಆನಾರ್ಲ್ಯಾ” ಎಂದು ಸಾಮಾರ್ಪಣೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಪಾರ್ಥಿಸಿದ. ಇಬ್ಬರು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ನೇಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಿದರು.

“ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲಿಡಿರಿ” ಎಂದು ಆನಾರ್ಲ್ಯಾ ಆ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ನಡುವಟಿಕ್ಕಿಗಳಿಂದ ಸಾಮಾರ್ಪಣನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರು.

ಆಗ ಈತಃತ್ವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ನಾಗಿಣೀಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ ಅವನನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿರಿ. ಅದು ನನ್ನ ಆಧಿಕಾರ ” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲಿ ಸಿನಗೇನು ಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ಕೆಲವು. ಯಾರೂ ನೆಡುವೆ ಕ್ಯೂ ಹಾಕಲಾರು”

ಅವಳು ತಪ್ಪಹಾಸನ ನಗು ಬೀರಿದಳು.

“ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಸಿನಗಿಂತ ಮೊದಲು ನನಗೆ ಪಾರವ ವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನು ಘರವಾಸು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ತರುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾನ ಮರ್ಪಾವೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಜನರನ್ನು ಕಳಸು ನಾವೇ ಇವನನ್ನು ಬಗೆ ಹೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.”

“ ಈ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿರಿ ” ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಜನಸಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದೇಕೊ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಮಾತ್ರಾಲ್ಲಿ ಆವನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಯಿತು. ಕೊಲೆ ಸಲಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಷಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಆ ಜನರು ಮರಿಯಾತ್ಮಾದರೆ ತೊಳಗಿವರು.

ಕ್ರಾಡಲೆ ಆ ಹೆಂಗಸು ಸಾಮಾರ್ಟಿನು ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಲ್ಲಿರೆ ಬಂದು ಒಂದರೆ ನಿರ್ವಿಷ ಅವನನ್ನು ನಿರಃಕಿಸಿದಳು. ಸಾಮಾರ್ಟಿನು ಅವಳನ್ನು ಪಿಳಪಿಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಷ್ಟಿ. ಡೆಡರಿಕೆಯಿಂದ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹೇಳರವತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳು ನಕ್ಕಳು.

“ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗಿಂದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಹಣ್ಣನ್ನು. ಆದರೂ ಆದರೆ ರಂಚಿಯೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಅವಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಸೇನೆದು ತೋಳಿದಳು. ಅವುರಲ್ಲಿ ನೆರೆಯು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯ. ಉಂಟು ನಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಚಾಚಿತು.

“ ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಿಸು. ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಉಂಟುಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಹೇಳಿಗಬೇಕಾದಿತ್ತ ” ಎಂದ ಅನಾರಳ್ಳಿ.

“ ನನಗೇನು ! ಬೇಕಾದರೆ ಸೀನು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊ. ಬಂದು ನಿರ್ವಿಷ ನಿನ್ನ ಕಥಾವಯನ್ನು ತಾ. ನಂತರ ಬೇಕಾವರೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು ”

ಆನಾರ್ಥಲ್ಲಿನು ಯಂತ್ರದಂತೆ ಇತಾರಿಯನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಕೊಣಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿಜಪ್ಪಲೀಗಳು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಹಂಡಬತ್ತಿದವು, ಆ ಹೆಂಗಸು ಸಾಮಾರ್ಪಿತನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಉಗಳಿದ್ದು. ಹೆವರಿಕೊಂಡು ಅವನು ನಿಶ್ಚೀತನನಾಗಿದ್ದು.

“ ಕುನ್ನಿ ! ಕುನ್ನಿಯಂತೇ ಸಾಯಂಚೀಕು ” ಎಂದು ಅವಳು ನುಡಿದು ಕತಾರಿಯನ್ನು ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಿವಿತಿವಿದು ಚುಚ್ಚಿದ್ದು. ನೀತ್ತರು ಕಾರಂಜಿಯುಂತೆ ಮಟ್ಟಿಯಿತು. ಅವಳು ಸಮಾಧಾನದ ನಗುಬೀರಿ ಹೊರಟು ಹೊರಿದ್ದು.

*

*

*

*

ಆರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಆನಾರ್ಥಲ್ಲಿನಿಗೆ ತಾನೇನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಎನಿಸಿತು. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಜನರು ಪರಸ್ಪರನ್ನು ಇರಿಯುವ ನದರಲ್ಲಿ ತೂಡಿಗಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಿಗೊಂದರಂತೆ ಹೆಣಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದು ನೀತ್ತರಿನ ಕಾಲುವೆ ಹಂಡು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಾಗಿ ಹೊಗಿದ್ದವು ಭೂ ಭುಗಿತೆಂದು ಉರಿಯಾತ್ತಿದ್ದ ಅರಮನೆಯ ಜಪ್ಪಲೀಗಳು ನೀತ್ತರಿನ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿ ಇನ್ನುಷ್ಟು ರಾಧ್ರಭೀಕರವಾಗಿದ್ದವು.

ಆರಮನೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಿದ್ದೆ ಜನರು ಒಳಗಿನ ಆಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ನೇಹಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಎನೆಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಸಾಮಾರ್ಪಿತನ ಹೆಸರು ಗೊಂಡು ಕೊಗುತ್ತ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಿಡುವೆವೆಂದು ಆರಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆರಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿಶ್ಚೀತನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಕೆಳಗಿಸಿದರು. ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಆ ಜನ ಸಂದರ್ಭೀಯದಲ್ಲಿ ನಾಗ್ನಿ “ ಸಾಮಾರ್ಪಿತನು ಸತ್ ! ರಾಜಕುಮಾರ ಕಿಟಕಿನಿಗೆ ಜಯವಾಗಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಫೈರೇಸಿದ.

ಶಾಂತಿ ! ಶಾಂತಿ ! ಎಂದು ಒಷ್ಟು ಮೊಂತೆ ಕಿರಿಟಿತು.

ಆನಾರ್ಥಲ್ಲಿನು ರೊಣಿಜಿಂಬಗ್ರಂತ ರೂಪಿಯ ಮನೆಯ ದಾರಿಹಿಡಿದ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ ವರ್ಣರನ ಪ್ರಯೋಗಾಜ್ಞತೆಯೇ ತುಂಬಿದ್ದು, ಸ್ವೇಷಿಯಂತೆ

ಕೊಲೆಸುಲಿಗೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಮಂಗುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾರದ ತಾಯಿ ಯಾರ್ಥ ತಿವಿಗತ್ತಿಯಿಂದ ಇರಿದು ಆ ಮಂಗುವನ್ನು ಸೀಳಿ ಅದರ ಕೊರಳೊಳಗಿನ ಜೀವ್ಯದ ಪದಕವನ್ನು ಕಣಿದರು. ಚಚುಂಗಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧ ವನೆಷ್ಟು ದ್ವಿದ ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕು ಕೊಂಡು ಚಚುಂಗಳಲ್ಲಿಯ ಬೆಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಈಡುಡಿದರು.

“ ಎಲ್ಲಾ ! ಅವಳ ಗತಿಯೇನಾಗಿದೆಂಬುದನ್ನು ಅವಶ್ಯಕ ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅನಾರ್ಥಿನು ರೋಚೆಂಬಗ್ರಾದ ರಾಣಿಯ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ. ಅಡ್ಡಬಂದವರನೆಲ್ಲ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಸವರುತ್ತೆ ಆವೇಶದಿಂದ ಸಾಗಿದ್ದೆ. ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿಯೆ ಒಬ್ಬ ದೂತನು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದನು.

“ ಅವರು ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಾಪ್ಣನ ! ಹೃಣ ಮತ್ತು ಪ್ರೀಜರು ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲ್ಲಿಸಿ ಮಾಡಿದು ಹೋದರು ” ಎಂದು ಸುರಿದ.

ರೋಚೆಂಬಗ್ರಾದ ರಾಣಿಯ ಮನೆಯ ಅಟ್ಟದ ನೇರೆ ಇಬ್ಬರು ಸೈನಿಕರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬ್ಬನು ಅನಾರ್ಥಿನನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿ.

“ ಕ್ಷಾಪ್ಣನ, ನೋಡಿಲ್ಲ ಸುಲಿಗಿಯ ಸವಿತುತ್ತು !! ” ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

“ ಅವಳನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು. ಸುಲಿಗಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಪಾಲು ಬೇಕು ” ಎಂದು ಅನಾರ್ಥಿನು ಅವರನ್ನು ತಡೆದ.

“ ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಇನೆಷ್ಟುಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಳ್ಳು. ನಾನಿವಳನ್ನು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೊ ತಿಳಿಯಲಾರಮು. ಏ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ಸುಲಿಗಿಯ ಸವಿತುತ್ತು ಇವನಿಗೆ ಬೇಕಂತೆ ” ಎಂದು ಆ ಸೈನಿಕನು ಶನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ ಕ್ಷಾಪ್ಣನನು ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಚಿದರು.

ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವಳಿಗೇ ತಾಗುವ ಸಂಭವ. ಅನಾರ್ಥಿನು ಶಂಗೆಟ್ಟಿ ಸಿಂತ. ಸುತ್ತಲೂ

ಒಮ್ಮೆ ಸೋಡಿದ. ಆದರೆ ದೈವವು ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು. ನಗರದ್ವಾರೆಯೇಲೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಮಾನಗಳು ಸುರಿದ ಬಾಂಬೊಂದು ಈ ಮನೆಯು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಇದ್ದ ಅಟ್ಟಿವು ನೆಲಸನುವಾಯಿತು. ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲ ಕೆಲ್ಲುಮಣ್ಣು ಗಳಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾಳ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಆ ಸೈನಿಕನ ಕಳೀಬರವಿನ್ನದ್ದರಿಂದ ಆನಾಫಲ್ಸಿಗೆ ಆಶೀರ್ಪಿತು. ಮಹಿತ್ಯಾ ಸದಿಂದ ಆವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ಆವಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದನು. ಕಳೀಬರದಂತೆ ಆವಳ ಮುಖ ನಿಸ್ತೀಜವಾಗಿತ್ತು. ಕೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಸೋಡಿದ. ಬಡಿತ ನಿಂತುಹೋಗಿತ್ತು. ಆವಳ ಕಳೀಬರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ.

“ ದುಷ್ಪ ದೇವರು, ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ” ಎಂದು ಪುಟಿಪಟಿಸಿದ. ಅವನ ಹಣಿಗೂ ಗಾಯವಾಗಿತ್ತು. ನಿಂತು ವಿಕಟವಾಗಿ ನಕ್ಕೆ. ದೇವನೇಂಬುವ ನೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾಳು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯಾಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಳಿ? ಭೀ. ದೇವರೇ ಇಲ್ಲಿಂದು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ ತಂನು ಈಗ ದೇವರನ್ನು ದೂಡಿಸಿ ಫಲವೇನು !

ಅವನು ದೋಷಿಂಬಗ್ರಾ ವಿಮಾನವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಆ ಚಿಕ್ಕ ವಿಮಾನದ ಬಂದು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾಳನ್ನು ಕುಳ್ಳಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ತಾನು ಕುಳಿತ. ಎಂಜಿನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿದ. ಕೆಳಗೆ ಬಳಿನ ನಗರವು ನರಕದಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನೇನು, ಆನಾಫಲ್ಸನು ನಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಪಾರಾಗುವನಿದ್ದು. ಆದರೆ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳಿಯ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಹಣಿಕಿ ಹಾಕಿ ನೋಡಲು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ವಿಮಾನವನ್ನು ಇನ್ನು ಮ್ಹಾ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಗುಂಡೊಂದು ಬಂದು ಆವನ ಬಲಭಾಜವನ್ನು ಸೀಳಿ ಹೋಯಿತು. ಹಾ ! ಸಿಕ್ಕಬಿಡ್ಡ ಎಂದಂದುಕೊಂಡು ಎಡಗ್ರೀಯಿಂದ ವಿಮಾನದ ಗತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದ. ತುಸು

ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆವರು ಸಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ತಂಗಳಿಯು ತುಸು ಆಲ್ಪುದವನ್ನಿತ್ತಿತ್ತು. ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಕಣ್ಣಂಬ ಸೋಡಿದ ಆ ಬೆಳುದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆ ಹೋದಂತಿದ್ದ ಆವಳ ನುಖವು ಇನ್ನು ಇನ್ನು ಕಮನೀ ಯಾಗಿತ್ತು.

“ ಎಲ್ಲಾ ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನವಳಾದೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ನಿನಗೆ, ನಿನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನನ್ನವಳಿಂದು. ಈಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಖಾರಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾರರು. ದೇವರೇ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ--- ” ಎಂದು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಡರ್ ರ್ ರ್ ಎಂಬ ಸಪ್ಪಳ ದಿಂದ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಬಾಗಿ ಸೋಡಿದ. ವಿಮಾನವಲ್ಲಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗ್ಗೆ ಶೀರಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯಿತು... ಸರ್ ರ್ ರ್.....

ಮುಗಿದುದು.

